

PSALMI

Capitol :	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	
18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36
37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55
56	57	58	59	60	61	62	63	64	65	66	67	68	69	70	71	72	73	74
75	76	77	78	79	80	81	82	83	84	85	86	87	88	89	90	91	92	93
94	95	96	97	98	99	100	101	102	103	104	105	106	107	108	109	110	111	112
113	114	115	116	117	118	119	120	121	122	123	124	125	126	127	128	129	130	131
132	133	134	135	136	137	138	139	140	141	142	143	144	145	146	147	148	149	150

CAPITOL 1

Ferice de omul care nu se duce la sfatul celor răi, nu se oprește pe calea celor păcătoși, și nu se așează pe scaunul celor batjocoritori!

² Ci își găsește plăcerea în Legea Domnului, și zi și noapte cugetă la Legea Lui!

³ El este ca un pom sădit lângă un izvor de apă, care își dă rodul la vremea lui, și ale cărui frunze nu se veștejesc: tot ce începe, duce la bun sfârșit.

⁴ Nutot așa este cu cei răi: ci ei sînt ca pleava, pe care o spulberă vîntul.

⁵ Deaceea cei rău nu pot ținea capul sus în judecății, nici păcătoșii în adunarea celor neprihăniți.

⁶ Căci Domnul cunoaște calea celor neprihăniți, dar calea păcătoșilor duce la pieire.

CAPITOL 2

Pentruce se întărită nemulțumirile, și pentruce cugetă popoarele lucruri deșerte?

² Împărații pămîntului se răscoală, și domnitorii se sfătuiesc împreună împotriva Domnului și împotriva Unsului Său, zicînd:

³ „Să le rupem legăturile și să scăpăm de lanțurile lor!” -

⁴ Celce șade în ceruri rîde, Domnul își bate joc de ei.

⁵ Apoi, în mînia Lui, le vorbește, și -i îngrozește cu urgia Sa, zicînd:

⁶ „Totuș, Eu am uns pe Împăratul Meu pe Sion, muntele Meu cel sfînt.”

⁷ „Eu voi vesti hotărîrea Lui,” -zice Unsul-, „Domnul Mi -a zis: ,Tu ești Fiul Meu! Astăzi Te-am născut.

⁸ Cere-Mi, și-Ți voi da neamurile de moștenire, și marginile pămîntului în stăpînire!

⁹ Tu le vei zdrobi cu un toiag de fer, și le vei sfărîma ca pe vasul unui olar.”

¹⁰ Acum dar, împărați, purtați-vă cu înțelepciune! Luați învățătură, judecătorii pămîntului!

¹¹ Slujiți Domnului cu frică, și bucurați-vă, tremurînd.

¹² Dați cinste Fiului, ca să nu Se mînie, și să nu pieriți pe calea voastră, căci mînia Lui este gata să se aprindă! Ferice de toți cîți se încred în El!

CAPITOL 3

(UN PSALM AL LUI DAVID, FĂCUT CU PRILEJUL FUGII LUI DINAINTEA FIULUI SĂU ABSALOM.)

Doamne, ce mulți sînt vrăjmașii mei! Ce mulțime se scoală împotriva mea!

² Cît de mulți zic despre mine: „Nu mai este scăpare pentru el la Dumnezeu!” -

³ Dar, Tu, Domane, Tu ești scutul meu, Tu ești slava mea, și Tu îmi înalți capul!

⁴ Eu strig cu glasul meu către Domnul, și El îmi răspunde din muntele Lui cel sfînt.

⁵ Mă culc, adorm, și mă deștept iarăș, căci Domnul este sprijinul meu.

⁶ Numă tem de zecile de mii de popoare, cari mă împresoară de toate părțile.

⁷ Scoală-Te, Doamne! Scapă-mă, Dumnezeule! Căci Tu bați peste obraz pe toți vrăjmașii mei, și zdrobești dinții celor răi.

⁸ La Domnul este scăparea: binecuvîntarea Ta să fie peste poporul Tău.

CAPITOL 4

(CĂTRE MAI MARELE CÎNTĂREȚILOR. DE CÎNTAT PE INSTRUMENTE CU COARDE. UN PSALM AL LUI DAVID.)

Răspunde-mi, cînd strig, Dumnezeul neprihănirii mele: scoate-mă la loc larg, cînd sînt la strîmtoare! Ai milă, de mine, ascultă-mi rugăciunea!

² Fiii oamenilor, pînă cînd va fi batjocorită slava mea? Pînă cînd veți iubi deșertăciunea, și veți umbla după minciuni? (Oprire.)

³ Să știți că Domnul Și -a ales un om pe care -l iubește: Domnul aude cînd strig către El.

⁴ Cutremurați-vă, și nu păcătuți! Spuneți lucrul acesta în inimile voastre cînd stați în pat: apoi tăceți.

⁵ Aduceți jertfe neprihănite, și încredeți-vă în Domnul.

⁶ Mulți zic: „Cine ne va arăta fericirea?” Eu însă zic: „Fă să răsară peste noi lumina Feței Tale, Doamne!”

⁷ Tu-mi dai mai multă bucurie în inima mea, decît au ei cînd li se înmulțește rodul grîului și al vinului.

⁸ Eu mă culc și adorm în pace, căci numai Tu, Doamne, îmi dai liniște deplină în locuința mea.

CAPITOL 5

(CĂTRE MAI MARELE CÎNTĂREȚILOR. DE CÎNTAT CU FLAUTELE. UN PSALM AL LUI DAVID.)

Pleacă-Ți urechea la cuvintele mele, Doamne! Ascultă suspinurile mele!

² Ia aminte la strigătele mele, Împăratul meu și Dumnezeul meu, căci către Tine mă rog!

³ Doamne, auzi-mi glasul, dimineața! Dimineața eu îmi îndrept rugăciunea spre Tine, și aștept.

⁴ Căci Tu nu ești un Dumnezeu căruia să -l placă răul; cel rău nu poate locui lîngă Tine.

⁵ Eibunii nu pot să stea în preajma ochilor Tăi; Tu urăști pe cei ce fac fărădelegea,

- ⁶ și pierzi pe cei mincinoși; Domnul urăște pe oamenii cari varsă sînge și înșală.
- ⁷ Dar eu, prin îndurarea Ta cea mare, pot să intru în casa Ta, și să mă închin cu frică în Templul Tău cel sfînt.
- ⁸ Doamne, călăuzește-mă pe calea plăcută Ție, din pricina vrăjmașilor mei! Netezește calea Ta supt pașii mei.
- ⁹ Căci nu este nimic adevărat în gura lor; inima le este plină de răutate, gîtlejul le este un mormînt deschis, și pe limbă au vorbe lingușitoare.
- ¹⁰ Lovește -i ca pe niște vinovați, Dumnezeule! Fă -i să cadă prin înseși sfaturile lor. Prăbușește -i în mijlocul păcatelor lor fără număr! Căci se răzvrătesc împotriva Ta.
- ¹¹ Atunci toți cei ce se încred în Tine, se vor bucura, se vor veseli totdeauna, căci Tu îi vei ocroti. Tu vei fi bucuria celorce iubesc Numele Tău.
- ¹² Căci Tu binecuvintezi pe cel neprihănit, Doamne, și -l înconjuri cu bunăvoința Ta, cum l-ai înconjura cu un scut.

CAPITOL 6

(CĂTRE MAI MARELE CÎNTĂREȚILOR. DE CÎNTAT PE INSTRUMENTE CU COARDE. PE ARFA CU OPT COARDE. UN PSALM AL LUI DAVID.)

Doamne, nu mă pedepsi cu mînia Ta, și nu mă muștra cu urgia Ta.

- ² Ai milă de mine, Doamne, căci mă ofilesc! Vindecă-mă, Doamne, căci îmi tremură oasele.
- ³ Sufletul mi -i îngrozit de tot; și Tu, Doamne, pînă cînd vei zăbovi să Te înduri de mine?
- ⁴ Întoarce-Te, Doamne, izbăvește-mi sufletul! Mîntuiește-mă, pentru îndurarea Ta!
- ⁵ Căci cel ce moare nu-și mai aduce aminte de Tine; și cine Te va lăuda în locuința morților?
- ⁶ Numai pot gemînd! În fiecare noapte îmi stropesc așternutul, și-mi scald patul în lacrimi.
- ⁷ Mi s'a supt fața de întristare, și a îmbătrînit din pricina tuturor celor ce mă prigonesc.
- ⁸ Depărtați-vă dela mine, toți cei ce faceți răul! Căci Domnul a auzit glasul plîngerii mele!
- ⁹ Domnul îmi ascultă cererile, și Domnul îmi primește rugăciunea!
- ¹⁰ Toți vrăjmașii mei vor fi acoperiți de rușine, și cuprinși de spaimă; într'o clipă vor da înapoi, acoperiți de rușine.

CAPITOL 7

(O CÎNTARE DE JALE A LUI DAVID. CÎNTATĂ DOMNULUI DIN PRICINA CUVINTELOR BENIAMITULUI CUȘ.)

Doamne, Dumnezeule, în Tine îmi caut scăparea! Scapă-mă de toți prigonitorii mei și izbăvește-mă,

- ² ca să nu mă sfîșie ca un leu, care înghite fără să sară cineva în ajutor.
- ³ Doamne, Dumnezeule, dacă am făcut un astfel de rău, dacă este fărădelege pe mîinile mele,
- ⁴ dacă am răsplătit cu rău pe cel ce trăia în pace cu mine, și n'am izbăvit pe cel ce mă asuprea fără temei,
- ⁵ atunci: să mă urmărească vrăjmașul și să m'ajungă, să-mi calce viața la pămînt, și slava mea în pulbere să mi -o arunce! (Oprire).
- ⁶ Scoală-Te, Doamne, cu mînia Ta! Scoală-Te împotriva urgiei protivnicilor mei, trezește-Te ca să-mi ajuți, și rînduiește o judecată!

- ⁷ Să Te înconjure adunarea popoarelor, și șezi mai sus decât ea, la înălțime!
- ⁸ Domnul judecă popoarele: fă-mi dreptate Doamne, după neprihănirea și nevinovăția mea!
- ⁹ Ah! pune odată capăt răutății celor răi, și întărește pe cel neprihănit, Tu, care cercetezi inimile și rărunchii, Dumnezeule drept!
- ¹⁰ Scutul meu este în Dumnezeu, care mîntuiește pe cei cu inima curată.
- ¹¹ Dumnezeu este un judecător drept, un Dumnezeu care Se mînie în orice vreme.
- ¹² Dacă cel rău nu se întoarce la Dumnezeu, Dumnezeu își ascute sabia, își încordează arcul, și -l ocheste,
- ¹³ îndreptă asupra lui săgeți omorîtoare și -i aruncă săgeți arzătoare!
- ¹⁴ Iată că cel rău pregătește răul, zămislește fărădelegea, și naște înșelăciunea:
- ¹⁵ face o groapă, o sapă, și tot el cade în groapa pe care a făcut -o.
- ¹⁶ Fărădelegea pe care a urzit -o, se întoarce asupra capului lui, și silnicia pe care a făcut -o, se pogoară înapoi pe țeasta capului lui.
- ¹⁷ Eu voi lăuda pe Domnul pentru dreptatea Lui, și voi cînta Numele Domnului, Numele Celui Prea Înalt.

CAPITOL 8

(CĂTRE MAI MARELE CÎNTĂREȚILOR. DE CÎNTAT PE GHITIT. UN PSALM AL LUI DAVID.)

Doamne, Dumnezeul nostru, cît de minunat este Numele Tău pe tot pămîntul! Slava Ta se înalță mai pe sus de ceruri.

- ² Din gura copiilor și a celor ce sug la țîță, Ți-ai scos o întăritură de apărare împotriva protivnicilor tăi, ca să astupi gura vrăjmașului și omului cu dor de răzbunare.
- ³ Cînd privesc cerurile-lucrarea mînilor Tale-luna și stelele pe cari le-ai făcut,
- ⁴ îmi zic: „Ce este omul, ca să Te gîndești la el? Și fiul omului, ca să -l bagi în seamă?
- ⁵ L-ai făcut cu puțin mai pe jos decât Dumnezeu, și l-ai încununat cu slavă și cu cinste.
- ⁶ L-ai dat stăpînire peste lucrurile mînilor Tale, toate le-ai pus supt picioarele lui:
- ⁷ oile și boii laolaltă, fiarele cîmpului,
- ⁸ păsările cerului și peștii mării, tot ce străbate cărările mărilor.
- ⁹ Doamne, Dumnezeul nostru, cît de minunat este Numele Tău pe tot pămîntul!

CAPITOL 9

(CĂTRE MAI MARELE CÎNTĂREȚILOR. SE CÎNTĂ CA ȘI „MORI PENTRU FIUL”. UN PSALM AL LUI DAVID.)

Voi lăuda pe Domnul din toată inima mea, voi istorisi toate minunile Lui.

- ² Voi face din Tine bucuria și veselia mea, voi cînta Numele tău, Dumnezeule Prea Înalte,
- ³ pentru că vrăjmașii mei dau înapoi, se clatină, și pier dinaintea Ta.
- ⁴ căci Tu îmi sprijinești dreptatea și pricina mea, și stai pe scaunul Tău de domnie ca un judecător drept.
- ⁵ Tu pedepsești neamurile, nimicești pe cel rău, le ștergi numele pentru totdeauna și pe vecie.
- ⁶ S'au dus vrăjmașii! N'au rămas din ei decât niște dărîmături vecinice! Niște cetăți dărîmate de Tine! Li s'a șters pomenirea!
- ⁷ Ei s'au dus, dar Domnul împărătește în veac, și Și -a pregătit scaunul de domnie pentru

judecată.

⁸ El judecă lumea cu dreptate, judecă popoarele cu nepărtinire.

⁹ Domnul este scăparea celui asuprit, scăpare la vreme de necaz.

¹⁰ Cei ce cunosc Numele Tău, se încred în Tine, căci Tu nu părăsești pe cei ce Te caută, Doamne!

¹¹ Cîntați Domnului, care împărățește în Sion, vestiți printre popoare isprăvile Lui!

¹² Căci El răzbună sîngele vărsat, și își aduce aminte de cei nenorociți, nu uită strigătele lor.

¹³ Ai milă de mine, Doamne! Vezi ticăloșia în care mă aduc vrăjmașii mei, și ridică-mă din porțile morții,

¹⁴ ca să vestesc toate laudele Tale, în porțile fiicei Sionului, și să mă bucur de mîntuirea Ta.

¹⁵ eamurile cad în groapa pe care au făcut -o, și li se prinde piciorul în lațul pe care l-au ascuns.

¹⁶ Domnul Se arată, face dreptate, și prinde pe cel rău în lucrul mîinilor lui. (Joc de instrumente. Opre.)

¹⁷ Cei răi se întorc la locuința morților: toate neamurile cari uită pe Dumnezeu.

¹⁸ Căci cel nenorocit nu este uitat pe vecie, nădejdea celor sărmani nu pierе pe vecie.

¹⁹ Scoală-Te, Doamne, ca să nu biruie omul; neamurile să fie judecate înaintea Ta!

²⁰ Aruncă groaza în ei, Doamne, ca să știe popoarele că nu sînt decît oameni! (Opre.)

CAPITOL 10

Pentruce stai așa de departe, Doamne? Pentruce Te ascunzi la vreme de necaz?

² Cel rău, în mîndria lui, urmărește pe cei nenorociți, și ei cad jertfă curselor urzite de el.

³ Căci cel rău se fălește cu pofta lui, iar răpitorul batjocorește și nesocotește pe Domnul.

⁴ Cel rău zice cu trufie: „Nu pedepsește Domnul! Nu este Dumnezeu!`` Iată toate gîndurile lui.

⁵ Treburile îi merg bine în orice vreme; judecățile Tale sînt prea înalte pentru el, ca să le poată vedea, și suflă cu dispreț împotriva tuturor protivnicilor lui.

⁶ El zice în inima lui: „Nu mă clatin, în veci sînt scutit de nenorocire!``

⁷ Gura îi este plină de blesteme, de înșelătorii și de vicleșuguri; și supt limbă are răutate și fărădelege.

⁸ Stă la pîndă lîngă sate, și ucide pe cel nevinovat în locuri dosnice: ochii lui pîndesc pe cel nenorocit.

⁹ Stă la pîndă în ascunzătoarea lui, ca leul în vizuină: stă la pîndă să prindă pe cel nenorocit. Îl prinde, și -l trage în lațul lui:

¹⁰ se îndoaie, se pleacă, și -i cad săracii în ghiare!

¹¹ El zice în inima lui: „Dumnezeu uită! Își ascunde Fața și în veac nu va vedea!``

¹² Scoală-Te, Doamne, Dumnezeule, ridică mîna! Nu uita pe cei nenorociți!

¹³ Pentruce să hulească cel rău pe Dumnezeu? Pentruce să zică în inima lui că Tu nu pedepsești?

¹⁴ Dar Tu vezi; căci Tu privești necazul și suferința, ca să iei în mînă pricina lor. În nădejdea Ta se lasăcel nenorocit, și Tu vii în ajutor orfanului.

¹⁵ Zdrobește brațul celui rău, pedepsește -i fărădelegile, ca să piară din ochii Tăi!

- ¹⁶ Domnul este Împărat în veci de veci; neamurile sînt nimicite din țara Lui.
- ¹⁷ Tu auzi rugăciunile celor ce sufăr, Doamne! Le întărești inima, îți pleci urechea spre ei,
- ¹⁸ ca să faci dreptate orfanului și celui asuprit, și ca să nu mai însufle groaza omul cel luat din pămînt.

CAPITOL 11

La Domnul găsesc scăpare! Cum puteți să-mi spuneți: „Fugi în munții voștri, ca o pasăre?”

- ² Căci iată că cei răi încordează arcul, își potrivesc săgeata pe coardă, ca să tragă pe ascuns celor cu inima curată.
- ³ Și cînd se surpă temeliile, ce ar putea să mai facă cel neprihănit?
- ⁴ Domnul este în Templul Lui cel sfînt, Domnul Își are scaunul de domnie în ceruri. Ochii Lui privesc, și ploapele Lui cercetează pe fiii oamenilor.
- ⁵ Domnul cearcă pe cel neprihănit, dar urăște pe cel rău și pe cel ce iubește silnicia.
- ⁶ Peste cei răi plouă cărbuni, foc și pucioasă: un vînt dogoritor, iată paharul de care au ei parte.
- ⁷ Căci Domnul este drept, iubește dreptatea, și cei neprihăniți privesc Fața Lui.

CAPITOL 12

(CĂTRE MAI MARELE CÎNTĂREȚILOR. DE CÎNTAT PE ARFA CU OPT COARDE. UN PSALM AL LUI DAVID.)

Vino în ajutor, Doamne, căci se duc oamenii evlavioși, pier credincioșii dintre fiii oamenilor.

- ² amenii își spun minciuni unii altora, pe buze au lucruri lingușitoare, vorbesc cu inimă prefăcută.
- ³ imicească Domnul toate buzele lingușitoare, limba care vorbește cu trufie,
- ⁴ pe cei ce zic: „Sîntem tari cu limba noastră, căci buzele noastre sînt cu noi: cine ar putea să fie stăpîn peste noi?”
- ⁵ „Pentru că cei nenorociți sînt asupriți și pentru că săracii gem, acum”, zice Domnul, „Mă scol, și aduc mîntuire celor obijduiți.”
- ⁶ Cuvintele Domnului sînt cuvinte curate, un argint lămurit în cuptor de pămînt, și curățit de șapte ori. -
- ⁷ Tu, Doamne, îi vei păzi, și -i vei apăra de neamul acesta pe vecie.
- ⁸ Pretutindenii mișună cei răi, cînd domnește ticăloșia printre fiii oamenilor.

CAPITOL 13

(CĂTRE MAI MARELE CÎNTĂREȚILOR. UN PSALM AL LUI DAVID.)

Pîna cînd, Doamne, mă vei uita neîncetat? Pîna cînd îți vei ascunde Fața de mine?

- ² Pîna cînd voi avea sufletul plin de griji, și inima plină de necazuri în fiecare zi? Pîna cînd se va ridica vrăjmașul meu împotriva mea?
- ³ Privește, răspunde-mi, Doamne, Dumnezeul meu! Dă lumină ochilor mei, ca să n'adorm somnul morții,
- ⁴ ca să nu zică vrăjmașul meu: „L-am biruit!” Și să nu se bucure protivnicii mei, cînd mă

clatin.

⁵ Eu am încredere în bunătatea Ta, sînt cu inima veselă, din pricina mîntuirii Tale:

⁶ cînt Domnului, căci mi -a făcut bine!

CAPITOL 14

(CĂTRE MAI MARELE CÎNTĂREȚILOR. UN PSALM AL LUI DAVID.)

Nebunul zice în inima lui: „Nu este Dumnezeu!” S'au stricat oamenii, fac fapte urîte; nu este niciunul care să facă binele.

² Domnul Se uită dela înălțimea cerurilor peste fiii oamenilor, să vadă de este vreunul care să aibă pricepere, și care să caute pe Dumnezeu.

³ Dar toți s'au rătăcit, toți s'au dovedit niște netrebnici; nu este nici unul care să facă binele, niciunul măcar.

⁴ Și-au pierdut mintea toți cei ce săvîrșesc fărădelegea, de mănîncă pe poporul Meu, cum mănîncă pînea, și nu cheamă pe Domnul?

⁵ Ei vor tremura de spaimă, cînd Se va arăta Dumnezeu în mijlocul neamului neprihănit.

⁶ Rîdeți voi de nădejdea celui nenorocit... dar scăparea lui este Domnul.

⁷ ! de ar porni din Sion izbăvirea lui Israel!...

CAPITOL 15

(UN PSALM AL LUI DAVID.)

Doamne, cine va locui în cortul Tău? Cine va locui pe muntele Tău cel sfînt?

² -Cel ce umblă în neprihănire, cel ce face voia lui Dumnezeu, și spune adevărul din inimă.

³ Acela nu clevește cu limba lui, nu face rău semenului său, și nu aruncă ocară asupra aproapelui său.

⁴ El privește cu dispreț pe cel vrednic de disprețuit, dar cinstește pe ceice se tem de Domnul. El nu-și ia vorba înapoi, dacă face un jurămînt în paguba lui.

⁵ El nu-și dă banii cu dobîndă, și nu ia mită împotriva celui nevinovat. Cel ce se poartă așa, nu se clatină nici odată.

CAPITOL 16

(O CÎNTARE A LUI DAVID.)

Păzește-mă, Dumnezeule, căci în Tine mă încred.

² Eu zic Domnului: „Tu ești Domnul meu, Tu ești singura mea fericire!”

³ Sfinții, cari sînt în țară, oamenii evlavioși, sînt toată plăcerea mea.

⁴ Idolii se înmulțesc, oamenii aleargă după dumnezei străini, dar eu n'aduc jertfele lor de sînge, și nu pun numele lor pe buzele mele.

⁵ Domnul este partea mea de moștenire și paharul meu, Tu îmi îndrepti sorțul meu.

⁶ moștenire plăcută mi -a căzut la sorț, o frumoasă moșie mi -a fost dată.

⁷ Eu binecuvintez pe Domnul, care mă sfătuiește, căci pînă și noaptea îmi dă îndemnuri inima.

⁸ Am necurmat pe Domnul înaintea ochilor mei: cînd este El la dreapta mea, nu mă clatin.

- ⁹ De aceea inima mi se bucură, sufletul mi se veselește, și trupul mi se odihnește în liniște.
- ¹⁰ Căci nu vei lăsa sufletul meu în locuința morților, nu vei îngădui ca prea iubitul Tău să vadă putrezirea.
- ¹¹ Îmi vei arăta cărarea vieții; înaintea Feței Tale sînt bucurii nespuse, și desfătări vecinice în dreapta Ta.

CAPITOL 17

(O RUGĂCIUNE A LUI DAVID.)

- D**oamne, ascultă-mi pricina nevinovată, ia aminte la strigătele mele, pleacă urechea la rugăciunea mea, făcută cu buze neprefăcute!
- ² Să se arate dreptatea mea înaintea Ta, și să privească ochii Tăi neprihănirea mea!
- ³ Dacă îmi vei cerca inima, dacă o vei cerceta noaptea, dacă mă vei încerca, nu vei găsi nimic: căci ce-mi iese din gură, aceea și gîndesc.
- ⁴ Cît privește legăturile cu oamenii, eu, după cuvîntul buzelor Tale, mă feresc de calea celor asupritori;
- ⁵ pașii mei stau neclintiți pe cărările Tale, și nu mi se clatină picioarele.
- ⁶ Strig către Tine, căci m'ascuți, Dumnezeule! Pleacă-Ți urechea spre mine, ascultă cuvîntul meu!
- ⁷ Arată-Ți bunătatea Ta cea minunată, Tu, care scapi pe cei ce caută adăpost, și -i izbăvești de protivnicii lor, prin dreapta Ta!
- ⁸ Păzește-mă ca lumina ochiului, ocrotește-mă, la umbra aripilor Tale,
- ⁹ de cei răi, cari mă prigonesc, de vrăjmașii mei de moarte, cari mă împresoară.
- ¹⁰ Ei își închid inima, au cuvintele semețe în gură.
- ¹¹ Se țin de pașii mei, mă înconjoară chiar, mă pîndesc ca să mă trîntească la pămînt.
- ¹² Parcă ar fi un leu lacom după pradă, un pui de leu, care stă la pîndă în culcușul lui.
- ¹³ Scoală-te, Doamne, ieși înaintea vrăjmașului, doboară -l! Izbăvește-mă de cel rău cu sabia Ta!
- ¹⁴ Scapă-mă de oameni, cu mîna Ta, Doamne, de oamenii lumii acesteia, cari își au partea lor în viața aceasta, și cărora le umpli pîntecele cu bunătățile Tale. Copiii lor sînt sătui și prisosul lor îl lasă pruncilor lor.
- ¹⁵ Dar eu, în nevinovăția mea, voi vedea Fața Ta: cum mă voi trezi, mă voi satura de chipul Tău.

CAPITOL 18

(CĂTRE MAI MARELE CÎNTĂREȚILOR. UN PSALM AL LUI DAVID, ROBUL DOMNULUI. EL A SPUS DOMNULUI CUVINTELE CÎNTĂRII ACESTEIA, CÎND L -A SCĂPAT DOMNUL DIN MÎNA TUTUROR VRĂJMAȘILOR SĂI ȘI DIN MÎNA LUI SAUL. EL A ZIS:) „

Te iubesc din inimă, Doamne, tăria mea!

- ² Doamne, Tu ești stîncă mea, cetățuia mea, izbăvitorul meu! Dumnezeule, Tu ești stîncă mea, în care mă ascund, scutul meu, tăria care mă scapă, și întăritura mea!
- ³ Eu strig: „Lăudat să fie Domnul!” și sînt izbăvit de vrăjmașii mei.
- ⁴ Mă înconjuraseră legăturile morții, și mă îngroziseră rîurile pieirii;
- ⁵ mă înfășuraseră legăturile mormîntului, și mă prinseseră lațurile morții.

- ⁶ Dar, în strîmtorarea mea, am chemat pe Domnul, și am strigat către Dumnezeuul meu: din locașul Lui, El mi -a auzit glasul, și strigătul meu a ajuns pînă la El, pînă la urechile Lui.
- ⁷ Atunci s'a sguduit pămîntul și s'a cutremurat, temeliile munților s'au mișcat, și s'au clătinat, pentru că El se mîniase.
- ⁸ Din nările Lui se ridica fum, și un foc mistuitor ieșea din gura Lui: cărbuni aprinși țîșneau din ea.
- ⁹ A plecat cerurile, și S'a pogorît: un nor gros era supt picioarele Lui.
- ¹⁰ Călărea pe un heruvim, și sbura, venea plutind pe aripile vîntului.
- ¹¹ Întunerecul Și -l făcuse învelitoare, iar cortul Lui, împrejurul Lui, erau niște ape întunecoase și nori negri.
- ¹² Din strălucirea, care se răsfrîngea înaintea Lui, ieșeau nori, cari aruncau grindină și cărbuni de foc.
- ¹³ Domnul a tunat în ceruri, Cel Prea Înalt a făcut să -l răsunе glasul, cu grindină și cărbuni de foc.
- ¹⁴ A aruncat săgeți și a risipit pe vrăjmașii mei, a înmulțit loviturile trăsnetului și i -a pus pe fugă.
- ¹⁵ Atunci s'a văzut albia apelor, și s'au descoperit temeliile lumii, la mustrarea Ta, Doamne, la vuietul suflării nărilor Tale.
- ¹⁶ El Și -a întins mîna de sus, m'a apucat, m'a scos din apele cele mari;
- ¹⁷ m'a izbăvit de protivnicul meu cel puternic, de vrăjmașii mei, cari erau mai tari decît mine.
- ¹⁸ Ei năvăliseră deodată peste mine în ziua strîmtorării mele; dar Domnul a fost sprijinul meu.
- ¹⁹ El m'a scos la loc larg, și m'a scăpat, pentru că mă iubește.
- ²⁰ Domnul mi -a făcut după neprihănirea mea, mi -a răsplătit după curăția mînilor mele:
- ²¹ căci am păzit căile Domnului, și n'am păcătuit împotriva Dumnezeuului meu.
- ²² Toate poruncile Lui au fost înaintea mea, și nu m'am depărtat dela legile Lui.
- ²³ Am fost fără vină față de El, și m'am păzit de fărădelegea mea.
- ²⁴ Deaceea, Domnul mi -a răsplătit după neprihănirea mea, după curăția mînilor mele înaintea ochilor Lui.
- ²⁵ Cu cel bun Tu Te arăți bun, cu omul neprihănit Te arăți neprihănit;
- ²⁶ cu cel curat Te arăți curat, și cu cel stricat Te porți după stricăciunea lui.
- ²⁷ Tu mîntuiești pe poporul care se smerește, și smerești privirile trufașe.
- ²⁸ Da, Tu îmi aprinzi lumina mea. Domnul, Dumnezeuul meu, îmi luminează întunerecul meu.
- ²⁹ Cu Tine mă năpustesc asupra unei oști înarmate, cu Dumnezeuul meu sar peste un zid întărit.
- ³⁰ Căile lui Dumnezeu sînt desăvîrșite, Cuvîntul Domnului este încercat: El este un scut pentru toți cei ce aleargă la El.
- ³¹ Căci cine este Dumnezeu, afară de Domnul, și cine este o stîncă, afară de Dumnezeuul nostru?
- ³² Dumnezeu mă încinge cu putere, și mă povățuiește pe calea cea dreaptă.
- ³³ El îmi face picioarele ca ale cerboacelor, și mă așează pe înălțimile mele
- ³⁴ El îmi deprinde mîinile la luptă, așa că brațele mele întind arcul de aramă.

- 35 Tu îmi dai scutul mîntuirii Tale, dreapta Ta mă sprijinește, și îndurarea Ta mă face mare.
- 36 Tu lărgești drumul supt pașii mei, și nu-mi alunecă glesnele.
- 37 Urmăresc pe vrăjmașii mei, îi ajung, și nu mă întorc pînă nu -i nimicesc.
- 38 Îi zdrobesc, de nu pot să se mai ridice: ei cad supt picioarele mele.
- 39 Tu mă încingi cu putere pentru luptă, și răpui pe protivnicii mei supt picioarele mele.
- 40 Tu faci pe vrăjmașii mei să dea dosul înaintea mea, și eu nimicesc pe cei ce mă urăsc.
- 41 Ei strigă, dar n'are cine să -i scape! Strigă către Domnul, dar nu le răspunde!
- 42 Îi pisez ca praful, pe care -l ia vîntul, îi calc în picioare ca noroiul de pe ulițe.
- 43 Tu mă scapi din neînțelegerile poporului; mă pui în fruntea neamurilor; un popor, pe care nu -l cunoașteam, îmi este supus.
- 44 El ascultă de mine la cea dintîi poruncă, fiii străinului mă lingușesc.
- 45 Fiilor străinului li se moaie inima de mine, și ies tremurînd din cetățile lor.
- 46 Trăiască Domnul, și binecuvîntată să fie Stîncă mea! Mărit să fie Dumnezeuul mîntuirii mele,
- 47 Dumnezeu, răzbunătorul meu, care îmi supune popoarele,
- 48 și mă izbăvește de vrăjmașii mei! Tu mă înalți mai pesus de protivnicii mei, mă scapi de omul asupritor.
- 49 Deaceea, Doamne, Te voi lăuda printre neamuri, voi cînta spre slava Numelui Tău.
- 50 El dă mari izbăviri împăratului Său, și dă îndurare unsului Său: lui David, și seminței lui, pe vecie.

CAPITOL 19

(CĂTRE MAI MARELE CÎNTĂREȚILOR. UN PSALM AL LUI DAVID.)

- C**erurile spun slava lui Dumnezeu, și întinderea lor vestește lucrarea mînilor Lui.
- 2 zi istorisește alteia acest lucru, o noapte dă de știre alteia despre el.
- 3 Și aceasta, fără vorbe, fără cuvinte, al căror sunet să fie auzit:
- 4 dar răsunetul lor străbate tot pămîntul, și glasul lor merge pînă la marginile lumii. În ceruri El a întins un cort soarelui.
- 5 Și soarele, ca un mire, care iese din odaia lui de nuntă, se aruncă în drumul lui cu bucuria unui viteaz:
- 6 răsare la un capăt al cerurilor, și își isprăvește drumul la celalt capăt; nimic nu se ascunde de căldura lui.
- 7 Legea Domnului este desăvîrșită, și înviorează sufletul; mărturia Domnului este adevărată și dă înțelepciune celui neștiutor.
- 8 rînduirile Domnului sînt fără prihană, și veselesc inima; poruncile Domnului sînt curate și luminează ochii.
- 9 Frica de Domnul este curată, și ține pe vecie; judecățile Domnului sînt adevărate, toate sînt drepte.
- 10 Ele sînt mai de preț decît aurul, decît mult aur curat; sînt mai dulci decît mierea, decît picurul din faguri.
- 11 Robul Tău primește și el învățătura dela ele; pentru cine le păzește, răsplata este mare.
- 12 Cine își cunoaște greșelile făcute din neștiință? Iartă-mi greșelile pe cari nu le cunosc!
- 13 Păzește de asemenea pe robul Tău de mîndrie, ca să nu stăpînească ea peste mine!

Atunci voi fi fără prihană, nevinovat de păcate mari.

14 Primește cu bunăvoință cuvintele gurii mele, și cugetele inimii mele, Doamne, Stînca mea și Izbăvitorul meu!

CAPITOL 20

(CĂTRE MAI MARELE CÎNTĂREȚILOR. UN PSALM AL LUI DAVID.)

Să te asculte Domnul în ziua necazului, să te ocrotească Numele Dumnezeului lui Iacov,

2 să-ți trimeată ajutor din locașul Său cel Sfînt, și să te sprijinească din Sion!

3 Să-Și aducă aminte de toate darurile tale de mîncare, și să primească arderile tale de tot! (Oprire.)

4 Să-ți dea ce-ți dorește inima, și să-ți îplinească toate planurile tale!

5 Atunci noi ne vom bucura de biruința ta, și vom flutura steagul în Numele Dumnezeului nostru. Domnul să-ți asculte toate dorințele tale!

6 Știi de acum că Domnul scapă pe unsul Său, și -i va răspunde din ceruri, din locașul Lui cel Sfînt, prin ajutorul atotputernic al dreptei Lui.

7 Unii se bizuiesc pe carăle lor, alții pe caii lor; dar noi ne bizuim pe Numele Domnului, Dumnezeului nostru.

8 Ei se îndoiaie și cad; dar noi ne ridicăm și rămînem în picioare.

9 Scapă, Doamne, pe împăratul, și ascultă-ne cînd Te chemăm!

CAPITOL 21

(CĂTRE MAI MARELE CÎNTĂREȚILOR. UN PSALM AL LUI DAVID.)

Doamne, împăratul se bucură de ocrotirea puternică, pe care i -o dai Tu. Și cum îl umple de veselie ajutorul Tău!

2 I-ai dat ce -i dorea inima, și n'ai lăsat neîmplinit ce -i cereau buzele.

3 Căci i-ai ieșit înaintea cu binecuvîntări de fericire, și i-ai pus pe cap o cunună de aur curat.

4 Îți cerea viața, și i-ai dat -o: o viață lungă pentru totdeauna și pe vecie.

5 Mare este slava lui în urma ajutorului Tău. Tu pui peste el strălucirea și măreția.

6 Îl faci pe vecie o pricină de binecuvîntări, și -l umpli de bucurie înaintea Feții Tale.

7 Căci împăratul se încrede în Domnul; și bunătatea Celui Prea Înalt îl face să nu se clatine.

8 Mîna ta, împărate, va ajunge pe toți vrăjmașii tăi, dreapta ta va ajunge pe cei ce te urăsc,

9 și -i vei face ca un cuptor aprins, în ziua cînd te vei arăta; Domnul îi va nimici în mînia Lui, și -i va mînca focul.

10 Le vei șterge sămînța de pe pămînt, și neamul lor din mijlocul fiilor oamenilor.

11 Ei au urzit lucruri rele împotriva ta, au făcut sfaturi rele, dar nu vor izbuti.

12 Căci îi vei face să dea dosul, și vei trage cu arcu tău asupra lor.

13 Scoală-te, Doamne, cu puterea Ta, și vom cînta și vom lăuda puterea Ta.

CAPITOL 22

(CĂTRE MAI MARELE CÎNTĂREȚILOR. SE CÎNTĂ CA „CERBOAICA ZORILOR”. UN PSALM AL LUI DAVID.)

Dumnezeule! Dumnezeule! Pentru ce m'ai părăsit, și pentru ce Te depărtezi fără să-mi ajuți și fără să ascuți plîngerile mele?

² Strig ziua, Dumnezeule, și nu-mi răspunzi: strig și noaptea, și tot n'am odihnă.

³ Totuș Tu ești Cel Sfînt, și Tu locuiești în mijlocul laudelor lui Israel.

⁴ În Tine se încredeau părinții noștri: se încredeau, și -i izbăveai.

⁵ Strigau către Tine, și erau scăpați; se încredeau în Tine, și nu rămîneau de rușine.

⁶ Dar eu sînt vierme, nu om, am ajuns de ocară oamenilor și disprețuit de popor.

⁷ Toți ceice mă văd își bat joc de mine, își deschid gura, dau din cap și zic:

⁸ „S'a încrezut în Domnul! Să -l mîntuiască Domnul, să -l izbăvească, fiindcă -l iubește!” -

⁹ Da, Tu m'ai scos din pîntecele mamei, m'ai pus la adăpost de orice grijă la țățele mamei mele;

¹⁰ de cînd eram la sînul mamei, am fost supt paza Ta, din pîntecele mamei ai fost Dumnezeul meu.

¹¹ Nu Te depărta de mine, căci s'apropie necazul, și nimeni nu-mi vine în ajutor.

¹² mulțime de tauri sînt împrejurul meu, niște tauri din Basan mă înconjoară.

¹³ Își deschid gura împotriva mea, ca un leu, care sfîșie și răcnește.

¹⁴ Am ajuns ca apa, care se scurge, și toate oasele mi se despart; mi s'a făcut inima ca ceara, și se topește în lăuntrul meu.

¹⁵ Mi se usucă puterea ca lutul, și mi se lipește limba de cerul gurii: m'ai adus în țărina morții.

¹⁶ Căci niște cîini mă înconjoară, o ceată de nelegiuîți dau tîrcoale împrejurul meu, mi-au străpuns mîinile și picioarele:

¹⁷ toate oasele aș putea să mi le număr. Ei, însă, pîndesc și mă privesc;

¹⁸ își împart hainele mele între ei, și trag la sort pentru cămașa mea.

¹⁹ Dar Tu, Doamne, nu Te depărta! Tu, Tăria mea, vino de grabă în ajutorul meu!

²⁰ Scapă-mi sufletul de sabie, și viața din ghiarele cînilor!

²¹ Scapă-mă din gura leului, și scoate-mă din coarnele bivolului!

²² Voi vesti Numele Tău fraților mei, și Te voi lăuda în mijlocul adunării.

²³ Cei ce vă temeți de Domnul, lăudați -L! Voi toți, sămînța lui Iacov, slăviți -L! Cutremurați-vă înaintea Lui, voi toți, sămînța lui Israel!

²⁴ Căci El nici nu disprețuiește, nici nu urăște necazurile celui nenorocit, și nu-Și ascunde Fața de el, ci îl ascultă cînd strigă către El.

²⁵ În adunarea cea mare, Tu vei fi pricina laudelor mele: și-mi voi împlini juruințele în fața celor ce se tem de Tine.

²⁶ Cei săraci vor mîncă și se vor sătura, ceice caută pe Domnul, Îl vor lăuda: veselă să vă fie inima pe vecie!

²⁷ Toate marginile pămîntului își vor aduce aminte și se vor întoarce la Domnul: toate familiile neamurilor se vor închina înaintea Ta.

²⁸ Căci a Domnului este împărăția: El stăpînește peste neamuri.

²⁹ Toți cei puternici de pe pămînt vor mîncă și se vor închina și ei; înaintea Lui se vor pleca toți ceice se pogoară în țărină, ceice nu pot să-și păstreze viața.

³⁰ sămînță de oameni li va sluji; și se va vorbi despre Domnul către ceice vor veni după ei.

³¹ Aceștia vor veni și vor vesti dreptatea Lui, vor vesti lucrarea Lui poporului care se va naște.

CAPITOL 23

(O CÎNTARE A LUI DAVID.)

Domnul este Păstorul meu: nu voi duce lipsă de nimic.

² El mă paște în pășuni verzi, și mă duce la ape de odihnă;

³ îmi înviorează sufletul, și mă povățuiește pe cărări drepte, din pricina Numelui Său.

⁴ Chiar dacă ar fi să umblu prin valea umbrei morții, nu mă tem de niciun rău, căci Tu ești cu mine. Toiagul și nuiaua Ta mă mîngîie.

⁵ Tu îmi întinzi masa în fața protivnicilor mei; îmi ungi capul cu untdelemn, și paharul meu este plin de dă peste el.

⁶ Da, fericirea și îndurarea mă vor însoți în toate zilele vieții mele, și voi locui în Casa Domnului pînă la sfîrșitul zilelor mele.

CAPITOL 24

(UN PSALM AL LUI DAVID.)

Al Domnului este pămîntul cu tot ce este pe el, lumea și cei ce o locuiesc!

² Căci El l -a întemeiat pe mări, și l -a întărit pe rîuri.

³ Cine va putea să se suie la muntele Domnului? Cine se va ridica pînă la locul Lui cel Sfînt? -

⁴ Cel ce are mîinile nevinovate și inima curată, cel ce nu-și dedă sufletul la minciună, și nu jură ca să înșele.

⁵ Acela va căpăta binecuvîntarea Domnului, starea după voia Lui dată de Dumnezeuul mîntuirii lui.

⁶ Iată partea de moștenire a celor ce -L cheamă, a celor ce caută Fața Ta, Dumnezeuul lui Iacov. -

⁷ Porți, ridicați-vă capetele; ridicați-vă, porți vecinice, ca să intre Împăratul slavei! -

⁸ „Cine este acest Împărat al slavei?” -Domnul cel tare și puternic, Domnul cel viteaz în lupte.

⁹ Porți, ridicați-vă capetele; ridicați-le, porți vecinice, ca să intre Împăratul slavei! -

¹⁰ „Cine este acest Împărat al slavei?” -Domnul oștirilor: El este Împăratul slavei! - (Oprire).

CAPITOL 25

La Tine, Doamne, îmi înalț sufletul.

² În Tine, Dumnezeule, mă încred: să nu fiu dat de rușine, ca să nu se bucure vrăjmașii mei de mine!

³ Da, toți cei ce nădăjduiesc în Tine nu vor fi dați de rușine: ci de rușine vor fi dați cei ce Te părăsesc fără temei.

⁴ Arată-mi, Doamne, căile Tale, și învață-mă cărările Tale.

⁵ Povățuiește-mă în adevărul Tău, și învață-mă; căci Tu ești Dumnezeuul mîntuirii mele, Tu ești totdeauna nădejdea mea!

⁶ Adu-Ți aminte, Doamne, de îndurarea și bunătatea Ta; căci sînt vecinice.

⁷ u-Ți aduce aminte de greșelile din tinereța mea, nici de fărădelegile mele; ci adu-Ți aminte de mine, după îndurarea Ta, pentru bunătatea Ta, Doamne!

- ⁸ Domnul este bun și drept: de aceea arată El păcătoșilor calea.
- ⁹ El face pe cei smeriți să umble în tot ce este drept. El învață pe cei smeriți calea Sa.
- ¹⁰ Toate cărările Domnului sînt îndurare și credincioșie, pentru cei ce păzesc legămîntul și poruncile Lui.
- ¹¹ Pentru Numele Tău, Doamne, iartă-mi fărădelegea, căci mare este!
- ¹² Cine este omul, care se teme de Domnul? Aceluia Domnul îi arată calea pe care trebuie s'o aleagă.
- ¹³ El va locui în fericire, și sămînța lui va stăpîni țara.
- ¹⁴ Prietenia Domnului este pentru cei ce se tem de El, și legămîntul făcut cu El le dă învățătură.
- ¹⁵ Eu îmi întorc necurmat ochii spre Domnul, căci El îmi va scoate picioarele din laț.
- ¹⁶ Privește-mă și ai milă de mine, căci sînt părăsit și nenorocit.
- ¹⁷ eliniștea inimii mele crește: scoate-mă din necazul meu!
- ¹⁸ Uită-Te la ticăloșia și truda mea, și iartă-mi toate păcatele mele.
- ¹⁹ Vezi cît de mulți sînt vrăjmașii mei, și cu ce ură mare mă urmăresc.
- ²⁰ Păzește-mi sufletul, și scapă-mă! Nu mă lăsa să fiu dat de rușine cînd mă încred în Tine!
- ²¹ Să mă ocrotească nevinovăția și neprihănirea, cînd îmi pun nădejdea în Tine!
- ²² Izbăvește, Dumnezeule, pe Israel din toate necazurile lui.

CAPITOL 26

(UN PSALM AL LUI DAVID.)

- F**ă-midreptate, Doamne, căci umblu în nevinovăție, și mă încred în Domnul, fără șovăire.
- ² Cercetează-mă, Doamne, încearcă-mă, trece-mi prin cuptorul de foc rărunchii și inima!
- ³ Căci bunătatea Ta este înaintea ochilor mei, și umblu în adevărul Tău.
- ⁴ Nușed împreună cu oamenii mincinoși, și nu merg împreună cu oamenii vicleni.
- ⁵ Urăsc adunarea celor ce fac răul, și nu stau împreună cu cei răi.
- ⁶ Îmi spăl mîinile în nevinovăție, și așa înconjur altarul Tău, Doamne,
- ⁷ ca să izbucnesc în mulțămiri, și să istorisesc toate minunile Tale.
- ⁸ Doamne, eu iubesc locașul Casei Tale, și locul în care locuiește slava Ta.
- ⁹ u-mi lua sufletul împreună cu păcătoșii, nici viața cu oamenii cari varsă sînge,
- ¹⁰ ale căror mîni sînt nelegiuite, și a căror dreaptă este plină de mită!
- ¹¹ Eu umblu în neprihănire; izbăvește-mă, și ai milă de mine!
- ¹² Piciorul meu stă pe calea cea dreaptă: voi binecuvînta pe Domnul în adunări.

CAPITOL 27

(UN PSALM AL LUI DAVID.)

- D**omnul este lumina și mîntuirea mea: de cine să mă tem? Domnul este sprijinatorul vieții mele: de cine să-mi fie frică?
- ² Cînd înaintează cei răi împotriva mea, ca să-mi mănînce carnea, tocmai ei-prigonitorii și vrăjmașii mei-se clatină și cad.
- ³ Chiar o oștire de ar tăbări împotriva mea, inima mea tot nu s'ar teme. Chiar război de

s'ar ridica împotriva mea, tot plin de încredere aş fi.

⁴ Un lucru cer dela Domnul, şi -l doresc fierbinte: aş vrea să locuiesc toată viaţa mea în Casa Domnului, ca să privesc frumuseţea Domnului, şi să mă minunez de Templul Lui.

⁵ Căci El mă va ocroti în coliba Lui, în ziua necazului, mă va ascunde supt acoperişul cortului Lui, şi mă va înălţa pe o stîncă.

⁶ Iată că mi se şi înalţă capul peste vrăjmaşii mei, cari mă înconjoară: voi aduce jertfe în cortul Lui în sunetul trâmbiţei, voi cînta şi voi lăuda pe Domnul.

⁷ Ascultă-mi, Doamne, glasul cînd Te chiem: ai milă de mine şi ascultă-mă!

⁸ Inima îmi zice din partea Ta: „Caută Faţa Mea!” Şi Faţa Ta, Doamne, o caut!

⁹ u-mi ascunde Faţa Ta, nu îndepărta cu mînie pe robul Tău! Tu eşti ajutorul meu, nu mă lăsa, nu mă părăsi, Dumnezeul mîntuirii mele!

¹⁰ Căci tatăl meu şi mama mea mă părăsesc, dar Domnul mă primeşte.

¹¹ Învaţă-mă, Doamne, calea Ta, şi povăţuieşte-mă pe cărarea cea dreaptă, din pricina vrăjmaşilor mei.

¹² Numă lăsa la bunul plac al protivnicilor mei! Căci împotriva mea se ridică nişte martori mincinoşi, şi nişte oameni, cari nu suflă decît asupra.

¹³ ! dacă n'aş fi încredinţat că voi vedea bunătatea Domnului pe pămîntul celor vii!...

¹⁴ ădăduieşte în Domnul! Fii tare, îmbărbătează-ţi inima, şi nădăduieşte în Domnul!

CAPITOL 28

(UN PSALM AL LUI DAVID.)

Doamne, către Tine strig. Stîncă mea! Nu rămînea surd la glasul meu, ca nu cumva, dacă Te vei depărta fără să-mi răspunzi, să ajung ca cei ce se pogoară în groapă.

² Ascultă glasul rugăciunilor mele, cînd strig către Tine, şi cînd îmi ridic mîinile spre locaşul Tău cel Sfînt.

³ Numă lua de pe pămînt împreună cu cei răi şi cu oamenii nelegiuîţi, cari vorbesc de pace aproapelui lor şi, cînd colo, au răutate în inimă.

⁴ Răsplăteşte-le după lucrările lor şi după răutatea faptelor lor, răsplăteşte-le după lucrarea mîinilor lor! Dă-le plata care li se cuvine!

⁵ Căci ei nu iau aminte la lucrările Domnului, la lucrarea mîinilor Lui. Să -i doboare şi să nu -i mai scoale!

⁶ Binecuvîntat să fie Domnul, căci ascultă glasul rugăciunilor mele.

⁷ Domnul este tăria mea şi scutul meu; în El mi se încrede inima, şi sînt ajutat. De aceea îmi este plină de veselie inima, şi -L laud prin cîntările mele.

⁸ Domnul este tăria poporului Său, El este Stîncă izbăvitoare a unsului Său.

⁹ Mîntuieşte, Doamne, poporul Tău, şi binecuvîntează moştenirea Ta! Fii păstorul şi sprijinitorul lor în veci.

CAPITOL 29

(UN PSALM AL LUI DAVID.)

Fiii lui Dumnezeu, daţi Domnului, daţi Domnului slavă şi cinste.

² Daţi Domnului slava cuvenită Numelui Lui! Închinaţi-vă înaintea Domnului îmbrăcaţi cu podoabe sfinte!

³ Glasul Domnului răsună pe ape, Dumnezeul slavei face să bubue tunetul: Domnul este

pe ape mari.

⁴ Glasul Domnului este puternic, glasul Domnului este măreț.

⁵ Glasul Domnului sfarmă cedrii; Domnul sfarmă cedrii Libanului;

⁶ Îi face să sară ca niște viței, și Libanul și Sirionul sar ca niște pui de bivoli.

⁷ Glasul Domnului face să țîșnească flăcări de foc,

⁸ glasul Domnului face să se cutremure pustia; Domnul face să tremure pustia Cades.

⁹ Glasul Domnului face pe cerboaice să nască; El despoaie pădurile; în locașul Lui totul strigă: „Slavă!”

¹⁰ Domnul stătea pe scaunul Lui de domnie cînd cu potopul, și Domnul împărățește în veci pe scaunul Lui de domnie.

¹¹ Domnul dă tărie poporului Său, Domnul binecuvintează pe poporul Său cu pace.

CAPITOL 30

(UN PSALM. O CÎNTARE PENTRU SFÎNȚIREA CASEI DOMNULUI, FĂCUTĂ DE DAVID.)

Te înalț, Doamne, căci m'ai ridicat, și n'ai lăsat pe vrăjmașii mei să se bucure de mine.

² Doamne, Dumnezeu, eu am strigat către Tine, și Tu m'ai vindecat.

³ Doamne, Tu mi-ai ridicat sufletul din locuința morților, Tu m'ai adus la viață din mijlocul celor ce se pogoară în groapă.

⁴ Cîntați Domnului, voi cei iubiți de El, măriți prin laudele voastre Numele Lui cel Sfînt!

⁵ Căci mînia Lui ține numai o clipă, dar îndurarea Lui ține toată viața: seara vine plînsul, iar dimineața veselie.

⁶ Cînd îmi mergea bine, ziceam: „Nu mă voi clătina niciodată!”

⁷ Doamne, prin bunăvoința Ta mă așezasei pe un munte tare... dar Ți-ai ascuns Fața, și m'am turburat.

⁸ Doamne, eu am strigat către tine, și m'am rugat Domnului, zicînd:

⁹ „Ce vei cîștiga dacă-mi verși sîngele, și mă pogori în groapă? Poate să Te laude țărîna? Poate ea să vestească credincioșia Ta?

¹⁰ Ascultă, Doamne, ai milă de mine! Doamne, ajută-mă!” -

¹¹ Și mi-ai prefăcut tînguirile în veselie, mi-ai deslegat sacul de jale, și m'ai încins cu bucurie,

¹² pentruca inima mea să-Ți cînte, și să nu stea mută. Doamne, Dumnezeu, eu pururea Te voi lăuda!

CAPITOL 31

(CĂTRE MAI MARELE CÎNTĂREȚILOR. UN PSALM AL LUI DAVID.)

Doamne, în Tine mă încred: să nu fiu dat de rușine niciodată. Izbăvește-mă, în dreptatea Ta!

² Pleacă-Ți urechea spre mine, grăbește de-mi ajută! Fii pentru mine o stîncă ocrotitoare, o cetățuie unde să-mi găsesc scăparea!

³ Căci Tu ești Stîncă mea, Cetățuia mea, și, pentru Numele Tău, mă vei povățui și mă vei călăuzi.

⁴ Scoate-mă din lațul, pe care mi l-au întins vrăjmașii. Căci Tu ești Ocrotitorul meu!

⁵ În mîinile Tale îmi încredințez duhul: Tu mă vei izbăvi, Doamne, Dumnezeu adevărate!

- ⁶ Eu urăsc pe ceice se lipesc de idoli deșești, și mă încred în Domnul.
- ⁷ Fă-mă să mă veselesc și să mă bucur de îndurarea Ta, căci vezi ticăloșia mea, știi neliniștea sufletului meu,
- ⁸ și nu mă vei da în mâinile vrăjmașului, ci îmi vei pune picioarele la loc larg.
- ⁹ Ai milă de mine, Doamne, căci sînt în strîmtorare: fața, sufletul, și trupul mi s'au topit de întristare;
- ¹⁰ mi se sfîrșește viața în durere, și anii în suspinuri. Mi s'au sleit puterile din pricina fărădelegii mele, și-mi putrezesc oasele!
- ¹¹ Din pricina protivnicilor mei, am ajuns de ocară, de mare ocară pentru vecinii mei, și de groază pentru prietenii mei; ceice mă văd pe uliță, fug de mine.
- ¹² Sînt uitat de inimi ca un mort, am ajuns ca un vas sfărîmat.
- ¹³ Aud vorbele rele ale multora, văd spaima care domnește împrejur, cînd se sfătuiesc ei împreună împotriva mea, și uneltesc să-mi ia viața.
- ¹⁴ Dar eu mă încred în Tine, Doamne, și zic: „Tu ești Dumnezeuul meu!”
- ¹⁵ Soarta mea este în mîna Ta; scapă-mă de vrăjmașii și de prigonitorii mei!
- ¹⁶ Fă să lumineze Fața Ta peste robul Tău, scapă-mă, prin îndurarea Ta!
- ¹⁷ Doamne, să nu rămîn de rușine cînd Te chem. Ci să rămînă de rușine cei răi, și ei să se pogoare muți în locuința morților!
- ¹⁸ Să amuțească buzele mincinoase, cari vorbesc cu îndrăzneală, cu trufie și dispreț împotriva celui neprihănit!
- ¹⁹ , cît de mare este bunătatea Ta, pe care o păstrezi pentru cei ce se tem de Tine, și pe care o arăți celor ce se încred în Tine, în fața fiilor oamenilor!
- ²⁰ Tu îi ascunzi, la adăpostul Feței Tale, de cei ce -i prigonesc, îi ocrotești în cortul Tău de limbile-cari -i clevetesc.
- ²¹ Binecuvîntat să fie Domnul, căci Și -a arătat în chip minunat îndurarea față de mine: parc'aș fi fost într'o cetate întărită.
- ²² În pornirea mea nechibzuită, ziceam: „Sînt izgonit dinaintea Ta!” Dar Tu ai auzit glasul rugăciunilor mele, cînd am strigat spre Tine.
- ²³ Iubiți dar pe Domnul, toți cei iubiți de El. Căci Domnul păzește pe cei credincioși, și pedepsește aspru pe cei mîndri.
- ²⁴ Fiți tari, și îmbărbătați-vă inima, toți cei ce nădăjduiți în Domnul!

CAPITOL 32

(UN PSALM AL LUI DAVID. O CÎNTARE.)

Ferice de cel cu fărădelegea iertată, și de cel cu păcatul acoperit!

² Ferice de omul, căruia nu -i ține în seamă Domnul nelegiuirea, și în duhul căruia nu este viclenie!

³ Cîtă vreme am tăcut, mi se topeau oasele de gemetele mele necurmăte.

⁴ Căci zi și noapte mîna Ta apăsa asupra mea; mi se usca vlaga cum se usucă pămîntul de seceta verii.

⁵ Atunci Ți-am mărturisit păcatul meu, și nu mi-am ascuns fărădelegea. Am zis: „Îmi voi mărturisi Domnului fărădelegile!” Și Tu ai iertat vina păcatului meu.

⁶ De aceea orice om evlavios să se roage Ție la vreme potrivită! Și chiar de s'ar vărsa ape mari, pe el nu -l vor atinge de loc.

- ⁷ Tu ești ocrotirea mea, Tu mă scoți din necaz, Tu mă înconjuri cu cântări de izbăvire.
- ⁸ „Eu-zice Domnul-te voi învăța, și-ți voi arăta calea pe care trebuie s'o urmezi, te voi sfătui, și voi avea privirea îndreptată asupra ta.”
- ⁹ Nufiți ca un cal sau ca un câțr fără pricepere, pe cari -i strunești cu un frâu și o zăbală cu cari -i legi, ca să nu se apropie de tine. -
- ¹⁰ De multe dureri are parte cel rău, dar cel ce se încrede în Domnul, este înconjurat cu îndurarea Lui.
- ¹¹ eprihăniților, bucurați-vă în Domnul și veseliți-vă! Scoateți strigăte de bucurie, toți cei cu inima fără prihană!

CAPITOL 33

Eprihăniților, bucurați-vă în Domnul! Oamenilor fără prihană le șade bine cântarea de laudă.

- ² Lăudați pe Domnul cu arfa, lăudați -L cu alăuta cu zece coarde.
- ³ Cântați -I o cântare nouă! Faceți să răsunе coardele și glasurile voastre!
- ⁴ Căci Cuvîntul Domnului este adevărat, și toate lucrările Lui se împlinesc cu credincioșie.
- ⁵ El iubește dreptatea și neprihănirea; bunătatea Domnului umple pămîntul.
- ⁶ Cerurile au fost făcute prin Cuvîntul Domnului, și toată oștirea lor prin suflarea gurii lui.
- ⁷ El îngrămădește apele mării într'un morman, și pune adîncurile în cămări.
- ⁸ Tot pămîntul să se teamă de Domnul! Toți locuitorii lumii să tremure înaintea Lui!
- ⁹ Căci el zice, și se face; poruncește și ce poruncește ia ființă.
- ¹⁰ Domnul răstoarnă sfaturile Neamurilor, zădărnicește planurile popoarelor.
- ¹¹ Dar sfaturile Domnului dăinuiesc pe vecie, și planurile inimii Lui, din neam în neam.
- ¹² Ferice de poporul, al cărui Dumnezeu este Domnul! Ferice de poporul, pe care Și -l alege El de moștenire!
- ¹³ Domnul privește din înălțimea cerurilor, și vede pe toți fiii oamenilor.
- ¹⁴ Din locașul locuinței Lui, El privește pe toți locuitorii pămîntului.
- ¹⁵ El le întocmește inima la toți, și ia aminte la toate faptele lor.
- ¹⁶ Numărimea oștirii scapă pe împărat, nu mărimea puterii izbăvește pe viteaz;
- ¹⁷ calul nu poate da cheazășia biruinței, și toată vloga lui nu dă izbăvirea.
- ¹⁸ Iată, ochiul Domnului privește peste ceice se tem de El, peste ceice nădăjduiesc în bunătatea Lui,
- ¹⁹ ca să le scape sufletul dela moarte, și să -i țină cu viață în mijlocul foametei.
- ²⁰ Sufletul nostru nădăjduiește în Domnul; El este Ajutorul și Scutul nostru.
- ²¹ Da, inima noastră își găsește bucuria în El, căci avem încredere în Numele Lui cel Sfînt.
- ²² Doamne, fie îndurarea Ta peste noi, după cum o nădăjduim noi dela Tine!

CAPITOL 34

(UN PSALM ALCĂTUIT DE DAVID, CÎND A FĂCUT PE NEBUNUL ÎN FAȚA LUI ABIMELEC, ȘI A PLECAT IZGONIT DE EL.)

- V**oi binecuvînta pe Domnul în orice vreme; lauda Lui va fi totdeauna în gura mea.
- ² Să mi se laude sufletul în Domnul! Să asculte cei nenorociți și să se bucure.
- ³ Înălțați pe Domnul, împreună cu mine. Să lăudăm cu toții Numele Lui! -
- ⁴ Eu am căutat pe Domnul, și mi -a răspuns: m'a izbăvit din toate temerile mele.
- ⁵ Când îți întorci privirile spre El, te luminezi de bucurie, și nu ți se umple fața de rușine.
- ⁶ Când strigă un nenorocit, Domnul aude, și -l scapă din toate necazurile lui.
- ⁷ Îngerul Domnului tăbărăște în jurul celor ce se tem de El, și -i scapă din primejdie.
- ⁸ Gustați și vedeți ce bun este Domnul! Ferice de omul care se încrede în El!
- ⁹ Temeți-vă de Domnul, voi, sfinții Lui, căci de nimic nu duc lipsă cei ce se tem de El!
- ¹⁰ Puii de leu duc lipsă, și li -i foame, dar cei ce caută pe Domnul nu duc lipsă de nici un bine.
- ¹¹ Veniți, fiilor, și ascultați-mă, căci vă voi învăța frica Domnului.
- ¹² Cine este omul, care dorește viața, și vrea să aibă parte de zile fericite?
- ¹³ Ferește-ți limba de rău, și buzele de cuvinte înșelătoare!
- ¹⁴ Depărtează-te de rău, și fă binele; caută pacea, și aleargă după ea!
- ¹⁵ chii Domnului sînt peste cei fără prihană, și urechile Lui iau aminte la strigătele lor.
- ¹⁶ Domnul își întoarce Fața împotriva celor răi, ca să le șteargă pomenirea de pe pămînt.
- ¹⁷ Când strigă cei fără prihană, Domnul aude, și -i scapă din toate necazurile lor.
- ¹⁸ Domnul este aproape de cei cu inima înfrîntă, și mîntuiește pe cei cu duhul zdrobit.
- ¹⁹ De multe ori vine nenorocirea peste cel fără prihană, dar Domnul îl scapă totdeauna din ea.
- ²⁰ Toate oasele i le păzește, ca niciunul din ele să nu i se sfărîme.
- ²¹ Pe cel rău îl omoară nenorocirea, dar vrăjmașii celui fără prihană sînt pedepsiți.
- ²² Domnul scapă sufletul robilor Săi, și niciunul din cei ce se încred în El, nu este osîndit.

CAPITOL 35

(UN PSALM AL LUI DAVID.)

- A**pără-mă Tu, Doamne, de potrivnicii mei, luptă Tu cu cei ce se luptă cu mine!
- ² Ia pavăza și scutul, și scoală-Te să-mi ajuți.
- ³ Învîrte sulița și săgeata împotriva prigonitorilor mei! zi sufletului meu: „Eu sînt mîntuirea ta!”
- ⁴ Rușinați și înfrunțați să fie ceice vor să-mi ia viața! Să dea înapoi și să roșească cei ce-mi gîndesc peirea!
- ⁵ Să fie ca pleava luată de vînt, și să -i gonească îngerul Domnului!
- ⁶ Drumul să le fie întunecos și alunecos, și să -i urmărească îngerul Domnului!
- ⁷ Căci mi-au întins lațul lor, fără pricină, pe o groapă, pe care au săpat -o, fără temei, ca să-mi ia viața;
- ⁸ să -i ajungă prăpădul pe neașteptate, să fie prinși în lațul, pe care l-au întins, să cadă în el și să piară!
- ⁹ Și atunci mi se va bucura sufletul în Domnul: se va veseli de mîntuirea Lui.
- ¹⁰ Toate oasele mele vor zice: „Doamne, cine poate, ca Tine, să scape pe cel nenorocit de unul mai tare de cît el, pe cel nenorocit și sărac de cel ce -l jăfuiește?”
- ¹¹ iște martori mincinoși se ridică, și mă întreabă de ceeace nu știu.

- 12** Îmi întorc rău pentru bine: mi-au lăsat sufletul pustiu.
- 13** Și eu, cînd erau ei bolnavi, mă îmbrăcam cu sac, îmi smeream sufletul cu post, și mă rugam cu capul plecat la sîn.
- 14** Umblam plin de durere ca pentru un prieten, pentru un frate; cu capul plecat, ca de jalea unei mame.
- 15** Dar cînd mă clatin eu, ei se bucură și se strîng; se strîng fără știrea mea, ca să mă batjocorească, și mă sfîșie neîncetat.
- 16** Scrișnesc din dinți împotriva mea, împreună cu cei nelegiuiți, cu secăturile batjocoritoare.
- 17** Doamne, pînă cînd Te vei uita la ei? Scapă-mi sufletul din cursele lor, scapă-mi viața din ghiarele acestor pui de lei!
- 18** Și eu Te voi lăuda în adunarea cea mare, și Te voi slăvi în mijlocul unui popor mare la număr.
- 19** Să nu se bucure de mine ceice pe nedrept îmi sînt vrăjmași, nici să nu-și facă semne cu ochiul, ceice mă urăsc fără temei!
- 20** Căci ei nu vorbesc de pace, ci urzesc înșelătorii împotriva oamenilor liniștiți din țară.
- 21** Își deschid gura larg împotriva mea, și zic: „Ha! Ha! Ochii noștri își văd acum dorința împlinită!”
- 22** Doamne, Tu vezi: Nu tăcea! Nu Te depărta de mine, Doamne!
- 23** Trezește-Te, și scoală-Te să-mi faci dreptate! Dumnezeuule și Doamne, apără-mi pricina!
- 24** Judecă-mă după dreptatea Ta, Doamne, Dumnezeul meu, ca să nu se bucure ei de mine!
- 25** Să nu zică în inima lor: „Aha! iată ce doream!” Să nu zică „L-am înghițit!”
- 26** Ci să fie rușinați și înfrunțați toți cei ce se bucură de nenorocirea mea! Să se îmbrace cu rușine și ocară, cei ce se ridică împotriva mea!
- 27** Să se bucure și să se veselească, cei ce găsesc plăcere în nevinovăția mea, și să zică neîncetat: „Mărit să fie Domnul, care vrea pacea robului Său!”
- 28** Și atunci limba mea va lăuda dreptatea Ta, în toate zilele va spune lauda Ta.

CAPITOL 36

(CĂTRE MAI MARELE CÎNTĂREȚILOR. UN PSALM AL LUI DAVID, ROBUL DOMNULUI.)

- N**elegiuirea celui rău zice inimii mele: „Nu este frică de Dumnezeu înaintea ochilor lui.”
- 2** Căci se măgulește singur în ochii lui, ca să-și desăvîrșească fărădelegea, ca să-și potolească ura.
- 3** Cuvintele gurii lui sînt mincinoase și înșelătoare; nu mai vrea să lucreze cu înțelepciune și să facă binele.
- 4** În așternutul lui se gîndește la răutate, stă pe o cale care nu este bună, și nu urăște răul.
- 5** Bunătatea Ta, Doamne, ajunge pînă la ceruri, și credincioșia Ta pînă la nori.
- 6** Dreptatea Ta este ca munții lui Dumnezeu, și judecățile Tale sînt ca Adîncul cel mare. Doamne, Tu sprijinești pe oameni și pe dobitoace!
- 7** Cît de scumpă este bunătatea Ta, Dumnezeuule! La umbra aripilor Tale găsesc fiii oamenilor adăpost.
- 8** Se satură de belșugul Casei Tale, și -i adăpi din șivoiul desfătărilor Tale.
- 9** Căci la Tine este izvorul vieții; prin lumina Ta vedem lumina.

- 10** Întinde-Ți și mai departe bunătatea peste ceice Te cunosc, și dreptatea peste cei cu inima neprihănită!
- 11** Să nu m'ajungă piciorul celui mîndru, și să nu mă pună pe fugă mîna celor răi.
- 12** Ceice fac fărădelegea au și început să cadă; sînt răsturnați, și nu pot să se mai scoale.

CAPITOL 37

(UN PSALM AL LUI DAVID.)

- N**u te mînia pe cei răi, și nu te uita cu jind la ceice fac răul;
- 2** căci sînt cosiți iute ca iarba, și se vestejesc ca verdeța.
- 3** Încrede-te în Domnul, și fă binele; locuiește în țară, și umblă în credincioșie.
- 4** Domnul să-ți fie desfătarea, și El îți va da tot ce-ți dorește inima.
- 5** Încredințează-ți soarta în mîna Domnului, încrede-te în El, și El va lucra,
- 6** El va face să strălucească dreptatea ta ca lumina, și dreptul tău ca soarele la amiază.
- 7** Taci înaintea Domnului, și nădăjduiește în El. Nu te mînia pe cel ce izbutește în umbletele lui, pe omul, care își vede împlinirea planurilor lui rele.
- 8** Lasă mînia, părăsește iuțimea; nu te supăra, căci supărarea duce numai la rău.
- 9** Fiindcă cei răi vor fi nimiciți, iar cei ce nădăjduiesc în Domnul vor stăpîni țara.
- 10** Încă puțină vreme, și cel rău nu va mai fi; te vei uita la locul unde era, și nu va mai fi.
- 11** Cei blînzi moștenesc țara, și au belșug de pace.
- 12** Cel rău face la planuri împotriva celui neprihănit, și scrîșnește din dinți împotriva lui.
- 13** Domnul rîde de cel rău, căci vede că -i vine și lui ziua.
- 14** Cei răi trag sabia și își încordează arcul, ca să doboare pe cel nenorocit și sărac, ca să junghie pe cei cu inima neprihănită.
- 15** Dar sabia lor intră în însăși inima lor, și li se sfărîmă arcurile.
- 16** Mai mult face puținul celui neprihănit, decît belșugul multor răi.
- 17** Căci brațele celui rău vor fi zdrobite, dar Domnul sprijinește pe cei neprihăniți.
- 18** Domnul cunoaște zilele oamenilor cinstiți; și moștenirea lor ține pe vecie.
- 19** Ei nu rămîn de rușine în ziua nenorocirii, ci au de ajuns în zilele de foamete.
- 20** Dar cei răi pier, și vrăjmașii Domnului sînt ca cele mai frumoase pășune: pier, pier ca fumul.
- 21** Cel rău ia cu împrumut, și nu dă înapoi; dar cel neprihănit este milos, și dă.
- 22** Căci cei binecuvîntați de Domnul stăpînesc țara, dar cei blestemați de El sînt nimiciți.
- 23** Domnul întărește pașii omului, cînd îi place calea lui;
- 24** dacă se întîmplă să cadă, nu este doborît de tot, căci Domnul îl apucă de mînă.
- 25** Am fost tînăr, și am îmbătrînit, dar n'am văzut pe cel neprihănit părăsit, nici pe urmașii lui cerșindu-și pînea.
- 26** Ci el totdeauna este milos, și dă cu împrumut; și urmașii lui sînt binecuvîntați.
- 27** Depărtează-te de rău, fă binele, și vei dăinui pe vecie.
- 28** Căci Domnul iubește dreptatea, și nu părăsește pe credincioșii Lui. Totdeauna ei sînt supt paza Lui, dar sămînța celor răi este nimicită.
- 29** Cei neprihăniți vor stăpîni țara, și vor locui în ea pe vecie.
- 30** Gura celui neprihănit vestește înțelepciunea, și limba lui trîmbează dreptatea.
- 31** Legea Dumnezeului său este în inima lui; și nu i se clatină pașii.

- ³² Cel rău pîndește pe cel neprihănit, și caută să -l omoare.
- ³³ Dar Domnul nu -l lasă în mîinile lui, și nu -l osîndește cînd vine la judecată.
- ³⁴ ădăjduiește în Domnul, păzește calea Lui, și El te va înălța ca să stăpînești țara: vei vedea pe cei răi nimiciți.
- ³⁵ Am văzut pe cel rău în toată puterea lui; se întindea ca un copac verde.
- ³⁶ Dar cînd am trecut a doua oară, nu mai era acolo; l-am căutat, dar nu l-am mai putut găsi.
- ³⁷ Uită-te bine la cel fără prihană, și privește pe cel fără vicleșug; căci omul de pace are parte de moștenitori.
- ³⁸ Dar cei răzvrătiți sînt nimiciți cu toții, sămînța celor răi este prăpădită.
- ³⁹ Scăparea celor neprihăniți vine dela Domnul; El este ocrotitorul lor la vremea necazului.
- ⁴⁰ Domnul îi ajută și -i izbăvește; îi izbăvește de cei răi și -i scapă, pentru că se încred în El.

CAPITOL 38

(UN PSALM AL LUI DAVID. SPRE ADUCERE AMINTE.)

- D**oamne, nu mă muștra în mînia Ta, și nu mă pedepsi în urgia Ta.
- ² Căci săgețile Tale s'au înfipt în mine, și mîna Ta apasă asupra mea.
- ³ 'a mai rămas nimic sănătos în carnea mea, din pricina mîniei Tale; nu mai este nici o vlagă în oasele mele, în urma păcatului meu.
- ⁴ Căci fărădelegile mele se ridică deasupra capului meu; ca o povară grea, sînt prea grele pentru mine.
- ⁵ Rănile mele miroasă greu și sînt pline de coptură, în urma nebuniei mele.
- ⁶ Sînt gîrbovit, peste măsură de istovit; toată ziua umblu plin de întristare.
- ⁷ Căci o durere arzătoare îmi mistuie măruntaiele, și n'a mai rămas nimic sănătos în carnea mea.
- ⁸ Sînt fără putere, zdrobit cu desăvîrșire; turburarea inimii mele mă face să gem.
- ⁹ Doamne, toate dorințele mele sînt înaintea Ta, și suspinurile mele nu-Ți sînt ascunse.
- ¹⁰ Inima îmi bate cu tărie, puterea mă părăsește, și lumina ochilor mei nu mai este cu mine.
- ¹¹ Prietenii și cunoscuții mei se depărtează de rana mea, și rudele mele stau de o parte.
- ¹² Ceice vor să-mi ia viața își întind cursele; ceice-mi caută nenorocirea, spun răutăți, și toată ziua urzesc la înșelătorii.
- ¹³ Iar eu sînt ca un surd, n'aud; sînt ca un mut, care nu deschide gura.
- ¹⁴ Sînt ca un om, care n'aude, și în gura căruia nu este niciun răspuns.
- ¹⁵ Doamne, în Tine nădăjduiesc; Tu vei răspunde, Doamne, Dumnezeule!
- ¹⁶ Căci zic: „Nu îngădui să se bucure vrăjmașii mei de mine, și să se fudulească împotriva mea, cînd mi se clatină piciorul!”
- ¹⁷ Căci sînt aproape să cad, și durerea mea este totdeauna înaintea mea.
- ¹⁸ Îmi mărturisesc fărădelegea, mă doare de păcatul meu.
- ¹⁹ Dar vrăjmașii mei sînt plini de viață și plini de putere; ceice mă urăsc fără temei, sînt mulți la număr.

²⁰ Ei îmi întorc rău pentru bine, îmi sînt potrivnici, pentru că eu urmăresc binele.

²¹ Numă părăsi, Doamne! Dumnezeuule, nu Te depărta de mine!

²² Vino degrabă în ajutorul meu, Doamne, Mîntuirea mea!

CAPITOL 39

(CĂTRE MAI MARELE CÎNTĂREȚILOR: CĂTRE IEDUTUN. UN PSALM AL LUI DAVID.)

Ziceam: „Voi veghea asupra căilor mele, ca să nu păcătuiesc cu limba; îmi voi pune frîu gurii, cît va sta cel rău înaintea mea.”

² Am stat mut, în tăcere; am tăcut, măcar că eram nenorocit; și totuș durerea mea nu era mai puțin mare.

³ Îmi ardea inima în mine, un foc lăuntric mă mistuia; și atunci mi -a venit cuvîntul pe limbă, și am zis:

⁴ „Doamne, spune-mi care este sfîrșitul vieții mele, care este măsura zilelor mele, ca să știu cît de trecător sînt.”

⁵ Iată că zilele mele sînt cît un lat de mînă, și viața mea este ca o nimica înaintea Ta. Da, orice om este doar o suflare, oricît de bine s'ar ținea. -

⁶ Da, omul umblă ca o umbră, se frămîntă degeaba, strînge la comori, și nu știe cine le va lua.

⁷ Acum, Doamne, ce mai pot nădăjdui eu? În Tine îmi este nădejdea

⁸ Izbăvește-mă de toate fărădelegile mele! Nu mă face de ocară celui nebun!

⁹ Stau mut, nu deschid gura, căci Tu lucrezi.

¹⁰ Abate-Ți loviturile dela mine! Îmi iese sufletul supt loviturile mîinii Tale.

¹¹ Tu pedepsești pe om, și -l lovești pentru fărădelegea lui: îi prăpădești, ca molia, ce are el mai scump. Da, orice om este doar o suflare.

¹² Ascultă-mi rugăciunea, Doamne, și pleacă-Ți urechea la strigătele mele! Nu tăcea în fața lacrimilor mele! Căci sînt un străin înaintea Ta, un pribeag, ca toți părinții mei.

¹³ Abate-Ți privirea dela mine, și lasă-mă să răsufli, pînă nu mă duc și să nu mai fiu!

CAPITOL 40

(CĂTRE MAI MARELE CÎNTĂREȚILOR. UN PSALM AL LUI DAVID.)

Îmi pusesem nădejdea în Domnul, și El S'a plecat spre mine, mi -a ascultat strigătele.

² M'a scos din groapa pieirii, din fundul mocirlei; mi -a pus picioarele pe stîncă, și mi -a întărit pașii.

³ Mi -a pus în gură o cîntare nouă, o laudă pentru Dumnezeuul nostru. Mulți au văzut lucrul acesta, s'au temut, și s'au încrezut în Domnul.

⁴ Ferice de omul, care își pune încrederea în Domnul, și care nu se îndreaptă spre cei trufași și mincinoși!

⁵ Doamne, Dumnezeuule, multe sînt minunile și planurile Tale pentru mine: nimeni nu se poate asemăna cu Tine. Aș vrea să le vestesc și să le trîmbițez, dar numărul lor este prea mare ca să le povestesc.

⁶ Tu nu dorești nici jertfă, nici dar de mîncare, ci mi-ai străpuns urechile; nu ceri nici ardere de tot, nici jertfă de ispășire.

⁷ Atunci am zis: „Iată-mă că vin! -în sulul cărții este scris despre mine-

- ⁸ vreau să fac voia Ta, Dumnezeule! Și Legea Ta este în fundul inimii mele.
- ⁹ Vestesc îndurarea Ta, în adunarea cea mare; iată că nu-mi închid buzele. Tu știi lucrul acesta, Doamne!
- ¹⁰ Nuțin în inima mea îndurarea Ta, ci vestesc adevărul tău și mîntuirea Ta, și nu ascund bunătatea și credincioșia Ta în adunarea cea mare.
- ¹¹ Tu, Doamne, nu-mi vei opri îndurările tale; ci bunătatea și credincioșia Ta mă vor păzi totdeauna.
- ¹² Căci rele fără număr mă împresoară, m'au ajuns pedepsele pentru nelegiuirile mele; și nu le mai pot suferi vederea. Sînt mai multe decît perii capului meu, și mi se moaie inima.
- ¹³ Izbăvește-mă, Doamne! Vino, Doamne, degrabă în ajutorul meu.
- ¹⁴ Să fie rușinați și înfrunțați, toți cei ce vor să-mi ia viața! Să dea înapoi și să roșească de rușine ceice-mi doresc pierzarea!
- ¹⁵ Să rămînă înlemniți de rușinea lor, cei ce-mi zic: „Ha! Ha!”
- ¹⁶ Să se bucure și să se veselească în Tine toți cei ce Te caută! Ceice iubesc mîntuirea Ta să zică fără încetare: „Mărit să fie Domnul!”
- ¹⁷ Eu sînt sărac și lipsit, dar Domnul Se gîndește la mine. Tu ești ajutorul și izbăvitorul meu: nu zăbovi, Dumnezeule!

CAPITOL 41

(CĂTRE MAI MARELE CÎNTĂREȚILOR. UN PSALM AL LUI DAVID.)

- F**erice de cel ce îngrijește de cel sărac! Căci în ziua nenorocirii Domnul îl izbăvește;
- ² Domnul îl păzește și -l ține în viață. El este fericit pe pămînt, și nu -l lași la bunul plac al vrăjmașilor lui.
- ³ Domnul îl sprijinește, cînd este pe patul de suferință: îi ușurezi durerile în toate boalele lui.
- ⁴ Eu zic: „Doamne, ai milă de mine! Vindecă-mi sufletul! Căci am păcătuit împotriva Ta.”
- ⁵ Vrăjmașii mei zic cu răutate despre mine: „Cînd va muri? Cînd îi va pieri numele?”
- ⁶ Dacă vine cineva să mă vadă, vorbește neadevăruri, strînge temeiuri ca să mă vorbească de rău; și cînd pleacă, mă vorbește de rău pe afară.
- ⁷ Toți vrăjmașii mei șoptesc între ei împotriva mea, și cred că nenorocirea mea îmi va aduce pieirea.
- ⁸ „Este atins rău de tot, -zic ei-iată -l culcat, n'are să se mai scoale!”
- ⁹ Chiar și acela cu care trăiam în pace, în care îmi puneam încrederea și care mîncă din pînea mea, ridică și el călcîiul împotriva mea.
- ¹⁰ Dar Tu, Doamne, ai milă de mine și ridică-mă, ca să le răsplătesc cum li se cuvine.
- ¹¹ Prin aceasta voi cunoaște că mă iubești, dacă nu mă va birui vrăjmașul meu.
- ¹² Tu m'ai sprijinit, din pricina neprihănirii mele, și m'ai așezat pe vecie înaintea Ta.
- ¹³ Bindecuvîntat să fie Domnul, Dumnezeul lui Israel, din vecinicie în vecinicie! Amin! Amin!

CAPITOL 42

(CĂTRE MAI MARELE CÎNTĂREȚILOR. CÎNTAREA FIILOR LUI CORE.)

Cum dorește un cerb izvoarele de apă, așa Te dorește sufletul meu pe Tine, Dumnezeule!

² Sufletul meu însetează după Dumnezeu, după Dumnezeul cel viu; cînd mă voi duce și mă voi arăta înaintea lui Dumnezeu?

³ Cu lacrimi mă hrănesc zi și noapte, cînd mi se zice fără încetare: „Unde este Dumnezeul tău?”

⁴ Mi-aduc aminte, și-mi vărs tot focul inimii în mine, cînd mă gîndesc cum mergeam înconjurat de mulțime, și cum înaintam în fruntea ei spre Casa lui Dumnezeu, în mijlocul strigătelor de bucurie și mulțămire ale unei mulțimi în sărbătoare.

⁵ Pentru te mîhnești, suflete, și gemi înlăuntrul meu? Nădăjduiește în Dumnezeu, căci iarăși Îl voi lăuda; El este mîntuirea mea și Dumnezeul meu.

⁶ Îmi este mîhnit sufletul în mine, Dumnezeule; de aceea la Tine mă gîndesc, din țara Iordanului, din Hermon, și din muntele Mițear.

⁷ Un val cheamă un alt val, la vuietul căderii apelor Tale; toate talazurile și valurile Tale trec peste mine.

⁸ Ziua, Domnul îmi dădea îndurarea Lui, iar noaptea, cîntam laudele Lui, și înălțam o rugăciune Dumnezeului vieții mele.

⁹ De aceea, zic lui Dumnezu, Stîncă mea: „Pentru te mă uiți? Pentru te trebuie să umblu plin de întristare, supt apăsarea vrăjmașului?”

¹⁰ Parcă mi se sfărîmă oasele cu sabia cînd mă batjocoresc vrăjmașii mei, și-mi zic neîncetat: „Unde este Dumnezeul tău?”

¹¹ Pentru te mîhnești, suflete, și gemi înlăuntrul meu? Nădăjduiește în Dumnezeu, căci iarăși Îl voi lăuda; El este mîntuirea mea și Dumnezeul meu.

CAPITOL 43

Fă-mi dreptate, Dumnezeule, apără-mi pricina împotriva unui neam nemilos! Izbăvește-mă de oamenii plini de vicleșug și de fărădelege!

² Tu ești Dumnezeu, care mă ocrotește: pentru te mă lepezi? Pentru te trebuie să umblu plin de întristare, supt apăsarea vrăjmașului?

³ Trimete lumina și credincioșia Ta, ca să mă călăuzească, și să mă ducă la muntele Tău cel sfînt și la locașurile Tale!

⁴ Atunci voi merge la altarul lui Dumnezeu, la altarul lui Dumnezeu, care este bucuria și veselie mea, și Te voi lăuda cu arfa, Dumnezeule, Dumnezeul meu!

⁵ Pentru te mîhnești, suflete, și gemi înlăuntrul meu? Nădăjduiește în Dumnezeu, căci iarăși Îl voi lăuda: El este mîntuirea mea și Dumnezeul meu.

CAPITOL 44

(CĂTRE MAI MARELE CÎNTĂREȚILOR. UN PSALM AL FIILOR LUI CORE. O CÎNTARE.)

Dumnezeule, am auzit cu urechile noastre, și părinții noștri ne-au povestit lucrările, pe cari le-ai făcut pe vremea lor, în zilele de odinioară.

² Cu mîna Ta, ai izgonit neamuri, ca să -i sădești pe ei, ai lovit popoare, ca să -i întinzi pe ei.

³ Căci nu prin sabia lor au pus mîna pe țară, nu brațul lor i -a mîntuit, ci dreapta Ta, brațul Tău, lumina Feței Tale, pentru că îi iubeai.

- ⁴ Dumnezeu, Tu ești Împăratul meu: poruncește izbăvirea lui Iacov!
- ⁵ Cu Tine doborîm pe vrăjmașii noștri, cu Numele Tău zdrobim pe protivnicii noștri.
- ⁶ Căci nu în arcul meu mă încred, nu sabia mea mă va scăpa;
- ⁷ ci Tu ne izbăvești de vrăjmașii noștri, și dai de rușine pe cei ce ne urăsc.
- ⁸ oi, în fiecare zi, ne lăudăm cu Dumnezeu, și pururea slăvim Numele Tău. -(Oprire).
- ⁹ Dar Tu ne lepezi, ne acoperi de rușine, nu mai ieși cu oștirile noastre;
- ¹⁰ ne faci să dăm dosul înaintea vrăjmașului, și ceice ne urăsc, ridică prăzi luate dela noi.
- ¹¹ e dai ca pe niște oi de mîncat, și ne risipești printre neamuri.
- ¹² Vinzi pe poporul Tău pe nimic, și nu -l socotești de mare preț.
- ¹³ e faci de ocara vecinilor noștri, de batjocura și de rîsul celor ce ne înconjoară.
- ¹⁴ e faci de pomină printre neamuri, și pricină de clătinare din cap printre popoare.
- ¹⁵ cara mea este totdeauna înaintea mea, și rușinea îmi acopere fața,
- ¹⁶ la glasul celui ce mă batjocorește și mă ocărăște, la vederea vrăjmașului și răzbunătorului.
- ¹⁷ Toate acestea ni se întîmplă, fără ca noi să Te fi uitat, fără să fi călcat legămîntul Tău:
- ¹⁸ da, inima nu ni s'a abătut, pașii nu ni s'au depărtat de pe cărarea Ta,
- ¹⁹ ca să ne zdrobești în locuința șacalilor, și să ne acoperi cu umbra morții.
- ²⁰ Dacă am fi uitat Numele Dumnezeului nostru, și ne-am fi întins mîinile spre un dumnezeu străin,
- ²¹ n'ar ști Dumnezeu lucrul acesta, El, care cunoaște tainele inimii?
- ²² Dar din pricina Ta sîntem junghiați în toate zilele, sîntem priviți ca niște oi sortite pentru măcelărie.
- ²³ Trezește-Te! Pentruce dormi, Doamne? Trezește-Te! Nu ne lepăda pe vecie!
- ²⁴ Pentruce Îți ascunzi Fața? Pentruce uiți de nenorocirea și apăsarea noastră?
- ²⁵ Căci sufletul ne este doborît în țărîină de mîhnire, trupul nostru este lipit de pămînt.
- ²⁶ Scoală-Te, ca să ne ajuți! Izbăvește-ne, pentru bunătatea Ta!

CAPITOL 45

(CĂTRE MAI MARELE CÎNTĂREȚILOR. DE CÎNTAT CUM SE CÎNTĂ: „CRINII”. UN PSALM AL FIILOR LUI CORE. O CÎNTARE. O CÎNTARE DE DRAGOSTE.)

Cuvinte pline de farmec îmi clocotesc în inimă, și zic: „Lucrarea mea de laudă este pentru Împăratul!” Ca pana unui scriitor iscusit să-mi fie limba!

² Tu ești cel mai frumos dintre oameni, harul este turnat pe buzele tale: de aceea te -a binecuvîntat Dumnezeu pe vecie.

³ Războinic viteaz, încinge-ți sabia, -podoaba și slava,

⁴ da, slava Ta! -Fii biruitor, suie-te în carul tău de luptă, apără adevărul, blîndeța și neprihănirea, și dreapta ta să strălucească prin isprăvi minunate!

⁵ Săgețile tale sînt ascuțite: supt tine vor cădea popoare, și săgețile tale vor străpunge inima vrăjmașilor împăratului.

⁶ Scaunul Tău de domnie, Dumnezeule, este vecinic; toiagul de domnie al împărăției Tale este un toiag de dreptate.

⁷ Tu iubești neprihănirea, și urăști răutatea. De aceea, Dumnezeule, Dumnezeul Tău Te -a uns cu un untdelemn de bucurie, mai pe sus decît pe tovarășii Tăi de slujbă.

⁸ Smirna, aloia și casia îți umplu de miros plăcut toate veșmintele; în casele tale

împărătești de fildeş te înveselesc instrumentele cu coarde.

⁹ Printre prea iubitele tale sînt fete de împărați; împărăteasa, mireasa ta, stă la dreapta ta, împodobită cu aur de Ofir.

¹⁰ Ascultă, fiică, vezi și pleacă-ți urechea; uită pe poporul tău și casa tatălui tău!

¹¹ Și atunci împăratul îți va pofti frumuseța. Și fiindcă este Domnul tău, adu -i închinăciunile tale.

¹² Și fiica Tirului, și cele mai bogate din popor vor umbla cu daruri ca să capete bunăvoința ta.

¹³ Fata împăratului este plină de strălucire înlăuntrul casei împărătești; ea poartă o haină țesută cu aur.

¹⁴ Este adusă înaintea împăratului, îmbrăcată cu haine cusute la gherghef, și urmată de fete, însoțitoarele ei, cari sînt aduse la tine.

¹⁵ Ele sînt duse în mijlocul bucuriei și veseliei, și intră în casa împăratului.

¹⁶ Copiii tăi vor lua locul părinților tăi; îi vei pune domni în toată țara.

¹⁷ Din neam în neam îți voi pomeni numele: de aceea în veci de veci te vor lăuda popoarele.

CAPITOL 46

(CĂTRE MAI MARELE CÎNTĂREȚILOR. UN PSALM AL FIILOR LUI CORE. DE CÎNTAT PE ALAMOT. O CÎNTARE.)

Dumnezeu este adăpostul și sprijinul nostru, un ajutor, care nu lipsește niciodată în nevoi.

² De aceea nu ne temem, chiar dacă s'ar zgudui pămîntul, și s'ar clătina munții în inima mărilor.

³ Chiar dacă ar urla și ar spumega valurile mării, și s'ar ridica pînă acolo de să se cutremure munții. -

⁴ Este un rîu, ale cărui izvoare înveselesc cetatea lui Dumnezeu, sfîntul locaș al locuințelor Celui Prea Înalt.

⁵ Dumnezeu este în mijlocul ei: ea nu se clatină; Dumnezeu o ajută în revărsatul zorilor.

⁶ eamurile se frămîntă, împărățiile se clatină, dar glasul Lui răsună, și pămîntul se topește de groază.

⁷ Domnul oștirilor este cu noi, Dumnezeul lui Iacov este un turn de scăpare pentru noi. -

⁸ Veniți și priviți lucrările Domnului, pustiirile, pe cari le -a făcut El pe pămînt.

⁹ El a pus capăt războaielor pînă la marginea pămîntului; El a sfărîmat arcul, și a rupt sulița, a ars cu foc carăle de război. -

¹⁰ „Opriți-vă, și să știți că Eu sînt Dumnezeu: Eu stăpînesc peste neamuri, Eu stăpînesc pe pămînt. -

¹¹ Domnul oștirilor este cu noi. Dumnezeul lui Iacov este un turn de scăpare pentru noi. -

CAPITOL 47

(CĂTRE MAI MARELE CÎNTĂREȚILOR. UN PSALM FĂCUT DE FIII LUI CORE.)

Bateți din palme, toate popoarele! Înălțați lui Dumnezeu strigăte de bucurie!

² Căci Domnul, Cel Prea Înalt, este înfricoșat: El este Împărat mare peste tot pămîntul.

³ El ne supune popoarele, El pune neamurile supt picioarele noastre.

- ⁴ El ne alege moștenirea, slava lui Iacov, pe care -l iubește. -
- ⁵ Dumnezeu Se suie în mijlocul strigătelor de biruință, Domnul înaintează în sunetul trâmbiței.
- ⁶ Cîntați lui Dumnezeu, cîntați! Cîntați Împăratul nostru, cîntați!
- ⁷ Căci Dumnezeu este împărat peste tot pămîntul: cîntați o cîntare înțeleaptă!
- ⁸ Dumnezeu împărățește peste neamuri, Dumnezeu șade pe scaunul Lui de domnie cel sfînt.
- ⁹ Domnitorii popoarelor se adună împreună cu poporul Dumnezeului lui Avraam; căci ale lui Dumnezeu sînt scuturile pămîntului: El este mai înalt și mai pe sus de orice.

CAPITOL 48

(O CÎNTARE. UN PSALM AL FIILOR LUI CORE.)

Mare este Domnul și laudat de toți, în cetatea Dumnezeului nostru, pe muntele Lui cel sfînt.

- ² Frumoasă înălțime, bucuria întregului pămînt, este muntele Sionului; în partea de miazănoapte este cetatea Marelui Împărat.
- ³ Dumnezeu, în casele Lui împărățești, este cunoscut ca un turn de scăpare.
- ⁴ Căci iată că împărații se adunaseră: doar au trecut împreună,
- ⁵ au privit -o, au înlemnit, s'au temut, și au luat -o la fugă.
- ⁶ I -a apucat un tremur acolo, ca durerea unei femei la facere.
- ⁷ Au fost izgoniți de parcă ar fi fost luați de vîntul de răsărit, care sfărîmă corăbiile din Tarsis.
- ⁸ Întocmai cum auzisem spunîndu-se, așa am văzut în cetatea Domnului oștirilor, în cetatea Dumnezeului nostru: Dumnezeu o va face să dăinuiască pe vecie. -
- ⁹ Dumnezeule, la bunătatea Ta ne gîndim, în mijlocul Templului Tău!
- ¹⁰ Ca și Numele Tău, Dumnezeule, și lauda Ta răsună pînă la marginile pămîntului; dreapta Ta este plină de îndurare.
- ¹¹ Se bucură muntele Sionului, și se veselesc fiicele lui Iuda de judecățile Tale.
- ¹² Străbateți Sionul, și ocoliți -l, numărați -i turnurile,
- ¹³ priviți -i întăritura, și cercetați -i palatele, ca să povestiți celor ce vor veni după ei.
- ¹⁴ Iată, Dumnezeul acesta este Dumnezeul nostru în veci de veci; El va fi călăuza noastră pînă la moarte.

CAPITOL 49

(CĂTRE MAI MARELE CÎNTĂREȚILOR. UN PSALM AL FIILOR LUI CORE.)

Ascultați lucrul acesta, toate popoarele, luați aminte, toți locuitorii lumii:

- ² mici și mari, bogați și săraci!
- ³ Gura mea va vorbi cuvinte înțelepte, și inima mea are gînduri pline de judecată.
- ⁴ Eu îmi plec urechea la pildele care îmi sînt însuflate, îmi încep cîntarea în sunetul arfei.
- ⁵ Pentru ce să mă tem în zilele nenorocirii, cînd mă înconjoară nelegiuirea protivnicilor mei?
- ⁶ Ei se încred în avuțiile lor, și se fălesc cu bogăția lor cea mare.
- ⁷ Dar nu pot să se răscumpere unul pe altul, nici să dea lui Dumnezeu prețul

răscumpărării.

⁸ Răscumpărarea sufletului lor este așa de scumpă, că nu se va face niciodată.

⁹ Nuvor trăi pe vecie, nu pot să nu vadă mormîntul.

¹⁰ Da, îl vor vedea: căci înțelepții mor, nebunul și prostul deopotrivă pier, și lasă altora avuțiile lor.

¹¹ Ei își închipuiesc că vecinice le vor fi casele, că locuințele lor vor dăinui din veac în veac, ei, cari dau numele lor la țări întregi.

¹² Dar omul pus în cinste nu dăinuiește, ci este ca dobitoacele cari se taie.

¹³ Iată ce soartă au ei, cei plini de atîta încredere, precum și cei ce îi urmează, cărora le plac cuvintele lor. -

¹⁴ Sînt duși ca o turmă în locuința morților, îi paște moartea, și în curînd oamenii fără prihană îi calcă în picioare: li se duce frumuseța, și locuința morților le este locașul.

¹⁵ Dar mie Dumnezeu îmi va scăpa sufletul din locuința morților, căci mă va lua supt ocrotirea Lui. -

¹⁶ Nute teme cînd se îmbogățește cineva, și cînd i se înmulțesc vistieriile casei;

¹⁷ căci nu ia nimic cu el cînd moare: vistieriile lui nu se pogoară după el.

¹⁸ Să se tot creadă omul fericit în viață, să se tot laude cu bucuriile pe cari și le face,

¹⁹ căci tot în locuința părinților săi va merge, și nu va mai vedea lumina niciodată.

²⁰ Omul pus în cinste, și fără pricepere, este ca dobitoacele pe cari le tai.

CAPITOL 50

(UN PSALM AL LUI ASAF.)

Dumnezeu, da, Dumnezeu, Domnul, vorbește, și cheamă pămîntul, dela răsăritul soarelui pînă la asfințitul lui.

² Din Sion, care este întruparea frumuseței desăvîrșite, de acolo strălucește Dumnezeu.

³ Dumnezeuul nostru vine și nu tace. Înainte de Lui merge un foc mistuitor, și împrejurul Lui o furtună puternică.

⁴ El strigă spre ceruri sus, și spre pămînt, ca să judece pe poporul Său:

⁵ „Strîngeți-Mi pe credincioșii Mei, care au făcut legămînt cu Mine prin jertfă!” -

⁶ Atunci cerurile vor vesti dreptatea Lui, căci Dumnezeu este cel ce judecă. -

⁷ Ascultă, poporul Meu, și voi vorbi; ascultă, Israele, și te voi înștiința. Eu sînt Dumnezeu, Dumnezeuul tău.

⁸ Nupentru jertfele tale te mustru: căci arderile tale de tot sînt necurmat înaintea Mea.

⁹ Nuvoi lua tauri din casa ta, nici țapi din staulele tale.

¹⁰ Căci ale Mele sînt toate dobitoacele pădurilor, toate fiarele munților cu miile lor.

¹¹ Eu cunosc toate păsările de pe munți, și tot ce se mișcă pe cîmp este al Meu.

¹² Dacă Mi-ar fi foame, nu ți-aș spune ție, căci a mea este lumea și tot ce cuprinde ea.

¹³ are mănînc Eu carnea taurilor? Oare beau Eu sîngele țapilor?

¹⁴ Adu ca jertfă lui Dumnezeu mulțămiri, și împlinește-ți juruințele făcute Celui Prea Înalt.

¹⁵ Cheamă-Mă în ziua necazului, și Eu te voi izbăvi, iar tu Mă vei proslăvi!

¹⁶ Dumnezeu zice însă celui rău: „Ce tot înșiri tu legile Mele, și ai în gură legămîntul Meu,

¹⁷ cînd tu urăști mustrările, și arunci cuvintele Mele înapoia ta?

¹⁸ Dacă vezi un hoț, te unești cu el, și te însoțești cu preacurvarii.

- 19** Dai drumul gurii la rău, și limba ta urzește vicleșuguri.
- 20** Stai și vorbești împotriva fratelui tău, clevetești pe fiul mamei tale.
- 21** Iată ce ai făcut, și Eu am tăcut. Ți-ai închipuit că Eu sînt ca tine. Dar te voi muștra, și îți voi pune totul supt ochi!
- 22** Luați seama dar, voi cari uitați pe Dumnezeu, ca nu cumva să vă sfășii, și să nu fie nimeni să vă scape.
- 23** Cine aduce mulțămiri, ca jertfă, acela Mă proslăvește, și celui ce veghează asupra căii lui, acela îi voi arăta mîntuirea lui Dumnezeu.

CAPITOL 51

(CĂTRE MAI MARELE CÎNTĂREȚILOR. UN PSALM AL LUI DAVID. FĂCUT CÎND A VENIT LA EL PROOROCUL NATAN, DUPĂ CE INTRASE DAVID LA BAT-ȘEBA.)

- A**i milă de mine, Dumnezeule, în bunătatea Ta! După îndurarea Ta cea mare, șterge fărădelegile mele!
- 2** Spală-mă cu desăvîrșire de nelegiuirea mea, și curățește-mă de păcatul meu!
- 3** Căci îmi cunosc bine fărădelegile, și păcatul meu stă necurmat înaintea mea.
- 4** Împotriva Ta, numai împotriva Ta, am păcătuit și am făcut ce este rău înaintea Ta; așa că vei fi drept în hotărîrea Ta, și fără vină în judecata Ta.
- 5** Iată că sînt născut în nelegiuire, și în păcat m'a zămislit mama mea.
- 6** Dar Tu ceri ca adevărul să fie în adîncul inimii: fă dar să pătrundă înțelepciunea înlăuntrul meu!
- 7** Curățește-mă cu isop, și voi fi curat; spală-mă, și voi fi mai alb decît zăpada.
- 8** Fă-mă să aud veselie și bucurie, și oasele, pe cari le-ai zdrobit Tu, se vor bucura.
- 9** Întoarce-Ți privirea dela păcatele mele, șterge toate nelegiuirile mele!
- 10** Zidește în mine o inimă curată, Dumnezeule, pune în mine un duh nou și statornic!
- 11** Numă lepăda dela Fața Ta, și nu lua dela mine Duhul Tău cel Sfînt.
- 12** Dă-mi iarăș bucuria mîntuirii Tale, și sprijinește-mă cu un duh de bunăvoință!
- 13** Atunci voi învăța căile Tale pe ceice le calcă, și păcătoșii se vor întoarce la Tine.
- 14** Dumnezeule, Dumnezeul mîntuirii mele! Izbăvește-mă de vina sîngelui vărsat, și limba mea va lauda îndurarea Ta.
- 15** Doamne, deschide-mi buzele, și gura mea va vesti lauda Ta.
- 16** Dacă ai fi voit jertfe, Ți-aș fi adus: dar Ție nu-Ți plac arderile de tot.
- 17** Jertfele plăcute lui Dumnezeu sînt un duh zdrobit: Dumnezeule, Tu nu disprețuiești o inimă zdrobită și mîhnită.
- 18** În îndurarea Ta, varsă-Ți binefacerile asupra Sionului, și zidește zidurile Ierusalimului!
- 19** Atunci vei primi jertfe neprihănite, arderi de tot și jertfe întregi; atunci se vor aduce pe altarul Tău viței.

CAPITOL 52

(CĂTRE MAI MARELE CÎNTĂREȚILOR. O CÎNTARE A LUI DAVID. FĂCUTĂ CU PRILEJUL CELOR SPUSE DE DOEG, EDOMITUL, LUI SAUL, CÎND ZICEA: „DAVID S'A DUS ÎN CASA LUI AHIMELEC.”)

Pentru te făleşti cu răutatea ta, asupritorul? Bunătatea lui Dumnezeu ține în veci.

² Limba ta nu născocoște decît răutate, ca un brici ascuțit, viclean ce ești!

³ Tu iubești mai degrabă răul decît binele, mai degrabă minciuna decît adevărul. -

⁴ Tu iubești numai cuvinte nimicitoare, limbă înșelătoare!

⁵ De aceea și Dumnezeu te va doborî pe vecie, te va apuca și te va ridica din cortul tău, și te va desrădăcina din pămîntul celor vii. -

⁶ Cei fără prihană vor vedea lucrul acesta, se vor teme, și vor rîde de el, zicînd:

⁷ „Iată omul, care nu lua ca ocrotitor pe Dumnezeu, ci se încredea în bogățiile lui cele mari, și se bizuia pe răutatea lui.”

⁸ Dar eu sînt în Casa lui Dumnezeu ca un măslin verde, mă încred în bunătatea lui Dumnezeu, în veci de veci.

⁹ Te voi lăuda totdeauna, pentru că ai lucrat; și, în fața copiilor Tăi, voi nădăjdui în Numele Tău, căci este binevoitor.

CAPITOL 53

(CĂTRE MAI MARELE CÎNTĂREȚILOR. DE CÎNTAT PE FLAUT. O CÎNTARE A LUI DAVID.)

Nebunul zice în inima lui: „Nu este Dumnezeu!” S'au stricat oamenii, au săvîrșit fărădelegi urîte, nu este nici unul care să facă binele.

² Dumnezeu Se uită dela înălțimea cerurilor peste fiii oamenilor, ca să vadă dacă este cineva care să fie priceput, și să caute pe Dumnezeu.

³ Dar toți s'au rătăcit, toți s'au stricat; nu este niciunul care să facă binele, niciunul măcar.

⁴ „Și-au pierdut oare mintea ceice săvîrșesc nelegiuirea, de mănîncă pe poporul Meu, cum mănîncă pînea, și nu cheamă pe Dumnezeu?”

⁵ Atunci vor tremura de spaimă, fără să fie vreo pricină de spaimă; Dumnezeu va risipi oasele celor ce tăbăresc împotriva ta, îi vei face de rușine, căci Dumnezeu i -a lepădat.

⁶ ! cine va face să pornească din Sion izbăvirea lui Israel? Cînd va aduce Dumnezeu înapoi pe prinșii de război ai poporului Său, Iacov se va veseli, și Israel se va bucura.

CAPITOL 54

(CĂTRE MAI MARELE CÎNTĂREȚILOR. DE CÎNTAT CU INSTRUMENTE CU COARDE. O CÎNTARE A LUI DAVID. FĂCUTĂ CÎND AU VENIT ZIFIȚII SĂ SPUNĂ LUI SAUL: „ȘTIȚI CĂ DAVID ȘADE ASCUNS PRINTRE NOI?”)

Scapă-mă, Dumnezeule, prin Numele Tău, și fă-mi dreptate, prin puterea Ta?

² Ascultă-mi rugăciunea, Dumnezeule, ia aminte la cuvintele gurii mele.

³ Căci niște străini s'au sculat împotriva mea, niște oameni asupritori vor să-mi ia viața; ei nu se gîndesc la Dumnezeu. -

⁴ Da, Dumnezeu este ajutorul meu, Domnul este sprijinul sufletului meu!

⁵ Răul se va întoarce asupra protivnicilor mei; nimicește -i în credințioșia Ta!

⁶ Atunci Îți voi aduce jertfe de bună voie, voi lăuda Numele Tău, Doamne, căci este binevoitor;

⁷ căci El mă izbăvește din toate necazurile, și cu ochii mei îmi văd împlinită dorința privitoare la vrăjmașii mei.

CAPITOL 55

(CĂTRE MAI MARELE CÎNTĂREȚILOR. DE CÎNTAT PE INSTRUMENTE CU COARDE. O CÎNTARE A LUI DAVID.)

Ia aminte, Dumnezeule, la rugăciunea mea, și nu Te ascunde de cererile mele!

² Ascultă-mă, și răspunde-mi! Rătăcesc încoace și încolo, și mă frământ,

³ din pricina zarvei vrăjmașului și din pricina apăsării celui rău. Căci ei aruncă nenorocirea peste mine, și mă urmăresc cu mînie.

⁴ Îmi tremură inima în mine, și mă cuprinde spaima morții,

⁵ mă apucă frica și groaza, și mă iau fiorii.

⁶ Eu zic: „O, dacă aș avea aripile porumbelului, aș sbura, și aș găsi undeva odihnă!”

⁷ Da, aș fugi departe de tot, și m'aș duce să locuiesc în pustie. -(Oprire).

⁸ Aș fugi în grabă la un adăpost de vîntul acesta năpraznic și de furtuna aceasta.

⁹ imicește -i, Doamne, împarte-le limbile, căci în cetate văd silă și certuri;

¹⁰ zi și noapte ei îi dau ocol pe ziduri: nelegiuirea și răutatea sînt în sînul ei;

¹¹ răutatea este în mijlocul ei, și vicleșugul și înșelătoria nu lipsesc din piețele ei.

¹² Nuun vrăjmaș mă batjocorește, căci aș suferi: nu protivnicul meu se ridică împotriva mea, căci m'aș ascunde dinaintea lui.

¹³ Ci tu, pe care te socoteam una cu mine, tu, frate de cruce și prieten cu mine!

¹⁴ oi, cari trăiam împreună într'o plăcută prietenie, și ne duceam împreună cu mulțimea în Casa lui Dumnezeu!

¹⁵ Să vină moartea peste ei, și să se pogoare de vii în locuința morților! Căci răutatea este în locuința lor, în inima lor.

¹⁶ Dar eu strig către Dumnezeu, și Domnul mă va scăpa.

¹⁷ Seara, dimineața, și la amiază, oftez și gem, și El va auzi glasul meu.

¹⁸ Mă va scăpa din lupta care se dă împotriva mea, și-mi va aduce pacea, căci mulți mai sînt împotriva mea!

¹⁹ Dumnezeu va auzi, și -i va smeri, El, care, din vecinicie, stă pe scaunul Lui de domnie. -(Oprire). Căci în ei nu este nicio nădejde de schimbare, și nu se tem de Dumnezeu.

²⁰ Ei pun mîna pe cei ce trăiau în pace cu ei, și își calcă legămîntul.

²¹ Gura lor este dulce ca smîntîna, dar în inimă poartă războiul: cuvintele lor sînt mai alunecoase decît untdelemnul, dar cînd ies ele din gură, sînt niște săbii.

²² Încredințează-ți soarta în mîna Domnului, și El te va sprijini. El nu va lăsa niciodată să se clatine cel neprihănit.

²³ Și Tu, Dumnezeule, îi vei pogorî în fundul gropii. Oamenii setoși de sînge și de înșelăciune, nu vor ajunge nici jumătate din zilele lor. Eu însă mă încred în Tine!

CAPITOL 56

(CĂTRE MAI MARELE CÎNTĂREȚILOR. SE CÎNTĂ CA „PORUMBEL DIN STEJARI DEPĂRTAȚI”. O CÎNTARE DE LAUDĂ A LUI DAVID. FĂCUTĂ CÎND L-AU PRINS FILISTENII LA GAT.)

Ai milă de mine, Dumnezeule! Căci niște oameni mă hărțuiesc. Toată ziua îmi fac război și mă chinuiesc.

² Toată ziua mă hărțuiesc protivnicii mei; sînt mulți, și se războiesc cu mine ca niște trufași.

³ ridecîteori mă tem, eu mă încred în Tine.

⁴ Eu mă voi lăuda cu Dumnezeu, cu Cuvîntul Lui. Mă încred în Dumnezeu, și nu mă tem

de nimic: ce pot să-mi facă niște oameni?

⁵ Într'una ei îmi ating drepturile, și n'au decît gînduri rele față de mine.

⁶ Uneltesc, pîndesc și îmi urmăresc pașii, pentru că vor să-mi ia viața.

⁷ Ei trag nădejde să scape prin nelegiuirea lor: doboară popoarele, Dumnezeule, în mînia Ta!

⁸ Tu numeri pașii vieții mele de pribeag; pune-mi lacrămile în burduful Tău: nu sînt ele scrise în cartea Ta?

⁹ Vrajmașii mei dau înapoi, în ziua cînd Te strig: știu că Dumnezeu este de partea mea.

¹⁰ Eu mă voi lăuda cu Dumnezeu, cu Cuvîntul Lui, da, mă voi lăuda cu Domnul, cu Cuvîntul Lui.

¹¹ Mă încred în Dumnezeu, și nu mă tem de nimic: Ce pot să-mi facă niște oameni?

¹² Dumnezeule, trebuie să împlinesc juruințele pe cari Ți le-am făcut; Îți voi aduce jertfe de mulțămire.

¹³ Căci mi-ai izbăvit sufletul dela moarte, mi-ai ferit picioarele de cădere, ca să umblu înaintea lui Dumnezeu, în lumina celor vii.

CAPITOL 57

(CĂTRE MAI MARELE CÎNTĂREȚILOR. „NU NIMICI”. O CÎNTARE DE LAUDĂ A LUI DAVID. FĂCUTĂ CÎND A FUGIT ÎN PEȘTERĂ, URMĂRIT DE SAUL.)

Ai milă de mine, Dumnezeule, ai milă de mine! Căci în Tine mi se încrede sufletul; la umbra aripilor Tale caut un loc de scăpare, pînă vor trece nenorocirile.

² Eu strig către Dumnezeu, către Cel Prea Înalt, către Dumnezeu, care lucrează pentru mine.

³ El îmi va trimete izbăvire din cer, în timp ce prigonitorul meu îmi aruncă ocări. (Oprire). Da, Dumnezeu Își va trimete bunătatea și credincioșia.

⁴ Sufletul meu este între niște lei: stau culcat în mijlocul unor oameni cari varsă flacări, în mijlocul unor oameni ai căror dinți sînt sulite și săgeți, și a căror limbă este o sabie ascuțită.

⁵ Înalță-Te peste ceruri, Dumnezeule, peste tot pămîntul să se întindă slava Ta!

⁶ Ei întinseseră un laț supt pașii mei; sufletul mi se încovoia, și-mi săpaseră o groapă înainte: Dar au căzut ei în ea. -

⁷ Inima mea este tare, Dumnezeule, inima mea este tare; voi cînta, da, și voi suna din instrumentele mele.

⁸ Trezește-te, suflete! Treziți-vă, alăută și arfă! Mă voi trezi în zori de zi.

⁹ Te voi lăuda printre popoare, Doamne! Te voi cînta printre neamuri.

¹⁰ Căci bunătatea Ta ajunge pînă la ceruri, și credincioșia Ta pînă la nori.

¹¹ Înalță-Te peste ceruri, Dumnezeule, peste tot pămîntul să se întindă slava Ta!

CAPITOL 58

(CĂTRE MAI MARELE CÎNTĂREȚILOR. „NU NIMICI”. O CÎNTARE DE LAUDĂ A LUI DAVID.)

Oare, tăcînd, faceți voi dreptate? Oare așa judecați voi fără părtinire, fiii oamenilor?

² Dimpotrivă! În inimă, săvîrșiți nelegiuiri; în țară, puneți în cumpănă silnicia mînilor voastre.

³ Cei răi sînt stricați încă din pîntecele mamei lor, mincinoșii se rătăcesc odată cu ieșirea

din pînțele mamei lor.

⁴ Au o otravă ca otrava unui șarpe, ca otrava unei aspide surzi, care își astupă urechea,

⁵ care n'aude glasul vrăjitorilor, glasul fermecătorului celui mai iscusit.

⁶ Dumnezeu, zdrobește-le dinții din gură! Smulge, Doamne, măselele acestor pui de lei!

⁷ Să se risipească întocmai ca niște ape cari se scurg! Săgețile, pe cari le-aruncă ei, să fie niște săgeți tocite!

⁸ Să piară, ca un melc, care se topește umblînd; să nu vadă soarele, ca stîrpitura unei femei!

⁹ Înainte ca oalele voastre să simtă focul de spin verde sau uscat, îl va lua vîrtejul.

¹⁰ Cel fără prihană se va bucura la vederea răzbunării; își va scălda picioarele în sîngele celor răi.

¹¹ Și atunci oamenii vor zice: „Da, este o răsplată pentru cel fără prihană! Da, este un Dumnezeu care judecă pe pămînt!”

CAPITOL 59

(CĂTRE MAI MARELE CÎNTĂREȚILOR. „NU NIMICI.” O CÎNTARE DE LAUDĂ A LUI DAVID. FĂCUTĂ CÎND A TRIMES SAUL SĂ -I ÎMPRESOARE CASA, CA SĂ -L OMOARE.)

Dumnezeule, scapă-mă de vrăjmașii mei, ocrotește-mă de protivnicii mei!

² Scapă-mă de răufăcători, izbăvește-mă de oamenii setoși de sînge!

³ Căci iată -i că stau la pîndă să-mi ia viața; niște oameni porniți la rău urzesc lucruri rele împotriva mea, fără să fiu vinovat, fără să fi păcătuit, Doamne!

⁴ Cu toată nevinovăția mea, ei aleargă, se pregătesc: trezește-Te, ieși înaintea mea, și privește!

⁵ Doamne, Dumnezeul oștirilor, Dumnezeul lui Israel, scoală-Te, ca să pedepsești toate neamurile! N'avea milă de niciunul din acești vînzători nelegiuîți. -(Oprire).

⁶ Se întorc în fiecare seară, urlă ca niște cîni, și dau ocol cetății.

⁷ Da, din gura lor țîșnește răul, pe buzele lor sînt săbii; căci zic: „Cine aude?”

⁸ Dar Tu, Doamne, rîzi de ei, Tu îți bați joc de toate neamurile.

⁹ Icare le-ar fi puterea, eu în Tine nădăjduiesc, căci Dumnezeu este scăparea mea.

¹⁰ Dumnezeul meu, în bunătatea Lui, îmi iese înaintea, Dumnezeu mă face să-mi văd împlinită dorința față de cei ce mă prigonesc.

¹¹ Nu-i ucide, ca să nu uite lucrul acesta poporul meu, ci fă -i să pibegească, prin puterea Ta, și doboară -i, Doamne, Scutul nostru!

¹² Gura lor păcătuiește la fiecare vorbă, care le iese de pe buze: să se prindă în însăș mîndria lor, căci nu spun decît blesteme și minciuni:

¹³ imicește -i, în mînia Ta, prăpădește -i, ca să nu mai fie! Fă -i să știe că împărățește Dumnezeu peste Iacov, pînă la marginile pămîntului. -

¹⁴ Se întorc în fiecare seară, urlă ca niște cîni, și dau ocol cetății.

¹⁵ Umblă încoace și încolo după hrană, și petrec noaptea ne sătui.

¹⁶ Dar eu voi cînta puterea Ta; disdeditineață, voi lăuda bunătatea Ta. Căci Tu ești un turn de scăpare pentru mine, un loc de adăpost în ziua necazului meu.

¹⁷ , Tăria mea! pe Tine Te voi lăuda, căci Dumnezeu, Dumnezeul meu cel prea bun, este turnul meu de scăpare.

CAPITOL 60

(CĂTRE MAI MARELE CÎNTĂREȚILOR. SE CÎNTĂ CA ȘI „CRINUL MĂRTURIEI”. O CÎNTARE DE LAUDĂ A LUI DAVID, SPRE ÎNVĂȚĂTURĂ. FĂCUTĂ CÎND PURTA RĂZBOI CU SIRIENII DIN MESOPOTAMIA ȘI CU SIRIENII DIN ȚOBA ȘI CÎND S'A ÎNTORS IOAB ȘI A BĂTUT ÎN VALEA SĂRII DOUĂSPREZECE MII DE EDOMIȚI.)

Dumnezeule, ne-ai lepădat, ne-ai împrăștiat, și Te-ai mâniat: ridică-ne iarăș!

² Ai cutremurat pămîntul, l-ai despicat; dregre -i spărturile, căci se clatină!

³ Ai făcut pe poporul Tău să treacă prin lucruri grele, ne-ai adăpat cu un vin de amorțire.

⁴ Ai dat celorce se tem de Tine un steag, ca să -l înalțe spre biruința adevărului. -

⁵ Pentruca prea iubiții Tăi să fie izbăviți, scapă-ne prin dreapta Ta, și ascultă-ne!

⁶ Dumnezeu a zis în sfințenia Lui: „Voi ieși biruitor, voi împărți Sihemul, și voi măsura valea Sucot.

⁷ Al Meu este Galaadul, al Meu este Manase; Efraim este tăria capului Meu, iar Iuda, toiagul Meu de cîrmuire:

⁸ Moab este ligheanul în care Mă spăl: peste Edom Îmi arunc încălțăminte: țara Filistenilor strigă de bucurie din pricina Mea!`` -

⁹ Cine mă va duce în cetatea întărită? Cine mă va duce la Edom?

¹⁰ are nu Tu, Dumnezeule, care ne-ai lepădat, și nu mai ieși, Dumnezeule, cu oștirile noastre?

¹¹ Dă-ne ajutor, ca să scăpăm din necaz! Căci ajutorul omului este zădarnic.

¹² Cu Dumnezeu vom face isprăvi mari, și El va zdrobi pe vrăjmașii noștri.

CAPITOL 61

(CĂTRE MAI MARELE CÎNTĂREȚILOR. DE CÎNTAT PE INSTRUMENTE CU COARDE. UN PSALM AL LUI DAVID.)

Ascultă, Dumnezeule, strigătele mele, ia aminte la rugăciunea mea!

² Dela capătul pămîntului strig către Tine cu inima mîhnită, și zic: „Du-mă pe stîncă pe care n'o pot ajunge, căci este prea înaltă pentru mine!

³ Căci Tu ești un adăpost pentru mine, un turn tare împotriva vrăjmașului.

⁴ Aș vrea să locuiesc pe vecie în cortul Tău: să alerg la adăpostul aripilor Tale. -

⁵ Căci Tu, Dumnezeule, îmi ascuți juruințele, Tu îmi dai moștenirea celorce se tem de Numele Tău.

⁶ Tu adaugi zile la zilele împăratului: lungească -i-se anii pe vecie!

⁷ În veci să rămîna el pe scaunul de domnie, înaintea lui Dumnezeu! Fă ca bunătatea și credincioșia Ta să vegheze asupra lui!

⁸ Atunci voi cînta neîncetat Numele Tău, și zi de zi îmi voi împlini juruințele.

CAPITOL 62

(CĂTRE MAI MARELE CÎNTĂREȚILOR. DUPĂ IEDUTUN. UN PSALM AL LUI DAVID.)

Da, numai în Dumnezeu mi se încrede sufletul; dela El îmi vine ajutorul.

² Da, El este Stîncă și Ajutorul meu, Turnul meu de scăpare; nicidecum nu mă voi clătina.

³ Pînă cînd vă veți năpusti asupra unui om, pînă cînd veți căuta cu toții să -l doborîți ca pe un zid gata să cadă, ca pe un gard gata să se surpe?

⁴ Da, ei pun la cale să -l doboare din înălțimea lui: le place minciuna; cu gura

binecuvintează, dar cu inima blastămă. -

⁵ Da, suflete, încrede-te în Dumnezeu, căci dela El îmi vine nădejdea.

⁶ Da, El este Stînca și Ajutorul meu, Turnul meu de scăpare: nicidecum nu mă voi clătina.

⁷ Pe Dumnezeu se întemeiază ajutorul și slava mea; în Dumnezeu este stînca puterii mele, locul meu de adăpost.

⁸ Popoare, în orice vreme, încredeți-vă în El, vărsați-vă inimile înaintea Lui! Dumnezeu este adăpostul nostru. -

⁹ Da, o nimica sînt fiii omului! Minciună sînt fiii oamenilor! Puși în cumpănă toți la olaltă, ar fi mai ușori decît o suflare

¹⁰ Nuvă încredeți în asuprire, și nu vă puneți nădejdea zădarnică în răpire; cînd cresc bogățiile, nu vă lipiți inima de ele.

¹¹ dată a vorbit Dumnezeu, de două ori am auzit că „Puterea este a lui Dumnezu.”

¹² A Ta, Doamne, este și bunătatea, căci Tu răsplătești fiecăruia după faptele lui.

CAPITOL 63

(UN PSALM AL LUI DAVID. FĂCUT CÎND ERA ÎN PUSTIA LUI IUDA.)

Dumnezeule, Tu ești Dumnezeul meu, pe Tine Te caut! Îmi însetează sufletul după Tine, îmi tînjește trupul după Tine, într'un pămînt sec, uscat și fără apă.

² Așa Te privesc eu în locașul cel sfînt, ca să-Ți văd puterea și slava.

³ Fiindcă bunătatea Ta prețuiește mai mult decît viața, de aceea buzele mele cîntă laudele Tale.

⁴ Te voi binecuvînta dar toată viața mea, și în Numele Tău îmi voi ridica mîinile.

⁵ Mi se satură sufletul ca de niște bucate grase și miezoase, și gura mea Te laudă cu strigăte de bucurie pe buze,

⁶ cînd mi-aduc aminte de Tine în așternutul meu, și cînd mă gîndesc la Tine în timpul priveghiurilor nopții.

⁷ Căci Tu ești ajutorul meu, și sînt plin de veselie la umbra aripilor Tale.

⁸ Sufletul meu este lipit de Tine; dreapta Ta mă sprijinește.

⁹ Dar cei ce caută să-mi ia viața, se vor duce în adîncimile pămîntului;

¹⁰ vor fi dați pradă săbiei, vor fi prada șacalilor.

¹¹ Dar împăratul se va bucura în Dumnezeu; oricine jură pe El se va făli, căci va astupa gura mincinoșilor.

CAPITOL 64

(CĂTRE MAI MARELE CÎNTĂREȚILOR. UN PSALM AL LUI DAVID.)

Ascultă-mi glasul, Dumnezeule, cînd gem! Ocrotește-mi viața împotriva vrajmașului de care mă tem!

² Păzește-mă de uneltirile celor răi, de ceata gălăgioasă a oamenilor nelegiuiți!

³ Ei își ascut limba ca o sabie, își aruncă vorbele lor amare, ca niște săgeți,

⁴ ca să tragă în ascuns asupra celui nevinovat: trag asupra lui pe neașteptate, fără nici o frică.

⁵ Ei se îmbărbătează în răutatea lor: se sfătuiesc împreună ca să întindă curse, și zic: „Cine ne va vedea?

- ⁶ Pun la cale nelegiuiri, și zic: „Iată-ne gata, planul este făcut!” O prăpastie este lăuntrul și inima fiecăruia!
- ⁷ Dar Dumnezeu aruncă săgeți împotriva lor: deodată iată -i loviți.
- ⁸ Limba lor le -a pricinuit căderea; și toți cei ce -i văd, clatină din cap.
- ⁹ Toți oamenii sînt cuprinși de frică, și mărturisesc: „Iată ce a făcut Dumnezeu,” și recunosc că aceasta este lucrarea Lui!
- ¹⁰ Cel neprihănit se bucură în Domnul și în El își caută scăparea; toți cei cu inima fără prihană se laudă că sînt fericiți.

CAPITOL 65

(CĂTRE MAI MARELE CÎNTĂREȚILOR. UN PSALM AL LUI DAVID. O CÎNTARE.)

- C**u încredere, Dumnezeule, vei fi lăudat în Sion, și împlinite vor fi juruințele cari Ți-au fost făcute.
- ² Tu ascuți rugăciunea, de aceea toți oamenii vor veni la Tine.
- ³ Mă copleșesc nelegiuirile: dar Tu vei ierta fărădelegile noastre.
- ⁴ Ferice de cel pe care -l alegi Tu, și pe care -l primești înaintea Ta, ca să locuiască în curțile Tale! Ne vom sătura de binecuvîntarea Casei Tale, de sfințenia Templului Tău.
- ⁵ În bunătatea Ta, Tu ne ascuți prin minuni, Dumnezeul mîntuirii noastre, nădejdea tuturor marginilor îndepărtate ale pămîntului și mării!
- ⁶ El întărește munții prin tăria Lui, și este încins cu putere.
- ⁷ El potolește urletul mărilor, urletul valurilor lor, și zarva popoarelor.
- ⁸ Ceice locuiesc la marginile lumii se înspăimîntă de minunile Tale: Tu umpli de veselie răsăritul și apusul îndepărtat.
- ⁹ Tu cercetezi pămîntul și -i dai belșug, îl umpli de bogății, și de rîuri dumnezeiești, pline cu apa. Tu le dai grîu, pe care iată cum îl faci să rodească:
- ¹⁰ îi uzi brazdele, îi sfărîmi bulgării, îl moi cu ploaia, și -i binecuvintezi răsadul.
- ¹¹ Încununezi anul cu bunătățile Tale, și pașii Tăi varsă belșugul.
- ¹² Cîmpiile pustiei sînt adăpate, și dealurile sînt încinse cu veselie.
- ¹³ Pășunile se acopăr de oi, și văile se îmbracă cu grîu: toate strigă de bucurie și cîntă.

CAPITOL 66

(CĂTRE MAI MARELE CÎNTĂREȚIOR. O CÎNTARE. UN PSALM.)

- Î**nălțați lui Dumnezeu strigăte de bucurie, toți locuitorii pămîntului.
- ² Cîntați slavă Numelui Său, măriți slava Lui prin laudele voastre.
- ³ Ziceți lui Dumnezeu: „Cît de înfricoșate sînt lucrările Tale! Din pricina mărimii puterii Tale, vrăjmașii Tăi Te linguesc.
- ⁴ Tot pămîntul se închină înaintea Ta, și cîntă în cinstea Ta, cîntă Numele Tău. -
- ⁵ Veniți și priviți lucrările lui Dumnezeu! Ce înfricoșat este El, cînd lucrează asupra fiilor oamenilor!
- ⁶ El a prefăcut marea în pămînt uscat, și rîul a fost trecut cu piciorul: atunci ne-am bucurat în El.
- ⁷ El stăpînește pe vecie, prin puterea Lui. Ochii Lui urmăresc pe neamuri, ca cei răsvrățiți să nu se mai scoale împotriva Lui! -

- ⁸ Binecuvîntați, popoare, pe Dumnezeuul nostru! Faceți să răsună lauda Lui!
- ⁹ El ne -a păstrat sufletul cu viață, și n'a îngăduit să ni se clatine piciorul.
- ¹⁰ Căci Tu ne-ai încercat, Dumnezeule, ne-ai trecut prin cuptorul cu foc, ca argintul.
- ¹¹ e-ai adus în laț, și ne-ai pus o grea povară pe coapse.
- ¹² Ai lăsat pe oameni să încalece pe capetele noastre, am trecut prin foc și prin apă: dar Tu ne-ai scos și ne-ai dat belșug.
- ¹³ De aceea, voi merge în Casa Ta cu arderi de tot, îmi voi împlini juruințele făcute Ție,
- ¹⁴ juruințe, cari mi-au ieșit de pe buze, pe cari mi le -a rostit gura cînd eram la strîmtoare.
- ¹⁵ Îți voi aduce oi grase, ca ardere de tot, cu grăsimea berbecilor, voi jertfi oi împreună cu tapi. -(Oprire).
- ¹⁶ Veniți de ascultați, toți cei ce vă temeți de Dumnezeu, și voi istorisi cei a făcut El sufletului meu.
- ¹⁷ Am strigat către El cu gura mea, și îndată lauda a fost pe limba mea.
- ¹⁸ Dacă aș fi cugetat lucruri nelegiuite în inima mea, nu m'ar fi ascultat Domnul.
- ¹⁹ Dar Dumnezeu m'a ascultat, a luat aminte la glasul rugăciunii mele.
- ²⁰ Binecuvîntat să fie Dumnezeu, care nu mi -a lepădat rugăciunea, și nu mi -a îndepărtat bunătatea Lui!

CAPITOL 67

(CĂTRE MAI MARELE CÎNTĂREȚILOR. DE CÎNTAT PE INSTRUMENTE CU COARDE. UN PSALM. O CÎNTARE.)

Dumnezeu să aibă milă de noi și să ne binecuvinteze, să facă să lumineze peste noi Fața Lui, -

- ² ca să se cunoască pe pămînt calea Ta, și printre toate neamurile mîntuirea Ta!
- ³ Te laudă, popoarele, Dumnezeule, toate popoarele Te laudă.
- ⁴ Se bucură neamurile și se veselesc; căci Tu judeci popoarele cu nepărtinire, și povățuiești neamurile pe pămînt. -
- ⁵ Te laudă, popoarele, Dumnezeule, toate popoarele Te laudă.
- ⁶ Pămîntul își dă roadele; Dumnezeu, Dumnezeuul nostru, ne binecuvintează,
- ⁷ Dumnezeu ne binecuvintează, și toate marginile pămîntului se tem de El.

CAPITOL 68

(CĂTRE MAI MARELE CÎNTĂREȚILOR. UN PSALM AL LUI DAVID. O CÎNTARE.)

Dumnezeu Se scoală, vrăjmașii Lui se risipesc, și protivnicii Lui fug dinaintea Feței Lui.

- ² Cum se risipește fumul, așa -i risipești Tu; cum se topește ceara la foc, așa pier cei răi dinaintea lui Dumnezeu.
- ³ Dar cei neprihăniți se bucură, saltă de bucurie înaintea lui Dumnezeu, și nu mai pot de veselie.
- ⁴ Cîntați lui Dumnezeu, lăudați Numele Lui! Faceți drum Celui ce înaintează prin cîmpii. Domnul este Numele Lui: bucurați-vă înaintea Lui!
- ⁵ El este Tatăl orfanilor, Apărătorul văduvelor, El, Dumnezeu, care locuiește în locașul Lui cel sfînt.
- ⁶ Dumnezeu dă o familie celor părăsiți, El izbăvește pe prinșii de război și -i face fericiți; numai cei răsvrățiți locuiesc în locuri uscate.

- ⁷ Dumnezeu, cînd ai ieșit Tu în fruntea poporului, și cînd mergeai în pustie, -
- ⁸ s'a cutremurat pămîntul, s'au topit cerurile, dinaintea lui Dumnezeu, s'a zguduit Sinai dinaintea lui Dumnezeu, Dumnezeul lui Israel.
- ⁹ Ai dat o ploaie binefăcătoare, Dumnezeule, și ai întărit moștenirea Ta, sleită de puteri.
- ¹⁰ Poporul tău și -a așezat locuința în țara, pe care, prin bunătatea Ta, Dumnezeule, o pregătisei pentru cei nenorociți.
- ¹¹ Un cuvînt spune Domnul, și femeile aducătoare de vești bune sînt o mare oștire: -
- ¹² Împărații oștirilor fug, fug, și cea care rămîne acasă, împarte prada.
- ¹³ Pe cînd voi vă odihniți în mijlocul staulelor, aripile porumbelului sînt acoperite de argint, și penele lui sînt de un galben auriu. -
- ¹⁴ Cînd a împrăștiat Cel Autoputernic pe împărați în țară, parcă ninge în Țalmon.
- ¹⁵ Munții lui Dumnezeu, munții Basanului, munți cu multe piscuri, munții Basanului,
- ¹⁶ pentruce, munți cu multe piscuri, purtați pismă pe muntele pe care l -a ales Dumnezeu ca locaș împărătesc? Cu toate acestea Domnul va locui în el în veci.
- ¹⁷ Carăle Domnului se numără cu douăzecile de mii, cu mii și mii; Domnul este în mijlocul lor, venind din Sinai în locașul Său cel sfînt.
- ¹⁸ Te-ai suit pe înălțime, ai luat prinși de război, ai luat în dar oameni; cei răzvrățiți vor locui și ei lîngă Domnul Dumnezeu.
- ¹⁹ Binecuvîntat să fie Domnul, care zilnic ne poartă povara, Dumnezeu, mîntuirea noastră. -(Oprire).
- ²⁰ Dumnezeu este pentru noi Dumnezeul izbăvirilor, și Domnul, Dumnezeu, ne poate scăpa de moarte.
- ²¹ Da, Dumnezeu va zdrobi capul vrăjmașilor Lui, creștetul capului celor ce trăiesc în păcat.
- ²² Domnul zice: îi voi aduce înapoi din Basan, îi voi aduce înapoi din fundul mării,
- ²³ ca să-ți cufunzi piciorul în sînge, și limba cînilor tăi să-și capete partea din vrăjmașii tăi.
- ²⁴ Ei văd intrarea Ta, Dumnezeule, intrarea Dumnezeului meu, Împăratului meu, în locașul cel sfînt.
- ²⁵ În frunte merg cîntăreții, apoi ceice cîntă din instrumente, în mijlocul fetelor cari sună din timpane.
- ²⁶ Binecuvîntați pe Dumnezeu în adunări, binecuvîntați pe Domnul, ceice vă scoborîți din Israel!
- ²⁷ Iată tînărul Beniamin, care stăpînește peste ei, căpeteniile lui Iuda și ceata lor, căpeteniile lui Zabulon, căpeteniile lui Neftali.
- ²⁸ Dumnezeul tău te -a făcut puternic. Întărește, Dumnezeule, ce ai făcut pentru noi în Templul Tău.
- ²⁹ Împărații Îți vor aduce daruri la Ierusalim.
- ³⁰ Însăimîntă fiara din trestii, ceata taurilor, cu vițeei popoarelor; calcă în picioare pe ceice își pun plăcerea în argint! Risipește popoarele căroră le place să se bată!
- ³¹ Cei mari vin din Egipt: Etiopia aleargă cu mîinile întinse spre Dumnezeu.
- ³² Cîntați lui Dumnezeu, împărățiile pămîntului, și lăudați pe Domnul! -(Oprire).
- ³³ Cîntați Celui ce călărește pe cerurile cerurilor vecinice! Iată că se aude glasul Lui, glasul Lui cel puternic!
- ³⁴ Dați slavă lui Dumnezeu, a cărui măreție este peste Israel, și a cărui putere este în

ceruri.

35 Ce înfricoșat ești, Dumnezeule, din locașul Tău cel sfânt! Dumnezeul lui Israel dă poporului Său tărie și mare putere. Binecuvîntat să fie Dumnezeu!

CAPITOL 69

(CĂTRE MAI MARELE CÎNTĂREȚILOR. DE CÎNTAT CA ȘI „CRINII”. UN PSALM AL LUI DAVID.)

Scapă-mă, Dumnezeule, căci îmi amenință apele viața.

2 Mă afund în noroi, și nu mă pot ținea; am căzut în prăpastie, și dau apele peste mine.

3 Numai pot strigînd, mi se usucă gîtlejul, mi se topesc ochii, privind spre Dumnezeul meu.

4 Cei ce mă urăsc fără temei, sînt mai mulți decît perii capului meu; ce puternici sînt ceice vor să mă peardă, ceice pe nedrept îmi sînt vrăjmași; trebuie să dau înapoi ce n'am furat.

5 Dumnezeule, Tu cunoști nebunia mea, și greșelile mele nu-Ți sînt ascunse.

6 Să nu rămînă de rușine, din pricina mea, ceice nădăjduiesc în Tine, Doamne, Dumnezeul oștirilor! Să nu roșească de rușine, din pricina mea, ceice Te caută, Dumnezeul lui Israel!

7 Căci pentru Tine port eu ocară, și îmi acopere fața rușinea.

8 Am ajuns un străin pentru frații mei, și un necunoscut pentru fiii mamei mele.

9 Căci rîvna Casei Tale mă mănîncă și ocările celor ce Te ocărăsc pe Tine cad asupra mea.

10 Plîng și postesc, și ei mă ocărăsc.

11 Mă îmbrac cu sac, și ei mă batjocoresc.

12 Ceice stau la poartă vorbesc de mine, și ceice beau băuturi tari mă pun în cîntece.

13 Dar eu către Tine îmi înalț rugăciunea, Doamne, la vremea potrivită. În bunătatea Ta cea mare, răspunde-mi, Dumnezeule, și dă-mi ajutorul Tău!

14 Scoate-mă din noroi, ca să nu mă mai afund! Să fiu izbăvit de vrăjmașii mei și din prăpastie!

15 Să nu mai dea valurile peste mine, să nu mă înghită adîncul, și să nu se închidă groapa peste mine!

16 Ascultă-mă, Doamne, căci bunătatea Ta este nemărginită. În îndurarea Ta cea mare, întoarce-Ți privirile spre mine,

17 și nu-Ți ascunde fața de robul Tău! Căci sînt în necaz: grăbește de m'ascultă!

18 Apropie-Te de sufletul meu și izbăvește -! Scapă-mă, din pricina vrăjmașilor mei!

19 Tu știi ce ocară, ce rușine și batjocură mi se face; toți protivnicii mei sînt înaintea Ta.

20 cara îmi rupe inima, și sînt bolnav; aștept să -i fie cuiva milă de mine, dar degeaba; aștept mîngîietori, și nu găsesc niciunul.

21 Ei îmi pun fiere în mîncare, și, cînd mi -e sete, îmi dau să beau oțet.

22 Să li se prefacă masa într'o cursă, și liniștea într'un laț!

23 Să li se întunece ochii, și să nu mai vadă, și clatină-le mereu coapsele!

24 Varsă-Ți mînia peste ei, și să -i atingă urgia Ta aprinsă!

25 Pustie să le rămînă locuința, și nimeni să nu mai locuiască în corturile lor!

26 Căci ei prigonesc pe cel lovit de Tine, povestesc suferințele celor răniți de Tine.

27 Adaugă alte nelegiuiri la nelegiuirile lor, și să n'aibă parte de îndurarea Ta!

28 Să fie șterși din cartea vieții, și să nu fie scriși împreună cu cei neprihăniți!

- ²⁹ Eu sînt nenorocit și sufăr: Dumnezeu, ajutorul Tău să mă ridice!
- ³⁰ Atunci voi lăuda Numele lui Dumnezeu prin cîntări, și prin laude Îl voi preamări.
- ³¹ Lucrul acesta este mai plăcut Domnului, decît un vițel cu coarne și copite!
- ³² enorociții văd lucrul acesta și se bucură; voi, cari căutați pe Dumnezeu, veselă să vă fie inima!
- ³³ Căci Domnul ascultă pe cei săraci, și nu nesocotește pe prinșii Lui de război.
- ³⁴ Să -L laude cerurile și pămîntul, mările și tot ce mișună în ele!
- ³⁵ Căci Dumnezeu va mîntui Sionul, și va zidi cetățile lui Iuda; ele vor fi locuite și luate în stăpînire;
- ³⁶ sămînța robilor Lui le va moșteni, și cei ce iubesc Numele Lui vor locui în ele.

CAPITOL 70

(CĂTRE MAI MARELE CÎNTĂREȚILOR. UN PSALM AL LUI DAVID. CA ADUCERE AMINTE.)

- G**răbește, Dumnezeule, de mă izbăvește! Grăbește de-mi ajută, Doamne!
- ² Să rămînă de rușine și înfrunțați, cei ce vor să-mi ia viața! Să dea înapoi și să roșească, cei ce-mi doresc pieirea!
- ³ Să se întoarcă înapoi de rușine, cei ce zic: „Aha, Aha!”
- ⁴ Toți cei ce Te caută, să se veselească și să se bucure în Tine! Cei ce iubesc mîntuirea Ta, să zică neîncetat: „Prea mărit să fie Dumnezeu!”
- ⁵ Eu sînt sărac și lipsit: grăbește să-mi ajuți, Dumnezeule. Tu ești ajutorul și Izbăvitorul meu: Doamne, nu zăbovi!

CAPITOL 71

- Î**n Tine, Doamne, îmi caut scăparea: să nu rămîn de rușine niciodată!
- ² Scapă-mă, în dreptatea Ta, și izbăvește-mă! Pleacă-Ți urechea spre mine, și ajută-mi.
- ³ Fii o stîncă de adăpost pentru mine, unde să pot fugi totdeauna! Tu ai hotărît să mă scapi, căci Tu ești stîncă și cetățuia mea.
- ⁴ Izbăvește-mă, Dumnezeule, din mîna celui rău, din mîna omului nelegiuit și asupritor!
- ⁵ Căci Tu ești nădejdea mea, Doamne, Dumnezeule! În Tine mă încred din tinerețea mea.
- ⁶ Pe Tine mă sprijinesc, din pîntecele mamei mele. Tu ești Binefăcătorul meu încă din pîntecele mamei; pe Tine Te laud fără-ncetare.
- ⁷ Pentru mulți am ajuns ca o minune, dar Tu ești scăparea mea cea tare.
- ⁸ Să mi se umple gura de laudele Tale, și'n fiecare zi să Te slăvească!
- ⁹ Numă lepăda la vremea bătrîneții; cînd mi se duc puterile, nu mă părăsi!
- ¹⁰ Căci vrăjmașii mei vorbesc de mine, și ceice-mi pîndesc viața se sfătuiesc între ei,
- ¹¹ zicînd: „L -a părăsit Dumnezeu; urmăriți -l, puneți mîna pe el, căci nu -i nimeni care să -l scape!”
- ¹² Dumnezeule, nu Te depărta de mine! Dumnezeule, vino de grab în ajutorul meu!
- ¹³ Să rămînă de rușine și nimiciți, cei ce vor să-mi ia viața! Să fie acoperiți de rușine și de ocară, cei ce-mi caută perzarea!
- ¹⁴ Și eu voi nădăjdui pururea, Te voi lăuda tot mai mult.
- ¹⁵ Gura mea va vesti, zi de zi, dreptatea și mîntuirea Ta, căci nu -i cunosc marginile.

- 16** Voi spune lucrările Tale cele puternice, Doamne, Dumnezeu! Voi pomeni dreptatea Ta și numai pe a Ta.
- 17** Dumnezeu, Tu m'ai învățat din tinereță, și pînă acum eu vestesc minunile Tale.
- 18** Numă părăsi, Dumnezeu, chiar la bătrînețe cărunte, ca să vestesc tăria Ta neamului de acum, și puterea Ta neamului de oameni care va veni!
- 19** Dreptatea Ta, Dumnezeu, ajunge pînă la cer; Tu ai săvîrșit lucruri mari: Dumnezeu, cine este ca Tine?
- 20** e-ai făcut să trecem prin multe neazuri și nenorociri; dar ne vei da iarăși viața, ne vei scoate iarăși din adîncurile pămîntului.
- 21** Înălță-mi mărimea mea, întoarce-Te, și mîngîie-mă din nou!
- 22** Și te voi lăuda în sunet de alăută, Îți voi cînta credincioșia. Dumnezeu, Te voi lăuda cu arfa, Sfîntul lui Israel!
- 23** Cînd Te voi lăuda, voi fi cu bucuria pe buze, cu bucuria în sufletul, pe care mi l-ai izbăvit;
- 24** și limba mea va vesti zi de zi dreptatea Ta, căci cei ce-mi caută pierzarea sînt rușinați și roși de rușine.

CAPITOL 72

(UN PSALM AL LUI SOLOMON.)

- D**umnezeule, dă judecățile Tale împăratului, și dă dreptatea Ta fiului împăratului!
- 2** Și el va judeca pe poporul Tău cu dreptate, și pe nenorociții Tăi cu nepărtinire.
- 3** Munții vor aduce pace poporului, și dealurile de asemenea, ca urmare a dreptății Tale.
- 4** El va face dreptate nenorociților poporului, va scăpa pe copiii săracului, și va zdrobi pe asupritor.
- 5** Așa că se vor teme de Tine, cît va fi soarele, și cît se va arăta luna, din neam în neam;
- 6** va fi ca o ploaie, care cade pe un pămînt cosit, ca o ploaie repede, care udă cîmpia.
- 7** În zilele lui va înflori cel neprihănit, și va fi belșug de pace pînă nu va mai fi lună.
- 8** El va stăpîni dela o mare la alta, și dela Rîu pînă la marginile pămîntului.
- 9** Locuitorii pustiei își vor pleca genunchiul înaintea lui, și vrăjmașii vor linge țărîna.
- 10** Împărații Tarsisului și ai ostroavelor vor plăti biruri, împărații Sebei și Sabei vor aduce daruri.
- 11** Da, toți împărații se vor închina înaintea lui, toate neamurile îi vor sluji.
- 12** Căci el va izbăvi pe săracul care strigă, și pe nenorocitul, care n'are ajutor.
- 13** Va avea milă de cel nenorocit și de cel lipsit, și va scăpa viața săracilor;
- 14** îi va izbăvi de apăsare și de silă, și sîngele lor va fi scump înaintea lui.
- 15** Ei vor trăi, și -i vor da aur din Seba; se vor ruga neîncetat pentru el, și -l vor binecuvînta în fiecare zi.
- 16** Va fi belșug de grîu în țară, pînă în vîrfurile munților, și spicele lor se vor clătina ca și copacii din Liban; oamenii vor înflori în cetăți ca iarba pămîntului.
- 17** umele lui va dăinui pe vecie: cît soarele îi va ține numele. Cu el se vor binecuvînta unii pe alții, și toate neamurile îl vor numi fericit.
- 18** Binecuvîntat să fie Domnul, Dumnezeul lui Israel, singurul care face minuni!

19 Binecuvîntat să fie în veci slăvitul Lui Nume! Tot pămîntul să se umple de slava Lui!
Amin! Amin!

20 Sfîrșitul rugăciunilor lui David, fiul lui Isai.

CAPITOL 73

(UN PSALM AL LUI ASAF.)

Da, bun este Dumnezeu cu Israel, cu cei cu inima curată.

2 Totuș, era să mi se îndoale piciorul, și erau să-mi alunece pașii!

3 Căci mă uitam cu jind la cei nesocotiți, cînd vedeam fericirea celor răi.

4 Într'adevăr, nimic nu -i turbură pînă la moarte, și trupul le este încărcat de grăsime.

5 'au parte de suferințele omenești, și nu sînt loviți ca ceilalți oameni.

6 Deaceea mîndria le slujește ca salbă, și asuprirea este haina care -i învelește.

7 Li se bulbucă ochii de grăsime, și au mai mult decît le-ar dori inima.

8 Rîd, și vorbesc cu răutate de asuprire: vorbesc de sus,

9 își înalță gura pînă la ceruri, și limba le cutreieră pămîntul.

10 Deaceea aleargă lumea la ei, înghite apă din plin,

11 și zice: „Ce ar putea să știe Dumnezeu, și ce ar putea să cunoască Cel Prea Înalt?”

12 Așa sînt cei răi: totdeauna fericiți, și își măresc bogățiile.

13 Degeaba dar mi-am curățit eu inima, și mi-am spălat mîinile în nevinovăție:

14 căci în fiecare zi sînt lovit, și în toate diminețile sînt pedepsit.

15 Dacă aș zice: „Vreau să vorbesc ca ei,” iată că n'aș fi credincios neamului copiilor Tăi.

16 M'am gîndit la aceste lucruri ca să le pricep, dar zădarnică mi -a fost truda,

17 pînă ce am intrat în sfîntul locaș al lui Dumnezeu, și am luat seama la soarta dela urmă a celor răi.

18 Da, Tu -i pui în locuri alunecoase, și -i arunci în prăpăd.

19 Cum sînt nimiciți într'o clipă! Sînt perduți, prăpădiți printr'un sfîrșit năpraznic.

20 Ca un vis la deșteptare, așa le lepezi chipul, Doamne, la deșteptarea Ta!

21 Cînd mi se amăra inima, și mă simțeam străpuns în măruntaie,

22 eram prost și fără judecată, eram ca un dobitoc înaintea Ta.

23 Însă eu sînt totdeauna cu Tine, Tu m'ai apucat de mîna dreaptă;

24 mă vei călăuzi cu sfatul Tău, apoi mă vei primi în slavă.

25 Pe cine altul am eu în cer afară de Tine? Și pe pămînt nu-mi găsesc plăcerea în nimeni decît în Tine.

26 Carnea și inima pot să mi se prăpădească: fiindcă Dumnezeu va fi pururea stîncă inimii mele și partea mea de moștenire.

27 Căci iată că ceice se depărtează de Tine, pier; Tu nimicești pe toți ceice-Ți sînt necredincioși.

28 Cît pentru mine, fericirea mea este să mă apropii de Dumnezeu: pe Domnul Dumnezeu Îl fac locul meu de adăpost, ca să povestesc toate lucrările Tale.

CAPITOL 74

(O CÎNTARE A LUI ASAF.)

Pentruce, Dumnezeule, ne lepezi pentru totdeauna? Pentruce Te mîinii pe turma pășunii Tale?

² Adu-Ți aminte de poporul Tău, pe care l-ai cîștigat odinioară, pe care l-ai răscumpărat ca seminție a moștenirii Tale! Adu-Ți aminte de muntele Sionului, unde Ți aveai locuința;

³ Îndreaptă-Ți pașii spre aceste locuri pustiite fără curmare! Vrăjmașul a pustiit totul în locașul Tău cel sfînt.

⁴ Protivnicii Tăi au mugit în mijlocul Templului Tău; și-au pus semnele lor drept semne.

⁵ Parcă erau niște oameni, cari ridică toporul într'o pădure deasă:

⁶ În curînd au sfărîmat toate podoabele săpate, cu lovituri de securi și ciocane.

⁷ Au pus foc sfîntului Tău locaș; au dărîmat și au pîngărit locuința Numelui Tău.

⁸ Ei ziceau în inima lor: „Să -i prăpădim pe toți!” Au ars toate locurile sfinte din țară.

⁹ Semnele noastre nu le mai vedem; nu mai este niciun prooroc, și nu mai este nimeni printre noi, care să știe pînă cînd...

¹⁰ Pînă cînd, Dumnezeule, va batjocori asupritorul, și va nesocoti vrăjmașul fără curmare Numele Tău?

¹¹ Pentruce Ți tragi înapoi mîna și dreapta Ta? Scoate -o din sîn și nimicește -i!

¹² Totuș, Dumnezeu este Împăratul meu, care din vremuri străvechi dă izbăviri în mijlocul acestei țări.

¹³ Tu ai despărțit marea cu puterea Ta, ai sfărîmat capetele balaurilor din ape;

¹⁴ ai zdrobit capul Leviatanului, l-ai dat să -l mănince fiarele din pustie.

¹⁵ Ai făcut să țișnească izvoare în pîraie, ai uscat rîuri, cari nu seacă.

¹⁶ A Ta este ziua, a Ta este și noaptea; Tu ai așezat lumina și soarele.

¹⁷ Tu ai statornicit toate hotarele pămîntului, Tu ai rînduit vara și iarna.

¹⁸ Adu-Ți aminte, Doamne, că vrăjmașul Te batjocorește, și un popor nechibzuit hulește Numele Tău!

¹⁹ Nulăsa pradă fiarelor sufletul turturelei Tale, și nu uita pe vecie viața nenorociților Tăi!

²⁰ Ai în vedere legămîntul! Căci locurile dosnice din țară sînt pline de bîrloage de tîlhari.

²¹ Să nu se întoarcă rușinat cel apăsător, ci nenorocitul și săracul să laude Numele Tău!

²² Scoală-te, Dumnezeule, apără-Ți pricina! Adu-Ți aminte de ocările, pe cari Ți le aruncă în fiecare zi cel fără minte!

²³ Nuuita strigătele protivnicilor Tăi, zarva care crește necurmat a celor ce se ridică împotriva Ta!

CAPITOL 75

(CĂTRE MAI MARELE CÎNTĂREȚILOR. „NU NIMICI.” UN PSALM AL LUI ASAF. O CÎNTARE.)

Te lăudăm, Dumnezeule, Te lăudăm; noi, cari chemăm Numele Tău, vestim minunile Tale!

² „Atunci cînd va veni vremea hotărîită,” zice Domnul, „voi judeca fără părtinire.

³ Poate să se cutremure pămîntul cu locuitorii lui: căci Eu îi întăresc stîlpii.” -(Oprire).

⁴ Eu zic celor ce se fălesc: „Nu vă făliți!” Și celor răi: „Nu ridicați capul sus!”

⁵ Nuvă ridicați capul așa de sus, nu vorbiți cu atîta trufie!

⁶ Căci nici dela răsărit, nici dela apus, nici din pustie, nu vine înălțarea.

⁷ Ci Dumnezeu este Cel ce judecă: El scoboară pe unul, și înalță pe altul.

⁸ În mîna Domnului este un potir, în care fierbe un vin plin de amestecătură. Cînd îl varsă, toți cei răi de pe pămînt sug, îl sorb și -l beau pînă în fund!

⁹ Eu însă voi vesti pururea aceste lucruri; voi cînta laude în cinstea Dumnezeului lui Iacov.

¹⁰ Și voi doborî toate puterile celor răi: puterile celui neprihănit însă se vor înălța.

CAPITOL 76

(CĂTRE MAI MARELE CÎNTĂREȚILOR. DE CÎNTAT CU INSTRUMENTE CU COARDE. UN PSALM AL LUI ASAF. O CÎNTARE.)

Dumnezeu este cunoscut în Iuda, mare este Numele Lui în Israel.

² Cortul Lui este în Salem, și locuința Lui în Sion;

³ acolo a sfărîmat El săgețile, scutul, sabia, și armele de război. -

⁴ Tu ești mai măreț, mai puternic decît munții răpitorilor.

⁵ Despoiați au fost vitejii aceia plini de inimă, au adormit somnul de apoi; n'au putut să se apere, toți acei oameni viteji.

⁶ La mustrarea Ta, Dumnezeul lui Iacov, au adormit și călăreți și cai.

⁷ Cît de înfricoșat ești Tu! Cine poate să-Ți stea împotriva, cînd Îți izbucnește mînia?

⁸ Ai rostit hotărîrea dela înalțimea cerurilor; pămîntul s'a îngrozit și a tăcut,

⁹ cînd S'a ridicat Dumnezeu să facă dreptate, și să scape pe toți nenorociții de pe pămînt.

-

¹⁰ Omul Te laudă chiar și în mînia lui, cînd Te îmbraci cu toată urgia Ta.

¹¹ Faceți juruințe Domnului, Dumnezeului vostru, și împliniți-le! Toți ceice -L înconjoară, să aducă daruri Dumnezeului celui înfricoșat.

¹² El frînge mîndria domnitorilor, El este înfricoșat pentru împărații pămîntului.

CAPITOL 77

(CĂTRE MAI MARELE CÎNTĂREȚILOR. DUPĂ IEDUTUN. UN PSALM AL LUI ASAF.)

Strig cu glasul meu către Dumnezeu, strig cu glasul meu către Dumnezeu, și El mă va asculta.

² În ziua necazului meu, caut pe Domnul; noaptea, mînilor îmi stau întinse fără curmare; sufletul meu nu vrea nicio mîngîiere.

³ Mi-aduc aminte de Dumnezeu, și gem; mă gîndesc adînc în mine, și mi se mîhnește duhul. -

⁴ Tu îmi ții ploapele deschise; și, de mult ce mă frămînt, nu pot vorbi.

⁵ Mă gîndesc la zilele de demult, la anii de odinioară.

⁶ Mă gîndesc la cîntările mele noaptea, cuget adînc în lăuntrul inimii mele, îmi cade duhul pe gînduri, și zic:

⁷ „Va lepăda Domnul pentru totdeauna? Și nu va mai fi El binevoitor?

⁸ S'a isprăvit bunătatea Lui pe vecie? S'a dus făgăduința Lui pentru totdeauna?

⁹ A uitat Dumnezeu să aibă milă? Și -a tras El, în mînia Lui, înapoi îndurarea?`` -

¹⁰ Atunci îmi zic: „Ceeace mă face să sufăr, este că dreapta Celui Prea Înalt nu mai este aceeaș``...

¹¹ Dar tot voi lăuda lucrările Domnului, căci îmi aduc aminte de minunile Tale de odinioară;

¹² da, mă voi gîndi la toate lucrările Tale, și voi lua aminte la toate isprăvile Tale.

- 13** Dumnezeu, căile Tale sînt sfinte! Care Dumnezeu este mare ca Dumnezeul nostru?
- 14** Tu ești Dumnezeu, care faci minuni; Tu Ți-ai arătat puterea printre popoare.
- 15** Prin brațul Tău, Tu ai izbăvit pe poporul Tău, pe fiii lui Iacov și ai lui Iosif.
- 16** Cînd Te-au văzut apele, Dumnezeu, cînd Te-au văzut apele, s'au cutremurat, și adîncurile s'au mișcat.
- 17** orii au turnat apă cu găleata, tunetul a răsunat în nori, și săgețile Tale au sburat în toate părțile.
- 18** Tunetul Tău a izbucnit în vârtej de vînt, fulgerile au luminat lumea: pămîntul s'a mișcat și s'a cutremurat.
- 19** Ți-ai croit un drum prin mare, o cărare prin apele cele mari, și nu Ți s'au mai cunoscut urmele.
- 20** Ai povățuit pe poporul Tău ca pe o turmă, prin mîna lui Moise și Aaron.

CAPITOL 78

(O CÎNTARE A LUI ASAF.)

- A**scultă, poporul meu, învățăturile mele! Luați aminte la cuvintele gurii mele!
- 2** Îmi deschid gura și vorbesc în pilde, vestesc înțelepciunea vremurilor străvechi.
- 3** Ce am auzit, ce știm, ce ne-au povestit părinții noștri,
- 4** nu vom ascunde de copiii lor; ci vom vesti neamului de oameni care va veni laudele Domnului, puterea Lui, și minunile pe cari le -a făcut.
- 5** El a pus o mărturie în Iacov, a dat o lege în Israel, și a poruncit părinților noștri să-și învețe în ea copiii,
- 6** ca să fie cunoscută de cei ce vor veni după ei, de copiii cari se vor naște, și cari, cînd se vor face mari, să vorbească despre ea copiilor lor;
- 7** pentruca aceștia să-și pună încrederea în Dumnezeu, să nu uite lucrările lui Dumnezeu, și să păzească poruncile Lui.
- 8** Să nu fie, ca părinții lor, un neam neascultător și răzvrătit, un neam, care n'avea o inimă tare, și al cărui duh nu era credincios lui Dumnezeu!
- 9** Fiii lui Efraim, înarmați și trăgînd cu arcul, au dat dosul în ziua luptei,
- 10** pentrucă n'au ținut legămîntul lui Dumnezeu, și n'au voit să umble întocmai după Legea Lui.
- 11** Au dat uitării lucrările Lui, minunile Lui, pe cari li le arătase.
- 12** Înaintea părinților lor, El făcuse minuni în țara Egiptului, în cîmpia Țoan.
- 13** A despărțit marea, și le -a deschis un drum prin ea, ridicînd apele ca un zid.
- 14** I -a călăuzit ziua cu un nor, și toată noaptea cu lumina unui foc strălucitor.
- 15** A despăcat stînci în pustie, și le -a dat să bea ca din niște valuri cu ape multe.
- 16** A făcut să țîșnească izvoare din stînci, și să curgă ape ca niște râuri.
- 17** Dar ei tot n'au încetat să păcătuiască împotriva Lui, n'au încetat să se răzvrătească împotriva Celui Prea Înalt în pustie.
- 18** Au ispitit pe Dumnezeu în inima lor, cerînd mîncare după poftele lor.
- 19** Au vorbit împotriva lui Dumnezeu, și au zis: „Oare va putea Dumnezeu să pună o masă în pustie?
- 20** Iată că El a lovit stîncă, de au curs ape, și s'au vărsat șiroaie. Dar va putea El să dea și pîne, sau să facă rost de carne poporului Său?”

21 Domnul a auzit, și S'a mâniat. Un foc s'a aprins împotriva lui Iacov, și s'a stîrnit împotriva lui Israel mînia Lui,

22 pentru că n'au crezut în Dumnezeu, pentru că n'au avut încredere în ajutorul Lui.

23 El a poruncit norilor de sus, și a deschis porțile cerurilor:

24 a plouat peste ei mană de mîncare, și le -a dat grîu din cer.

25 Au mîncat cu toții pînea celor mari, și le -a trimes mîncare să se sature.

26 A pus să sufle în ceruri vîntul de răsărit, și a adus, prin puterea Lui, vîntul de miazăzi.

27 A plouat peste ei carne ca pulberea, și păsări înaripate, cît nisipul mării;

28 le -a făcut să cadă în mijlocul taberii lor, dejur împrejurul locuințelor lor.

29 Ei au mîncat și s'au săturat din destul: Dumnezeu le -a dat ce doriseră.

30 Dar n'apucaseră să-și stîmpere bine pofta, mîncarea le era încă în gură,

31 cînd s'a stîrnit mînia lui Dumnezeu împotriva lor, a lovit de moarte pe cei mai tari din ei, și a doborît pe tinerii lui Israel.

32 Cu toate acestea, ei n'au încetat să păcătuiască, și n'au crezut în minunile Lui.

33 De aceea, El le -a curmat zilele ca o suflare, le -a curmat anii printr'un sfîrșit năpraznic.

34 Cînd îi lovea de moarte, ei îl căutau, se întorceau și se îndreptau spre Dumnezeu;

35 își aduceau aminte că Dumnezeu este Stîncă lor, și că Dumnezeul Autoputernic este Izbăvitorul lor.

36 Dar îl înșelau cu gura, și -L mințeau cu limba.

37 Inima nu le era tare față de El, și nu erau credincioși legămîntului Său.

38 Totuș, în îndurarea Lui, El iartă nelegiuirea și nu nimicește; își oprește de multe ori mînia și nu dă drumul întregi Lui urgii.

39 El Și -a adus deci aminte că ei nu erau decît carne, o suflare care trece și nu se mai întoarce.

40 Decîteori s'au răzvrătit ei împotriva Lui în pustie! Decîteori L-au mîniat ei în pustietate!

41 Da, n'au încetat să ispitească pe Dumnezeu, și să întărite pe Sfîntul lui Israel.

42 Nuși-au mai adus aminte de puterea Lui, de ziua, cînd i -a izbăvit de vrăjmaș,

43 de minunile, pe cari le -a făcut în Egipt, și de semnele Lui minunate din cîmpia Țoan.

44 Cum le -a prefăcut rîurile în sînge, și n'au putut să bea din apele lor.

45 Cum a trimes împotriva lor niște muște otrăvitoare, cari i-au mîncat, și broaște, cari i-au nimicit.

46 Cum le -a dat holdele pradă omizilor, rodul muncii lor pradă lăcustelor.

47 Cum le -a prăpădit viile, bătîndu-le cu piatră, și smochinii din Egipt cu grindină.

48 Cum le -a lăsat vitele pradă grindinei, și turmele pradă focului cerului.

49 El Și -a aruncat împotriva lor mînia Lui aprinsă, urgia, iuțimea și necazul: o droaie de îngeri aducători de nenorociri.

50 Cum Și -a dat drum slobod mîniei, nu le -a scăpat sufletul dela moarte, și le -a dat viața pradă molimei;

51 cum a lovit pe toți întîii născuți din Egipt, pîrga puterii în corturile lui Ham.

52 Cum a pornit pe poporul Său ca pe niște oi, și i -a povățuit ca pe o turmă în pustie.

53 Cum i -a dus fără nici o grijă, ca să nu le fie frică, iar marea a acoperit pe vrăjmașii lor.

54 Cum i -a adus spre hotarul Lui cel sfînt, spre muntele acesta, pe care dreapta Lui l -a cîștigat.

55 Cum a izgonit neamurile dinaintea lor, le -a împărțit țara în părți de moștenire, și a pus

semințiile lui Israel să locuiască în corturile lor.

56 Dar ei au ispitit pe Dumnezeu Prea Înalt, s'au răzvrătit împotriva Lui, și n'au ținut poruncile Lui.

57 Ci s'au depărtat și au fost necredincioși, ca și părinții lor, s'au abătut la o parte, ca un arc înșelător,

58 L-au supărat prin înălțimile lor, și l-au stîrnit gelozia cu idolii lor.

59 Dumnezeu a auzit, și S'a mîniat, și a urgisit rău de tot pe Israel.

60 A părăsit locuința Lui din Silo, cortul în care locuia între oameni.

61 Și -a dat slava pradă robiei, și măreția Lui în mîinile vrăjmașului.

62 A dat pradă săbiei pe poporul Lui, și S'a mîniat pe moștenirea Lui.

63 Pe tinerii lui i -a ars focul, și fecioarele lui n'au mai fost sărbătorite cu cîntări de nuntă.

64 Preoții săi au căzut uciși de sabie, și văduvele lui nu s'au bociț.

65 Atunci Domnul S'a trezit, ca unul care a dormit, ca un viteaz îmbărbătat de vin,

66 și a lovit pe protivnicii Lui, cari fugeau, acoperindu -i cu vecinică ocară.

67 Însă a lepădat cortul lui Iosif, și n'a ales seminția lui Efraim;

68 ci a ales seminția lui Iuda, muntele Sionului, pe care -l iubește.

69 Și -a zidit sfîntul locaș ca cerurile de înalt, și tare ca pămîntul, pe care l -a întemeiat pe veci.

70 A ales pe robul Său David, și l -a luat dela staulele de oi.

71 L -a luat dindărătul oilor, cari alăptau, ca să pască pe poporul Său Iacov, și pe moștenirea Sa Israel.

72 Și David i -a cîrmuit cu o inimă neprihănită, și i -a povățuit cu mîni pricepute.

CAPITOL 79

(UN PSALM AL LUI ASAF.)

Dumnezeule, au năvălit neamurile în moștenirea Ta, au pîngărit Templul Tău cel sfînt, și au prefăcut Ierusalimul într'un morman de piatră.

2 Trupurile neînsuflețite ale robilor Tăi le-au dat să le mănînce păsările cerului, și carnea credincioșilor Tăi au dat -o s'o mănînce fiarele pămîntului.

3 Ca apa le-au vărsat sîngele, de jur împrejurul Ierusalimului, și n'a fost nimeni să -i îngroape.

4 Am ajuns de ocară vecinilor noștri, de batjocura și de rîsul celor ce ne înconjoară.

5 Pînă cînd, Doamne, Te vei mînia fără încetare, și va arde mînia Ta ca focul?

6 Varsă-Ți mînia peste neamurile, cari nu Te cunosc, și peste împărățiile, cari nu cheamă Numele Tău!

7 Căci au mîncat pe Iacov, și i-au pustiit locuința.

8 u-Ți mai aduce aminte de nelegiuirile strămoșilor noștri, ci să ne iese degrab înainte îndurările Tale! Căci sîntem nenorociți de tot!

9 Ajută-ne, Dumnezeu mîntuirii noastre, pentru slava Numelui Tău! Izbăvește-ne, și iartă-ne păcatele, pentru Numele Tău!

10 Pentruce să zică neamurile: „Unde este Dumnezeu lor?” Să se știe, înaintea ochilor noștri, printre neamuri, că Tu răzbuni sîngele vărsat al robilor Tăi!

11 Să ajungă pînă la Tine gemetele prinșilor de război! Scapă, prin brațul Tău cel puternic, pe cei ce pier!

12 Întoarce vecinilor noștri, de șapte ori în sânul lor, batjocurile, cari Ți le-au aruncat ei Ție, Doamne!

13 Și noi, poporul Tău, turma pășunii Tale, Te vom lăuda în veci, și vom vesti din neam în neam laudele tale.

CAPITOL 80

(CĂTRE MAI MARELE CÎNTĂREȚILOR. DE CÎNTAT CA ȘI „CRINII MĂRTURIEI”. UN PSALM AL LUI ASAF.)

1 Ia aminte, Păstorul lui Israel, Tu, care povățuiești pe Iosif ca pe o turmă! Arată-Te în strălucirea Ta, Tu, care șezi pe heruvimi!

2 Trezește-Ți puterea, înaintea lui Efraim, Beniamin și Manase, și vino în ajutorul nostru!

3 Ridică-ne, Dumnezeule, fă să strălucească Fața Ta, și vom fi scăpați!

4 Doamne, Dumnezeul oștirilor, pînă cînd Te vei mînia, cu toată rugăciunea poporului Tău?

5 Îi hrănești cu o pîne de lacrimi, și -i adăpi cu lacrimi din plin.

6 e faci să fim mărul de ceartă al vecinilor noștri, și vrăjmașii noștri rîd de noi între ei.

7 Ridică-ne, Dumnezeul oștirilor! Fă să strălucească Fața Ta, și vom fi scăpați!

8 Tu ai adus o vie din Egipt, ai izgonit neamuri, și ai sădit -o.

9 Ai făcut loc înaintea ei: și ea a dat rădăcini și a umplut țara.

10 Munții erau acoperiți de umbra ei, și ramurile ei erau ca niște cedri ai lui Dumnezeu.

11 Își întindea mlădițele pînă la mare, și lăstarii pînă la Rîu.

12 Pentruce i-ai rupt gardul acum, de -o jăfuiesc toți trecătorii?

13 rîmă mistrețul din pădure, și o mănîncă fiarele cîmpului.

14 Dumnezeul oștirilor, întoarce-Te iarăș! Privește din cer, și vezi! Cercetează via aceasta!

15 crotește ce a sădit dreapta Ta, și pe fiul, pe care Ți l-ai ales!...

16 Ea este arșă de foc, este tăiată! De mustrarea Feței Tale, ei pier!

17 Mîna Ta să fie peste omul dreptei Tale, peste fiul omului, pe care Ți l-ai ales!

18 Și atunci nu ne vom mai depărta de Tine. Înviorează-ne iarăș, și vom chema Numele Tău.

19 Doamne, Dumnezeul oștirilor, ridică-ne iarăș! Fă să strălucească Fața Ta, și vom fi scăpați!

CAPITOL 81

(CĂTRE MAI MARELE CÎNTĂREȚILOR. DE CÎNTAT PE GHITIT. UN PSALM AL LUI ASAF.)

Cîntați cu veselie lui Dumnezeu, care este tăria noastră! Înălțați strigăte de bucurie Dumnezeului lui Iacov!

2 Cîntați o cîntare, sunați din tobă, din arfa cea plăcută și din alăută!

3 Sunați din trîmbiță la luna nouă, la luna plină, în ziua sărbătorii noastre!

4 Căci aceasta este o lege pentru Israel, o poruncă a Dumnezeului lui Iacov.

5 El a rînduit sărbătoarea aceasta pentru Iosif, cînd a mers împotriva țării Egiptului... Atunci am auzit un glas, pe care nu l-am cunoscut: -

6 „I-am descărcat povara de pe umăr, și mîinile lui nu mai țin coșul.

7 Ai strigat în necaz, și te-am izbăvit; ți-am răspuns în locul tainic al tunetului, și te-am încercat la apele Meriba. -

- ⁸ Ascultă, poporul Meu, și te voi sfătui, Israele, de M'ai asculta!
- ⁹ Iciun dumnezeu străin să nu fie în mijlocul tău, și să nu te închini înaintea dumnezeilor străini!
- ¹⁰ Eu sînt Domnul, Dumnezeul tău, care te-am scos din țara Egiptului; deschide-ți gura larg, și ți -o voi umplea!``
- ¹¹ Dar poporul Meu n'a ascultat glasul Meu, Israel nu M'a ascultat.
- ¹² Atunci i-am lăsat în voia pornirilor inimii lor, și au urmat sfaturile lor.
- ¹³ ! de M'ar asculta poporul Meu, de ar umbla Israel în căile Mele!
- ¹⁴ Într-o clipă aş înfrunta pe vrăjmașii lor, Mi-aș întoarce mîna împotriva protivnicilor lor;
- ¹⁵ ceice urăsc pe Domnul l-ar linguși, și fericirea lui Israel ar dăinui în veci.
- ¹⁶ L-aș hrăni cu cel mai bun grîu, și l-aș satura cu miere din stîncă.

CAPITOL 82

(UN PSALM AL LUI ASAF.)

- D**umnezeu stă în adunarea lui Dumnezeu; El judecă în mijlocul dumnezeilor.
- ² -„Pînă cînd veți judeca strîmb, și veți căuta la fața celor răi? -
- ³ Faceți dreptate celui slab și orfanului, dați dreptate nenorocitului și săracului,
- ⁴ Scăpați pe cel nevoiaș și lipsit, izbăviți -i din mîna celor răi.``
- ⁵ Dar ei nu vor să știe de nimic, nu pricep'nimic, ci umblă în întunec; de aceea se clatină toate temeliele pămîntului.
- ⁶ Eu am zis: „Sînteți dumnezei, toți sînteți fii ai Celui Prea Înalt.``
- ⁷ Însă veți muri ca niște oameni, veți cădea ca un domnitor oarecare.`` -
- ⁸ Scoală-Te, Dumnezeule, și judecă pămîntul! Căci toate neamurile sînt ale Tale.

CAPITOL 83

(O CÎNTARE. UN PSALM AL LUI ASAF.)

- D**umnezeule, nu tăcea! Nu tăcea, și nu Te odihni, Dumnezeule!
- ² Căci iată că vrăjmașii Tăi se frămîntă, și ceice Te urăsc înalță capul.
- ³ Fac planuri pline de vicleșug împotriva poporului Tău, și se sfătuiesc împotriva celor ocrotiți de Tine.
- ⁴ „Veniți``, zic ei, „să -i nimicim din mijlocul neamurilor, ca să nu se mai pomenească numele lui Israel!``
- ⁵ Se strîng toți cu o inimă, fac un legămînt împotriva Ta:
- ⁶ corturile lui Edom și Ismaeliții, Moabul și Hagareniții,
- ⁷ Ghebal, Amon, Amalec, Filistenii cu locuitorii Tirului.
- ⁸ Asiria se unește și ea cu ei, și își împrumută brațul ei copiilor lui Lot. -(Oprire).
- ⁹ Fă-le ca lui Madian, ca lui Sisera, ca lui Iabin la pîrful Chison,
- ¹⁰ cari au fost nimiciți la En-Dor, și au ajuns un gunoi pentru îngrășarea pămîntului.
- ¹¹ Căpeteniile lor fă-le ca lui Oreb și Zeeb, și tuturor domnilor lor ca lui Zebah și Talmuna!
- ¹² Căci ei zic: „Să punem mîna pe locuințele lui Dumnezeu!``
- ¹³ Dumnezeule, fă -i ca vîrtejul de praf, ca paiul luat de vînt,
- ¹⁴ Ca focul care arde pădurea, și ca flacăra, care aprinde munții!

- 15** Urmărește -i astfel cu furtuna Ta, și bagă groaza în ei cu vijelia Ta!
- 16** Acopere-le fața de rușine, ca să caute Numele Tău, Doamne!
- 17** Să fie rușinați și îngroziți pe vecie, să le roșească obrazul de rușine și să piară!
- 18** Ca să știe că numai Tu, al cărui Nume este Domnul, Tu ești Cel Prea Înalt pe tot pământul;

CAPITOL 84

(CĂTRE MAI MARELE CÎNTĂREȚILOR. DE CÎNTAT PE GHITIT. UN PSALM AL FIILOR LUI CORE.)

Cît de plăcute sînt locașurile Tale, Doamne al oștirilor!

- 2** Sufletul meu suspină și tînjește de dor după curțile Domnului, inima și carnea mea strigă către Dumnezeu cel viu!
- 3** Pîna și pasărea își găsește o casă acolo, și rîndunica un cuib unde își pune puii... Ah! altarele Tale, Doamne al oștirilor, Împăratul meu și Dumnezeu meu!
- 4** Ferice de ceice locuiesc în Casa Ta! Căci ei tot mai pot să Te laude. -
- 5** Ferice de ceice-și pun tăria în Tine, în a căror inimă locuiește încrederea.
- 6** Cînd străbat aceștia Valea Plîngerii, o prefac într'un loc plin de izvoare, și ploaia timpurie o acopere cu binecuvîntări.
- 7** Ei merg din putere în putere, și se înfățișează înaintea lui Dumnezeu în Sion.
- 8** Doamne, Dumnezeu al oștirilor, ascultă rugăciunea mea! Ia aminte, Dumnezeu al lui Iacov! - (Oprire).
- 9** Tu, care ești scutul nostru, vezi, Dumnezeule, și privește fața unsului Tău!
- 10** Căci mai mult face o zi în curțile Tale de cît o mie în altă parte; eu vreau mai bine să stau în pragul Casei Dumnezeului meu, decît să locuiesc în corturile răutății!
- 11** Căci Domnul Dumnezeu este un soare și un scut, Domnul dă îndurare și slavă, și nu lipsește de niciun bine pe cei ce duc o viață fără prihană.
- 12** Doamne al oștirilor, ferice de omul care se încrede în Tine!

CAPITOL 85

(CĂTRE MAI MARELE CÎNTĂREȚILOR. UN PSALM AL FIILOR LUI CORE.)

- T**u ai fost binevoitor cu țara Ta, Doamne! Ai adus înapoi pe prinșii de război ai lui Iacov;
- 2** ai iertat nelegiuirea poporului Tău,
- 3** i-ai acoperit toate păcatele; -(Oprire). Ți-ai abătut toată aprinderea, și Te-ai întors din iuțimea mîniei Tale.
- 4** Întoarce-ne iarăș, Dumnezeul mîntuirii noastre! Încetează-Ți mînia împotriva noastră!
- 5** În veci Te vei mînia pe noi? În veci îți vei lungi mînia?
- 6** Nune vei înviora iarăș, pentruca să se bucure poporul Tău în Tine?
- 7** Arată-ne, Doamne, bunătatea Ta, și dă-ne mîntuirea Ta!
- 8** Eu voi asculta ce zice Dumnezeu, Domnul: căci El vorbește de pace poporului Său și iubiților Lui, numai, ei să nu cadă iarăș în nebie.
- 9** Da, mîntuirea Lui este aproape de ceice se tem de El, pentruca în țara noastră să locuiască slava.
- 10** Bunătatea și credincioșia se întîlnesc, dreptatea și pacea se sărută.

- ¹¹ Credincioșia răsare din pământ, și dreptatea privește dela înălțimea cerurilor.
- ¹² Domnul ne va da și fericirea, și pământul nostru își va da roadele.
- ¹³ Dreptatea va merge și înaintea Lui, și -L va și urma, călcînd pe urmele pașilor Lui!

CAPITOL 86

(O RUGĂCIUNE A LUI DAVID.)

- L**a aminte, Doamne, și ascultă-mă! Căci sînt nenorocit și lipsit.
- ² Păzește-mi sufletul, căci sînt unul din cei iubiți de Tine! Scapă, Dumnezeule, pe robul Tău, care se încrede în Tine!
- ³ Ai milă de mine, Doamne! Căci toată ziua strig către Tine.
- ⁴ Înveselește sufletul robului Tău, căci la Tine, Doamne, îmi înalț sufletul.
- ⁵ Căci Tu ești bun, Doamne, gata să ierți, și plin de îndurare cu toți ceice Te cheamă.
- ⁶ Pleacă-ți urechea, Doamne, la rugăciunea mea, ia aminte la glasul cererilor mele!
- ⁷ Te chem, în ziua necazului meu, căci m'ascuți.
- ⁸ imeni nu este ca Tine între dumnezei, Doamne, și nimic nu seamănă cu lucrările Tale.
- ⁹ Toate neamurile, pe cari le-ai făcut, vor veni să se închine înaintea Ta, Doamne, și să dea slavă Numelui Tău.
- ¹⁰ Căci Tu ești mare, și faci minuni, numai Tu ești Dumnezeu.
- ¹¹ Învăță-mă căile Tale, Doamne! Eu voi umbla în adevărul Tău. Fă-mi inima să se teamă de Numele Tău.
- ¹² Te voi lăuda din toată inima mea, Doamne, Dumnezeul meu, și voi prea mări Numele Tău în veci!
- ¹³ Căci mare este bunătatea Ta față de mine, și Tu îmi izbăvești sufletul din adîncă locuință a morților.
- ¹⁴ Dumnezeule, niște îngîmfați s'au sculat împotriva mea, o ceată de oameni asupritori vor să-mi ia viața, și nu se gîndesc la Tine.
- ¹⁵ Dar Tu, Doamne, Tu ești un Dumnezeu îndurător și milostiv, îndelung răbdător și bogat în bunătate și în credicioșie.
- ¹⁶ Îndreaptă-Ți privirile spre mine, și ai milă de mine: dă tărie robului Tău, și scapă pe fiul roabei Tale!
- ¹⁷ Fă un semn pentru mine, ca să vadă vrăjmașii mei și să rămîină de rușine, căci Tu mă ajuți și mă mîngîi, Doamne!

CAPITOL 87

(UN PSALM AL FIILOR LUI CORE. O CÎNTARE.)

- S**ionul are temeliiile așezate pe munții cei sfinți:
- ² Domnul iubește porțile Sionului mai mult decît toate locașurile lui Iacov.
- ³ Lucruri pline de slavă au fost spuse despre tine, cetate a lui Dumnezeu! -
- ⁴ Eu pomenesc Egiptul și Babilonul printre cei ce Mă cunosc; iată, țara Filistenilor, Tirul, cu Etiopia: „În Sion s'au născut.” -
- ⁵ Iar despre Sion este zis: „Toți s'au născut în el,” și Cel Prea Înalt îl întărește.
- ⁶ Domnul numără popoarele, scriindu-le: „Acolo s'au născut.” -
- ⁷ Și cei ce cîntă și ceice joacă strigă: „Toate izvoarele mele sînt în Tine.”

CAPITOL 88

(O CÎNTARE. UN PSALM AL FIILOR LUI CORE. CĂTRE MAI MARELE CÎNTĂREȚILOR. DE CÎNTAT CU FLAUTUL. O CÎNTARE A LUI HEMAN, EZRAHITUL.)

Doamne, Dumnezeuul mîntuirii mele! Zi și noapte strig înaintea Ta!

² S'ajungă rugăciunea mea înaintea Ta! Ia aminte la cererile mele;

³ căci mi s'a săturat sufletul de rele, și mi se apropie viața de locuința morților.

⁴ Sînt pus în rîndul celor ce se pogoară în groapă, sînt ca un om, care nu mai are putere.

⁵ Stau întins printre cei morți, ca cei uciși și culcați în mormînt, de cari nu-Ți mai aduci aminte, și cari sînt despărțiți de mîna Ta.

⁶ M'ai aruncat în groapa cea mai de jos, în întunerec, în adîncuri.

⁷ Mînia Ta mă apasă, și mă năpădești cu toate valurile Tale. -

⁸ Ai îndepărtat dela mine pe toți prietenii mei, m'ai făcut o pricină de scîrbă pentru ei; sînt închis și nu pot să ies.

⁹ Mi se topesc ochii de suferință; în toate zilele Te chem, Doamne, și-mi întind mîinile spre Tine!

¹⁰ are pentru morți faci Tu minuni? Sau se scoală morții să Te laude? -

¹¹ Se vorbește de bunătatea Ta în mormînt, și de credincioșia Ta în Adînc?

¹² Sînt cunoscute minunile Tale în întunerec, și dreptatea Ta în țara uitării?

¹³ Doamne, eu își cer ajutorul, și dimineața rugăciunea mea se înalță la Tine.

¹⁴ Pentruce, Doamne, lepezi sufletul meu? Pentruce îmi ascunzi Fața Ta?

¹⁵ Din tinereță, sînt nenorocit și trag să mor, sînt cuprins de spaima Tale, și nu știu ce să mai fac.

¹⁶ Mînia Ta trece peste mine, spaima Tale mă nimicesc de tot.

¹⁷ Ele mă înconjoară toată ziua, ca niște ape, mă înfășoară toate deodată.

¹⁸ Ai depărtat dela mine pe prieteni și tovarăși; și cei de aproape ai mei s'au făcut nevăzuți.

CAPITOL 89

(O CÎNTARE A LUI ETAN, EZRAHITUL.)

Voi cînta totdeauna îndurările Domnului: voi spune din neam în neam, cu gura mea, credincioșia Ta.

² Căci zic: „Îndurarea are temelii vecinice! Tare ca cerurile este credincioșia Ta!” -

³ „Am făcut legămînt cu alesul Meu” -zice Domnul- „iată ce am jurat robului Meu David:

⁴ „Îți voi întări sămînța pe vecie, și' -n veci îți voi așeza scaunul de domnie.”

⁵ Cerurile laudă minunile Tale, Doamne, și credincioșia Ta în adunarea sfinților!

⁶ Căci, în cer, cine se poate asemăna cu Domnul? Cine este ca Tine între fiii lui Dumnezeu?

⁷ Dumnezeu este înfricoșat în adunarea cea mare a sfinților, și de temut pentru toți ceice stau în jurul Lui.

⁸ Doamne, Dumnezeuul oștirilor, cine este puternic ca Tine, Doamne! Și credincioșia Ta Te înconjoară.

⁹ Tu îmblînzești mîndria mării; cînd se ridică valurile ei, Tu le potolești.

¹⁰ Tu ai zdrobit Egiptul ca pe un hoit, ai risipit pe vrăjmașii Tăi prin puterea brațului Tău.

- 11 Ale Tale sînt cerurile și pămîntul, Tu ai întemeiat lumea și tot ce cuprinde ea.
- 12 Tu ai făcut miazănoaptea și miazăziua; Taborul și Hermonul se bucură de Numele Tău.
- 13 Brațul tău este puternic, mîna Ta este tare, dreapta Ta este înălțată.
- 14 Dreptatea și judecata sînt temelia scaunului Tău de domnie; bunătatea și credincioșia sînt înaintea Feței Tale.
- 15 Ferice de poporul, care cunoaște sunetul trîmbiței, care umblă în lumina Feței Tale, Doamne!
- 16 El se bucură neîncetat de Numele Tău, și se fălește cu dreptatea Ta.
- 17 Căci Tu ești fala puterii lui; și, în bunăvoința Ta, ne ridici puterea noastră.
- 18 Căci Domnul este scutul nostru, Sfîntul lui Israel este împăratul nostru.
- 19 Atunci ai vorbit într'o vedenie prea iubitului Tău, și ai zis: „Am dat ajutorul Meu unui viteaz, am ridicat din mijlocul poporului un tînăr;
- 20 am găsit pe robul Meu David, și l-am uns cu untdelemnul Meu cel sfînt.
- 21 Mîna Mea îl va sprijini, și brațul Meu îl va întări.
- 22 Vrăjmașul nu -l va prinde, și cel rău nu -l va apăsă;
- 23 ci voi zdrobi dinaintea lui pe protivnicii lui, și voi lovi pe cei ce -l urăsc.
- 24 Credincioșia și bunătatea Mea vor fi cu el, și tăria lui se va înălța prin Numele Meu.
- 25 Voi da în mîna lui marea, și în dreapta lui rîurile.
- 26 El îmi va zice: „Tu ești Tatăl meu, Dumnezeuul meu și Stîncă mîntuirii mele!”
- 27 Iar Eu îl voi face întîiul născut, cel mai înalt dintre împărații pămîntului.
- 28 Îi voi păstra totdeauna bunătatea Mea, și legămîntul Meu îi va fi neclintit.
- 29 Îi voi face vecinică sămînța, și scaunul lui de domnie ca zilele cerurilor.
- 30 Dacă fiii lui vor părăsi Legea Mea, și nu vor umbla după poruncile Mele,
- 31 dacă vor călca orînduirile Mele, și nu vor păzi poruncile Mele,
- 32 atunci le voi pedepsi fărădelegile cu nuiua, și nelegiuirile cu lovituri;
- 33 dar nu-Mi voi îndepărta deloc bunătatea dela ei, și nu-Mi voi face credincioșia de minciună;
- 34 nu-Mi voi călca legămîntul, și nu voi schimba ce a ieșit de pe buzele mele.
- 35 Am jurat odată pe sfințenia Mea: să mint Eu oare lui David?
- 36 Sămînța lui va dăinui în veci; scaunul lui de domnie va fi înaintea Mea ca soarele;
- 37 ca luna, va dăinui pe vecie, și ca martorul credincios din cer. -(Oprire).
- 38 Și totuș, Tu l-ai îndepărtat, și Te-ai mîniat pe unsul Tău;
- 39 ai nesocotit legămîntul făcut cu robul Tău; i-ai doborât și i-ai pîngărit cununa.
- 40 I-ai prăbușit toate zidurile, și i-ai dărîmat toate cetățile.
- 41 Toți trecătorii îl jăfuiesc, și a ajuns de batjocura vecinilor lui.
- 42 Ai înălțat dreapta protivnicilor lui, ai înveselit pe toți vrăjmașii lui,
- 43 ai făcut ca ascuțișul săbiei lui să dea înapoi, și nu l-ai sprijinit în luptă.
- 44 Ai pus capăt strălucirii lui, și i-ai trîntit la pămînt scaunul de domnie;
- 45 i-ai scurtat zilele tinereții, și l-ai acoperit de rușine. -(Oprire)
- 46 Pînă cînd, Doamne, Te vei ascunde fără încetare, și-Ți va arde mînia ca focul?
- 47 Adu-ți aminte ce scurtă este viața mea, și pentruce nimic ai făcut pe toți fiii omului.
- 48 Este vreun om care să poată trăi și să nu vadă moartea, care să poată să-și scape sufletul din locuința morților? -
- 49 Unde sînt, Doamne, îndurările Tale dintîi, pe cari le-ai jurat lui David, în credincioșia Ta?

⁵⁰ Adu-ți aminte, Doamne, de ocara robilor Tăi, adu-ți aminte că port în sân ocara multor popoare;

⁵¹ adu-Ți aminte de ocările vrăjmașilor Tăi, Doamne; de ocările lor împotriva pașilor unsului Tău!

⁵² Binecuvântat să fie Domnul în veci! Amin! Amin!

CAPITOL 90

(O RUGĂCIUNE A LUI MOISE, OMUL LUI DUMNEZEU.)

Doamne, Tu ai fost locul nostru de adăpost, din neam în neam.

² Înainte ca să se fi născut munții, și înainte ca să se fi făcut pământul și lumea, din vecinicie în vecinicie, Tu ești Dumnezeu!

³ Tu întorci pe oameni în țărână, și zici: „Întoarceți-vă fiii oamenilor!”

⁴ Căci înaintea Ta, o mie de ani sînt ca ziua de ieri, care a trecut, și ca o strajă din noapte.

⁵ Îi mături, ca un vis: dimineața, sînt ca iarba, care încolțește iarăș:

⁶ înflorește dimineața, și crește, iar seara este tăiată și se usucă.

⁷ oi sîntem mistuiți de mînia Ta, și îngroziți de urgia Ta.

⁸ Tu pui înaintea Ta nelegiuirile noastre, și scoți la lumina Feței Tale păcatele noastre cele ascunse.

⁹ Toate zilele noastre pier de urgia Ta, vedem cum ni se duc anii ca un sunet.

¹⁰ Anii vieții noastre se ridică la șaptezeci de ani, iar, pentru cei mai tari, la optzeci de ani; și lucrul cu care se mîndrește omul în timpul lor nu este decît trudă și durere, căci trece iute, și noi sburăm.

¹¹ Dar cine ia seama la tăria mîniei Tale, și la urgia Ta, așa cum se cuvine să se teamă de Tine?

¹² Învață-ne să ne numărăm bine zilele, ca să căpătăm o inimă înțeleaptă!

¹³ Întoarce-te, Doamne! Pînă cînd zăbovești? Ai milă de robii Tăi!

¹⁴ Satură-ne în fiecare dimineață de bunătatea Ta, și toată viața noastră ne vom bucura și ne vom veseli.

¹⁵ Înveselește-ne tot atîtea zile cîte ne-ai smerit, tot atîția ani cît am văzut nenorocirea!

¹⁶ Să se arate robilor Tăi lucrarea Ta, și slava Ta fiilor lor!

¹⁷ Fie peste noi bunăvoința Domnului Dumnezeului nostru! Și întărește lucrarea mînilor noastre, da, întărește lucrarea mînilor noastre!

CAPITOL 91

Celce stă supt ocrotirea Celui Prea Înalt, și se odihnește la umbra Celui Atoputernic,

² zice despre Domnul: „El este locul meu de scăpare, și cetățuia mea, Dumnezeul meu în care mă încred!”

³ Da, El te scapă de lațul vînătorului, de ciumă și de pustiriile ei.

⁴ El te va acoperi cu penele Lui, și te vei ascunde supt aripile Lui. Căci scut și pavăză este credincioșia Lui!

⁵ Nutrebuie să te temi nici de groaza din timpul nopții, nici de săgeata care sboară ziua,

⁶ nici de ciuma, care umblă în întunec, nici de molima, care bîntuie ziua nameaza mare.

⁷ mie să cadă alături de tine, și zece mii la dreapta ta, dar de tine nu se va apropia.

- ⁸ Doar vei privi cu ochii, și vei vedea răsplătirea celor răi.
- ⁹ Pentrucă zici: „Domnul este locul meu de adăpost!” și faci din Cel Prea Înalt turnul tău de scăpare,
- ¹⁰ de aceea nici o nenorocire nu te va ajunge, nici o urgie nu se va apropia de cortul tău.
- ¹¹ Căci El va porunci îngerilor Săi să te păzească în toate căile tale;
- ¹² și ei te vor duce pe mîni, ca nu cumva să-ți lovești piciorul de vreo piatră.
- ¹³ Vei păși peste lei și peste năpîrci, și vei călca peste pui de lei și peste șerpi. -
- ¹⁴ „Fiindcă Mă iubește-zice Domnul-deaceea îl voi izbăvi; îl voi ocroti, căci cunoaște Numele Meu.
- ¹⁵ Cînd Mă va chema, îi voi răspunde; voi fi cu el în strîmtorare, îl voi izbăvi și -l voi proslăvi.
- ¹⁶ Îl voi sătura cu viață lungă, și -i voi arăta mîntuirea Mea”.

CAPITOL 92

(UN PSALM. O CÎNTARE PENTRU ZIUA SABATULUI.)

- F**rumos este să lăudăm pe Domnul, și să mărim Numele Tău, Prea Înalte,
- ² să vestim dimineața bunătatea Ta, și noaptea credincioșia Ta,
- ³ cu instrumentul cu zece coarde și cu alăuta, în sunetele arfei.
- ⁴ Căci Tu mă înveșelești cu lucrările Tale, Doamne, și eu cînt de veselie, cînd văd lucrarea mînilor Tale.
- ⁵ Cît de mari sînt lucrările Tale, Doamne, și cît de adînci sînt gîndurile Tale!
- ⁶ Omul prost nu cunoaște lucrul acesta, și cel nebun nu ia seama la el.
- ⁷ Dacă cei răi înverzesc ca iarba, și dacă toți cei ce fac răul înfloresc, este numai ca să fie nimiciți pe vecie.
- ⁸ Dar Tu, Doamne, ești înalțat în veci de veci!
- ⁹ Căci iată, Doamne, vrăjmașii Tăi, iată vrăjmașii Tăi pier: toți cei ce fac răul sînt risipiți.
- ¹⁰ Dar mie, Tu-mi dai puterea bivolului, și m'ai stropit cu untdelemn proaspăt.
- ¹¹ chiul meu își vede împlinită dorința față de vrăjmașii mei, și urechea mea aude împlinirea dorinței mele față de protivnicii mei cei răi.
- ¹² Cel fără prihană înverzește ca finicul, și crește ca cedrul din Liban.
- ¹³ Cei sădiți în Casa Domnului, înverzesc în curțile Dumnezeului nostru.
- ¹⁴ Ei aduc roade și la bătrîneță, sînt plini de suc și verzi,
- ¹⁵ ca să arate că Domnul este drept, El Stîncă mea, în care nu este nelegiuire.

CAPITOL 93

- D**omnul împărățește, îmbrăcat cu măreție; Domnul este îmbrăcat și încins cu putere: de aceea lumea este tare și nu se clatină.
- ² Scaunul Tău de domnie este așezat din vremuri străvechi; Tu ești din vecinicie!
- ³ Rîurile vuiesc, Doamne, rîurile vuiesc tare, rîurile se umflă cu putere.
- ⁴ Dar mai puternic decît vuietul apelor mari, și mai puternic decît vuietul valurilor

năpraznice ale mării, este Domnul în locurile cerești.

⁵ Mărturiile Tale sînt cu totul adevărate; sfințenia este podoaba Casei Tale, Doamne, pentru tot timpul cît vor ținea vremurile.

CAPITOL 94

Doamne, Dumnezeul răzbunărilor, Tu, Dumnezeul răzbunărilor, arată-Te!

² Scoală-Te, Judecătorul pămîntului, și răsplătește celor mîndri după faptele lor!

³ Pîna cînd vor birui cei răi, Doamne, pîna cînd vor birui cei răi?

⁴ Ei țin cuvîntări puternice, vorbesc cu trufie, și toți cei ce fac răul se fălesc.

⁵ Ei zdrobesc pe poporul Tău, Doamne, și asupresc moștenirea Ta.

⁶ Junghie pe văduvă și pe străin, ucid pe orfani,

⁷ și zic: „Nu vede Domnul, și Dumnezeul lui Iacov nu ia aminte!”

⁸ Totuș, învățați-vă minte, oameni fără minte! Cînd vă veți înțelepți, nebunilor?

⁹ Cel ce a sădit urechea, s'ar putea să n'audă? Cel ce a întocmit ochiul, s'ar putea să nu vadă?

¹⁰ Cel ce pedepsește neamurile, s'ar putea să nu pedepsească, El, care a dat omului pricepere?

¹¹ Domnul cunoaște gîndurile omului: știe că sînt deșerte.

¹² Ferice de omul, pe care -l pedepsești Tu, Doamne, și pe care -l înveți din Legea Ta,

¹³ ca să -l liniștești în zilele nenorocirii, pîna se va săpa groapa celui rău!

¹⁴ Căci Domnul nu lasă pe poporul Său, și nu-Și părăsește moștenirea.

¹⁵ Ci se va face odată judecata după dreptate, și toți cei cu inima curată o vor găsi bună.

¹⁶ Cine mă va ajuta împotriva celor răi? Cine mă va sprijini împotriva celor ce fac răul?

¹⁷ De n'ar fi Domnul ajutorul meu, cît de curînd ar fi sufletul meu în tăcerea morții!

¹⁸ ridecîte ori zic: „Mi se clatină piciorul!” bunătatea Ta, Doamne, mă sprijinește totdeauna.

¹⁹ Cînd gînduri negre se frămîntă cu grămada înlăuntrul meu, mîngîierile Tale îmi înviorează sufletul.

²⁰ Te vor pune cei răi să șezi pe scaunul lor de domnie, ei cari pregătesc nenorocirea la adăpostul legii?

²¹ Ei se strîng împotriva vieții celui neprihănit, și osîndesc sînge nevinovat.

²² Dar Domnul este turnul meu de scăpare, Dumnezeul meu este stîncă mea de adăpost.

²³ El va face să cadă asupra lor nelegiuirea, El îi va nimici prin răutatea lor; Domnul, Dumnezeul nostru, îi va nimici.

CAPITOL 95

Veniți să cîntăm cu veselie Domnului, și să strigăm de bucurie către Stîncă mîntuirii noastre.

² Să mergem înaintea Lui cu laude, să facem să răsună cîntece în cinstea Lui!

³ Căci Domnul este un Dumnezeu mare, este un Împărat mare mai pesus de toți dumnezeii.

⁴ El ține în mînă adîncimile pămîntului, și vîrfurile munților sînt ale Lui.

- ⁵ A Lui este marea, El a făcut -o, și mînile Lui au întocmi uscatul:
- ⁶ veniți să ne închinăm și să ne smerim, să ne plecăm genunchiul înaintea Domnului, Făcătorului nostru!
- ⁷ Căci El este Dumnezeuul nostru, și noi sîntem poporul pășunii Lui, turma, pe care o povățuiește mîna Lui... O! de ați asculta azi glasul Lui! -
- ⁸ „Nu vă împetriți inima, ca la Meriba, ca în ziua dela Masa, în pustie,
- ⁹ unde părinții voștri M'au ispitit, și M'au încercat, măcarcă văzuseră lucrările Mele.
- ¹⁰ Patruzeci de ani M'am scîrbit de neamul acesta, și am zis: „Este un popor cu inima rătăcită; ei nu cunosc căile Mele.”
- ¹¹ De aceea am jurat în mînia Mea: „Nu vom intra în odihna Mea!”

CAPITOL 96

- C**întați Domnului o cîntare nouă! Cîntați Domnului, toți locuitorii pămîntului!
- ² Cîntați Domnului, binecuvîntați Numele Lui, vestiți din zi în zi mîntuirea Lui!
- ³ Povestiți printre neamuri slava Lui, printre toate popoarele minunile Lui!
- ⁴ Căci omul este mare și foarte vrednic de laudă. El este mai de temut decît toți dumnezeii.
- ⁵ Căci toți dumnezeii popoarelor sînt niște idoli, dar Domnul a făcut cerurile.
- ⁶ Strălucirea și măreția sînt înaintea Feței Lui, slava și podoaba sînt în locașul Lui cel sfînt.
- ⁷ Familiile popoarelor, dați Domnului, dați Domnului slavă și cinste!
- ⁸ Dați Domnului slava cuvenită Numelui Lui! Aduceți daruri de mîncare, și intrați în curțile Lui!
- ⁹ Închinați-vă înaintea Domnului îmbrăcați cu podoabe sfinte, tremurați înaintea Lui, toți locuitorii pămîntului!
- ¹⁰ Spuneți printre neamuri: „Domnul împărățește! Deaceea lumea este tare, și nu se clatină.” Domnul judecă popoarele cu dreptate.
- ¹¹ Să se bucure cerurile, și să se veselească pămîntul; să mugească marea cu tot ce cuprinde ea!
- ¹² Să tresalte cîmpia, cu tot ce e pe ea, toți copacii pădurii să strige de bucurie
- ¹³ înaintea Domnului! Căci El vine, vine să judece pămîntul. El va judeca lumea cu dreptate, și popoarele după credințioșia Lui.

CAPITOL 97

- D**omnul împărățește: să se veselească pămîntul, și să se bucure ostroavele cele multe!
- ² orii și negura îl înconjoară, dreptatea și judecata sînt temelia scaunului Său de domnie.
- ³ Înaintea Lui merge focul, și arde dejur împrejur pe protivnicii Lui.
- ⁴ Fulgerile Lui luminează lumea: pămîntul îl vede și se cutremură.
- ⁵ Munții se topesc ca ceara înaintea Domnului, înaintea Domnului întregului pămînt.
- ⁶ Cerurile vestesc dreptatea Lui, și toate popoarele văd slava Lui.
- ⁷ Sînt rușinați, toți cei ce slujesc icoanelor, și cari se fălesc cu idoli: toți dumnezeii se închină înaintea Lui.

- ⁸ Sionul aude lucrul acesta, și se bucură, se veselesc fiicele lui Iuda de judecățile Tale, Doamne!
- ⁹ Căci Tu, Doamne, Tu ești Cel Prea Înalt peste tot pământul, Tu ești prea înălțat mai pe sus de toți dumnezeii.
- ¹⁰ Urîți răul, ceice iubiți pe Domnul! El păzește sufletele credincioșilor Lui, și -i izbăvește din mîna celor răi.
- ¹¹ Lumina este sămănată pentru cel neprihănit, și bucuria pentru cei cu inima curată.
- ¹² eprihăniților, bucurați-vă în Domnul, și măriți prin laudele voastre sfințenia Lui!

CAPITOL 98

(UN PSALM.)

- C**întați Domnului o cîntare nouă, căci El a făcut minuni. Dreapta și brațul Lui cel sfînt l-au venit în ajutor.
- ² Domnul Și -a arătat mîntuirea, Și -a descoperit dreptatea înaintea neamurilor.
- ³ Și -a adus aminte de bunătatea și credincioșia Lui față de casa lui Israel: toate marginile pământului au văzut mîntuirea Dumnezeului nostru.
- ⁴ Strigați către Domnul cu strigăte de bucurie, toți locuitorii pământului! Chiuiți, strigați, și cîntați laude!
- ⁵ Cîntați Domnului cu arfa, cu arfa și cu cîntece din gură!
- ⁶ Cu trîmbițe și sunete din corn, strigați de bucurie înaintea Împăratului, Domnului!
- ⁷ Să urle marea cu tot ce cuprinde ea, să chiuie lumea și cei ce locuiesc pe ea,
- ⁸ să bată din palme rîurile, să strige de bucurie toți munții
- ⁹ înaintea Domnului! Căci El vine să judece pământul! El va judeca lumea cu dreptate, și popoarele cu nepărtinire.

CAPITOL 99

- D**omnul împărățește: popoarele tremură; El șade pe heruvimi: pământul se clatină.
- ² Domnul este mare în Sion, și înălțat peste toate popoarele.
- ³ Să laude oamenii Numele Tău cel mare și înfricoșat, căci este sfînt!
- ⁴ Să laude oamenii tăria Împăratului, căci iubește dreptatea! Tu întărești dreptatea, Tu faci dreptate și judecată în Iacov.
- ⁵ Înălțați pe Domnul, Dumnezeul nostru, și închinați-vă înaintea așternutului picioarelor Lui, căci este sfînt!
- ⁶ Moise și Aaron, dintre preoții Lui, și Samuel, dintre ceice chemau Numele Lui, au chemat pe Domnul, și El i -a ascultat.
- ⁷ El le -a vorbit din stîlpul de nor; ei au păzit poruncile Lui și Legea, pe care le -a dat -o El.
- ⁸ Doamne, Dumnezeul nostru, Tu i-ai ascultat; ai fost pentru ei un Dumnezeu iertător, dar i-ai pedepsit pentru greșelile lor.
- ⁹ Înălțați pe Domnul, Dumnezeul nostru, și închinați-vă pe muntele Lui cel sfînt! Căci Domnul, Dumnezeul nostru, este sfînt!

CAPITOL 100

(UN PSALM DE LAUDĂ.)

Strigați de bucurie către Domnul, toți locuitorii pământului!

² Slujiți Domnului cu bucurie, veniți cu veselie înaintea Lui.

³ Să știți că Domnul este Dumnezeu! El ne -a făcut, ai Lui sîntem: noi sîntem poporul Lui și turma pășunii Lui.

⁴ Intrați cu laude pe porțile Lui, intrați cu cîntări în curțile Lui! Lăudați -L și binecuvîntați -l Numele.

⁵ Căci Domnul este bun; bunătatea Lui ține în veci, și credincioșia Lui din neam în neam.

CAPITOL 101

(UN PSALM AL LUI DAVID.)

Voi cînta bunătatea și dreptatea; Ție, Doamne, Ți voi cînta.

² Mă voi purta cu înțelepciune pe o cale neprihănită. -Cînd vei veni la mine? -Voi umbla cu inima fără prihană, în mijlocul casei mele.

³ Nuvoi pune nimic rău înaintea ochilor mei; urăsc purtarea păcătoșilor; ea nu se va lipi de mine.

⁴ Inima stricată se va depărta de mine; nu vreau să cunosc pe cel rău.

⁵ Pe cel ce clevește în ascuns pe aproapele său, îl voi nimici; pe cel cu priviri trufașe și cu inima îngîmfată, nu -l voi suferi.

⁶ Voi avea ochii îndreptați asupra credincioșilor din țară, ca să locuiască lîngă mine; cel ce umblă pe o cale fără prihană acela îmi va sluji.

⁷ Cel ce se dedă la înșelăciune nu va locui în casa mea; cel ce spune minciuni nu va sta înaintea mea.

⁸ În fiecare dimineată voi nimici pe toți cei răi din țară, ca să stîrlesc din cetatea Domnului pe toți ceice săvîrșesc nelegiuirea.

CAPITOL 102

(O RUGĂCIUNE A UNUI NENOROCIT, CÎND ESTE DOBORÎT DE ÎNTRISTARE ȘI ÎȘI VARSĂ PLÎNGEREA ÎNAINTEA DOMNULUI.)

Doamne, ascultă-mi rugăciunea, și s'ajungă strigătul meu pînă la Tine!

² u-mi ascunde Fața Ta în ziua necazului meu! Pleacă-Ți urechea spre mine, cînd strig! Ascultă-mă degrab!

³ Căci zilele mele pier ca fumul, și oasele îmi ard ca un tăciune.

⁴ Inima îmi este lovită, și mi se usucă întocmai ca iarba; pînă și pînea uit să mi -o mănînc.

⁵ Așa de mari îmi sînt gemetele, că mi se lipesc oasele de carne.

⁶ Seamăn cu pelicanul din pustie, sînt ca o cucuvaie din dărîmături;

⁷ nu mai pot dormi, și sînt ca pasărea singuratică pe un acoperiș.

⁸ În fiecare zi mă bățjoresc vrăjmașii mei, și protivnicii mei jură pe mine în mînia lor.

⁹ Mănînc țărînă în loc de pîne, și îmi amestec lacrămile cu băutura,

¹⁰ din pricina mîniei și urgiei Tale; căci Tu m'ai ridicat, și m'ai aruncat departe.

¹¹ Zilele mele sînt ca o umbră gata să treacă, și mă usuc ca iarba.

¹² Dar Tu, Doamne, Tu împărățești pe vecie, și pomenirea Ta ține din neam în neam.

¹³ Tu Te vei scula, și vei avea milă de Sion; căci este vremea să te înduri de el, a venit vremea hotărîită pentru el.

- 14** Căci robii Tăi iubesc pietrele Sionului, și le e milă de țărîna lui.
- 15** Atunci se vor teme neamurile de Numele Domnului, și toți împărații pămîntului de slava Ta.
- 16** Da, Domnul va zidi iarăș Sionul, și Se va arăta în slava Sa.
- 17** El ia aminte la rugăciunea nevoiașului, și nu -i nesocotește rugăciunea.
- 18** Să se scrie lucrul acesta pentru neamul de oameni care va veni, și poporul, care se va naște, să laude pe Domnul!
- 19** Căci El privește din înălțimea sfințeniei Lui; Domnul privește din ceruri pe pămînt,
- 20** ca să audă gemetele prinșilor de război, și să izbăvească pe cei ce sînt pe moarte;
- 21** pentru ca ei să vestească în Sion Numele Domnului, și laudele lui în Ierusalim,
- 22** cînd se vor strînge toate popoarele, și toate împărățiile, ca să slujească Domnului.
- 23** El mi -a frînt puterea în drum, și mi -a scurtat zilele,
- 24** Eu zic: „Dumnezeule, nu mă lua la jumătatea zilelor mele, Tu, ai cărui ani țin vecinic!``
- 25** Tu ai întemeiat în vechime pămîntul, și cerurile sînt lucrarea mînilor Tale.
- 26** Ele vor pieri, dar Tu vei rămînea; toate se vor învechi ca o haină; le vei schimba ca pe un veșmînt, și se vor schimba.
- 27** Dar Tu rămîi Acelaș, și anii Tăi nu se vor sfîrși.
- 28** Fiii robilor Tăi își vor locui țara, și sămînța lor va rămînea înaintea Ta.

CAPITOL 103

Binecuvintează, suflete, pe Domnul, și tot ce este în mine să binecuvinteze Numele Lui cel sfînt!

- 2** Binecuvintează, suflete, pe Domnul, și nu uita nici una din binefacerile Lui!
- 3** El îți iartă toate fărădelegile tale El îți vindecă toate boalele tale;
- 4** El îți izbăvește viața din groapă, El te încununează cu bunătate și îndurare;
- 5** El îți satură de bunătăți bătrîneța, și te face să întinerești iarăș ca vulturul.
- 6** Domnul face dreptate și judecată tuturor celor asupriți.
- 7** El Și -a arătat căile Sale lui Moise, și lucrările Sale copiilor lui Israel.
- 8** Domnul este îndurător și milostiv, îndelung răbdător și bogat în bunătate.
- 9** El nu Se ceartă fără încetare, și nu ține mînia pe vecie.
- 10** Nune face după păcatele noastre, nu ne pedepsește după fărădelegile noastre.
- 11** Ci cît sînt de sus cerurile față de pămînt, atît este de mare bunătatea Lui pentru cei ce se tem de El;
- 12** cît este de departe răsăritul de apus, atît de mult depărtează El fărădelegile noastre dela noi.
- 13** Cum se îndură un tată de copiii lui, așa Se îndură domnul de ceice se tem de El.
- 14** Căci El știe din ce sîntem făcuți; Își aduce aminte că sîntem țărînă.
- 15** mul! zilele lui sînt ca iarba, și înflorește ca floarea de pe cîmp.
- 16** Cînd trece un vînt peste ea, nu mai este, și locul pe care -l cuprindea, n'o mai cunoaște.
- 17** Dar bunătatea Domnului ține în veci pentru ceice se tem de El, și îndurarea Lui pentru copiii copiilor lor,
- 18** pentru ceice păzesc legămîntul Lui, și își aduc aminte de poruncile Lui, ca să le

împlinescă.

19 Domnul Și -a așezat scaunul de domnie în ceruri, și domnia Lui stăpânește peste tot.

20 Binecuvîntați pe Domnul, îngerii Lui, cari sînteți tari în putere, cari împliniți poruncile Lui, și cari ascultați de glasul cuvîntului Lui.

21 Binecuvîntați pe Domnul, toate oștirile Lui, robii Lui, cari faceți voia Lui!

22 Binecuvîntați pe Domnul, toate lucrările Lui, în toate locurile stăpînirii Lui!

Binecuvintează, suflete, pe Domnul!

CAPITOL 104

Binecuvîntează, suflete, pe Domnul! Doamne, Dumnezeu, Tu ești nemărginit de mare! Tu ești îmbrăcat cu strălucire și măreție!

2 Te învelești cu lumina ca și cu o manta; întinzi cerurile ca un cort.

3 Cu apele Îți întocmești vîrfurile locuinței Tale; din nori Îți faci carul, și umbli pe aripile vîntului.

4 Din vînturi Îți faci soli, și din flăcări de foc, slujitori.

5 Tu ai așezat pămîntul pe temelii, și niciodată nu se va clătina.

6 Tu îl acoperisei cu adîncul cum l-ai acoperi cu o haină; apele stăteau pe munți,

7 dar, la amenințarea Ta, au fugit, la glasul tunetului Tău au luat -o la fugă,

8 suindu-se pe munți și pogorîndu-se în văi, pînă la locul, pe care li -l hotărîsei Tu.

9 Le-ai pus o margine, pe care nu trebuie s'o treacă, pentruca să nu se mai întoarcă să acopere pămîntul.

10 Tu faci să țîșnească izvoarele în văi, și ele curg printre munți.

11 Tu adăpi la ele toate fiarele cîmpului; în ele își potolesc setea măgarii sălbatici.

12 Păsările cerului locuiesc pe marginile lor, și fac să le răsune glasul printre ramuri.

13 Din locașul Tău cel înalt Tu uzi munții; și se satură pămîntul de rodul lucrărilor Tale.

14 Tu faci să crească iarba pentru vite, și verdețuri pentru nevoile omului, ca pămîntul să dea hrană:

15 vin, care înveselește inima omului, untdelemn, care -i înfrumusețează fața, și pîne, care -i întărește inima.

16 Se udă copacii Domnului, cedrii din Liban, pe cari i -a sădit El.

17 În ei își fac păsările cuiburi; iar cocostîrcul își are locuința în chiparoși;

18 munții cei înalți sînt pentru țapii sălbatici, iar stîncile sînt adăpost pentru iepuri.

19 El a făcut luna ca să arate vremile; soarele știe cînd trebuie să apună.

20 Tu aduci întunerecul, și se face noapte: atunci toate fiarele pădurilor se pun în mișcare;

21 puii de lei mugesc după pradă, și își cer hrana dela Dumnezeu.

22 Cînd răsare soarele, ele fug înapoi, și se culcă în vizuinile lor.

23 Dar omul iese la lucrul său, și la munca lui, pînă seara.

24 Cît de multe sînt lucrările Tale, Doamne! Tu pe toate le-ai făcut cu înțelepciune, și pămîntul este plin de făpturile Tale.

25 Iată marea cea întinsă și mare: în ea se mișcă nenumărate viețuitoare mici și mari.

26 Acolo în ea, umblă corăbiile, și în ea este leviatanul acela pe care l-ai făcut să se joace în valurile ei.

27 Toate aceste viețuitoare Te așteaptă, ca să le dai hrana la vreme.

- 28 Le -o dai Tu, ele o primesc; Îți deschizi Tu mîna, ele se satură de bunătățile Tale.
- 29 Îți ascunzi Tu Fața, ele tremură; le iei Tu suflarea: ele mor, și se întorc în țărîna lor.
- 30 Îți trimeți Tu suflarea: ele sînt zidite, și înoiești astfel fața pămîntului.
- 31 În veci să țină slava Domnului! Să Se bucure Domnul de lucrările Lui!
- 32 El privește pămîntul, și pămîntul se cutremură; atinge munții, și ei fumegă.
- 33 Voi cînta Domnului cît voi trăi, voi lăuda pe Dumnezeuul meu cît voi fi.
- 34 Fie plăcute Lui cuvintele mele! Mă bucur de Domnul.
- 35 Să piară păcătoșii de pe pămînt, și cei răi să nu mai fie! Binecuvintează, suflete, pe Domnul! Lăudați pe Domnul!

CAPITOL 105

Lăudați pe Domnul, chemați Numele Lui! Faceți cunoscut printre popoare isprăvile Lui!

- 2 Cîntați, cîntați în cinstea Lui! Vorbiți despre toate minunile Lui!
- 3 Făliți-vă cu Numele Lui cel sfînt! Să se bucure inima celor ce caută pe Domnul!
- 4 Alergați la Domnul și la sprijinul Lui, căutați necurmat Fața Lui!
- 5 Aduceți-vă aminte de semnele minunate pe cari le -a făcut, de minunile și de judecățile rostite de gura Lui,
- 6 sămîntă a robului Său Avraam, copii ai lui Iacov, aleșii Săi!
- 7 Domnul este Dumnezeuul nostru: Judecățile Lui se aduc la îndeplinire pe tot pămîntul.
- 8 El Își aduce aminte totdeauna de legămîntul Lui, de făgăduințele Lui făcute pentru o mie de neamuri de om,
- 9 de legămîntul, pe care I -a încheiat cu Avraam, și de jurămîntul, pe care I -a făcut lui Issac;
- 10 El I -a făcut lege pentru Iacov, legămînt vecinic pentru Israel,
- 11 zicînd: „Ție îți voi da țara Canaanului ca moștenire, care v'a căzut la sort.”
- 12 Pe atunci ei erau puțini la număr, foarte puțini la număr, și străini în țară;
- 13 mergeau dela un neam la altul, și de la o împărăție la un alt popor;
- 14 dar n'a dat voie nimănui să -i asuprească, și a pedepsit împărați din pricina lor.
- 15 „Nu vă atingeți de unșii Mei, -a zis El-și nu faceți rău proorocilor Mei!”
- 16 A chemat foametea asupra țării, și a tăiat orice mijloc de trai.
- 17 Le -a trimes înainte pe un om; Iosif a fost vîndut ca rob.
- 18 I-au strîns picioarele în lanțuri, I-au pus în fiare,
- 19 pînă la vremea cînd s'a întîmplat ce vestise el, și pînă cînd I -a încercat Cuvîntul Domnului.
- 20 Atunci împăratul a trimes să -i scoată lanțurile, și stăpînitorul popoarelor I -a izbăvit.
- 21 L -a pus domn peste casa lui, și dregătorul tuturor averilor lui,
- 22 ca să lege după plac pe domnitorii lui, și să învețe pe bătrînii lui înțelepciunea.
- 23 Atunci Israel a venit în Egipt, și Iacov a locuit în țara lui Ham.
- 24 Domnul a înmulțit pe poporul Său foarte mult, și I -a făcut mai puternic decît protivnicii lui.
- 25 Acestora le -a schimbat inima, pînă acolo că au urît pe poporul Lui, și s'au purtat mișelește cu robii Săi.
- 26 A trimes pe robul Său Moise, și pe Aaron, pe care -l alesese.

- ²⁷ Prin puterea Lui, ei au făcut semne minunate în mijlocul lor, au făcut minuni în țara lui Ham.
- ²⁸ A trimes întunerec și a adus negura, ca să nu fie neascultători la Cuvîntul Lui.
- ²⁹ Le -a prefăcut apele în sînge, și a făcut să le piară toți peștii.
- ³⁰ Țara lor a forfotit de broaște, pînă în odăile împăraților lor.
- ³¹ El a zis, și au venit muște otrăvitoare, păduchi pe tot ținutul lor.
- ³² În loc de ploaie le -a dat grindină, și flăcări de foc în țara lor.
- ³³ Le -a bătut viile și smochinii, și a sfărîmat copacii din ținutul lor.
- ³⁴ El a zis, și au venit lăcuste, lăcuste fără număr,
- ³⁵ cari au mîncat toată iarba din țară, și au mistuit roadele de pe cîmpiile lor.
- ³⁶ A lovit pe toți întîii născuți din țara lor, toată pîrga puterii lor.
- ³⁷ A scos pe poporul Său cu argint și aur, și niciunul n'a șovăit dintre semințiile Lui.
- ³⁸ Egiptenii s'au bucurat de plecarea lor, căci îi apucase groaza de ei.
- ³⁹ A întins un nor, ca să -i acopere, și focul, ca să lumineze noaptea.
- ⁴⁰ La cererea lor, a trimes prepelițe, și i -a săturat cu pîne din cer.
- ⁴¹ A deschis stîncă, și au curs ape, cari s-au vărsat ca un rîu în locurile uscate.
- ⁴² Căci Și -a adus aminte de Cuvîntul Lui cel sfînt, și de robul Său Avraam.
- ⁴³ A scos pe poporul Său cu veselie, pe aleșii Săi în mijlocul strigătelor de bucurie.
- ⁴⁴ Le -a dat pămînturile neamurilor, și au pus stăpînire pe rodul muncii popoarelor,
- ⁴⁵ ca să păzească poruncile Lui, și să țină legile Lui. Lăudați pe Domnul!

CAPITOL 106

Lăudați pe Domnul! Lăudați pe Domnul, căci este bun, căci îndurarea Lui ține în veci!

- ² Cine va putea spune isprăvile mărețe ale Domnului? Cine va putea vesti toată lauda Lui?
- ³ Ferice de cei ce păzesc Legea, de cei ce înfăptuiesc dreptatea în orice vreme!
- ⁴ Adu-Ți aminte de mine, Doamne, în bunăvoința Ta pentru poporul Tău! Adu-Ți aminte de mine, și dă -i ajutorul Tău,
- ⁵ ca să văd fericirea aleșilor Tăi, să mă bucur de bucuria poporului Tău, și să mă laud cu moștenirea Ta!
- ⁶ oi am păcătuit ca și părinții noștri, am săvîrșit nelegiuirea, am făcut rău.
- ⁷ Părinții noștri în Egipt n'au luat aminte la minunile Tale, nu și-au adus aminte de mulțimea îndurărilor Tale, și au fost neascultători la mare, la marea Roșie.
- ⁸ Dar El i -a scăpat, din pricina Numelui Lui, ca să-Și arate puterea.
- ⁹ A muștrat marea Roșie, și ea s'a uscat; și i -a trecut prin adîncuri ca printr'un pustiu.
- ¹⁰ I -a scăpat din mîna celui ce -i ura, și i -a izbăvit din mîna vrăjmașului.
- ¹¹ Apele au acoperit pe protivnicii lor. N'a rămas unul măcar din ei.
- ¹² Atunci ei au crezut în cuvintele Lui și au cîntat laudele Lui.
- ¹³ Dar au uitat curînd lucrările Lui, și n'au așteptat împlinirea planurilor Lui.
- ¹⁴ Ci i -a apucat pofta în pustie, și au ispitit pe Dumnezeu în pustietate.
- ¹⁵ El le -a dat ce cereau; dar a trimes o molimă printre ei.
- ¹⁶ În tabără au fost geloși pe Moise, și pe Aaron, sfîntul Domnului.
- ¹⁷ Atunci s'a deschis pămîntul, și a înghițit pe Datan, și s'a închis deasupra cetei lui

Abiram.

- 18** Focul le -a aprins ceata, și flacăra a mistuit pe cei răi.
- 19** Au făcut un vițel în Horeb. S'au închinat înaintea unui chip turnat,
- 20** și au schimbat Slava lor, pe chipul unui bou, care mănâncă iarbă.
- 21** Au uitat pe Dumnezeu, Mîntuitorul lor, care făcuse lucruri mari în Egipt,
- 22** minuni în țara lui Ham, semne minunate la marea Roșie.
- 23** Și El a vorbit să -i nimicească: dar Moise, alesul său, a stătut la mijloc înaintea Lui, ca să -L abată dela mînia Lui și să -L oprească să -i nimicească.
- 24** Ei au nesocotit țara desfătărilor; n'au crezut în Cuvîntul Domnului,
- 25** ci au cîrțit în corturile lor, și n'au ascultat de glasul Lui.
- 26** Atunci El a ridicat mîna și a jurat că -i va face să cadă în pustie,
- 27** că le va doborî sămînța printre neamuri, și -i va împrăștia în mijlocul țărilor.
- 28** Ei s'au alipit de Baal-Peor, și au mîncat vite jertfite morților.
- 29** Au mîniat astfel pe Domnul prin faptele lor, și o urgie a izbucnit între ei.
- 30** Dar Fineas s'a sculat și a făcut judecată, și astfel urgia s'a oprit.
- 31** Lucrul acesta i -a fost socotit ca o stare de neprihănire, din neam în neam, pe vecie.
- 32** Ei au mîniat pe Domnul la apele Meriba; și Moise a fost pedepsit din pricina lor.
- 33** Căci s'au răzvrătit împotriva Duhului Lui, și Moise a vorbit în chip ușuratic cu buzele.
- 34** Ei n'au nimicit popoarele, pe cari le poruncise Domnul să le nimicească.
- 35** Ci s-au amestecat cu neamurile, și au învățat faptele lor,
- 36** au slujit idolilor lor, cari au fost o cursă pentru ei.
- 37** Și-au jertfit fiii și fiicele la idoli,
- 38** au vărsat sînge nevinovat, sîngele fiilor și fiicelor lor, pe cari i-au jertfit idolilor din Canaan, și țara a fost spurcată astfel prin omoruri.
- 39** S'au spurcat prin faptele lor, au desfrînat prin faptele lor.
- 40** Atunci Domnul S'a aprins de mînie împotriva poporului Său, și a urît moștenirea Lui.
- 41** I -a dat în mîinile neamurilor, cei ce îi urau au stăpînit peste ei,
- 42** vrăjmașii lor i-au asuprit, și au fost smeriți supt puterea lor.
- 43** El de mai multe ori i -a izbăvit, dar ei s'au arătat neascultători în planurile lor, și au ajuns nenorociți prin nelegiuirea lor.
- 44** Dar El le -a văzut strîmtorarea, cînd le -a auzit strigătele.
- 45** Și -a adus aminte de legămîntul Său, și a avut milă de ei, după bunătatea Lui cea mare:
- 46** a stîrnit pentru ei mila tuturor celor ce i țineau prinși de război.
- 47** Scapă-ne, Doamne, Dumnezeul nostru, și strînge-ne din mijlocul neamurilor, ca să lăudăm Numele Tău cel sfînt, și să ne fălim cu lauda Ta!
- 48** Binecuvîntat să fie Domnul, Dumnezeul lui Israel, din vecinicie în vecinicie! Și tot poporul să zică: „Amin! Lăudați pe Domnul!”

CAPITOL 107

Lăudați pe Domnul, căci este bun, căci în veac ține îndurarea Lui!”

- 2** Așa să zică cei răscumpărați de Domnul, pe cari i -a izbăvit El din mîna vrăjmașului,
- 3** și pe cari i -a strîns din toate țărilor: dela răsărit și dela apus, dela miazănoapte și dela mare.

⁴ Ei pribegeau prin pustie, umblau pe căi neumblate, și nu găseau nicio cetate, unde să poată locui.

⁵ Sufereau de foame și de sete; le tînjea sufletul în ei.

⁶ Atunci, în strîmtorarea lor au strigat către Domnul, și El i -a izbăvit din necazurile lor;

⁷ i -a călăuzit pe drumul cel drept, ca să ajungă într'o cetate de locuit.

⁸ , de ar lăuda oamenii pe Domnul pentru bunătatea lui, și pentru minunile Lui față de fiii oamenilor!

⁹ Căci el a potolit setea sufletului însetat, și a umplut de bunătați sufletul flămînd.

¹⁰ Cei ce ședeau în întunerec și umbra morții, trăiau legați în ticăloșie și în fiare,

¹¹ pentru că se răsvrătiseră împotriva cuvintelor lui Dumnezeu, pentru că nesocotiseră sfatul Celui Prea Înalt.

¹² El le -a smerit inima prin suferință: au căzut, și nimeni nu i -a ajutat.

¹³ Atunci, în strîmtorarea lor, au strigat către Domnul, și El i -a izbăvit din necazurile lor.

¹⁴ I -a scos din întunerec și din umbra morții, și le -a rupt legăturile.

¹⁵ , de ar lăuda oamenii pe Domnul pentru bunătatea Lui, și pentru minunile Lui față de fiii oamenilor!

¹⁶ Căci El a sfărîmat porți de aramă, și a rupt zăvoare de fier.

¹⁷ ebunii, prin purtarea lor vinovată, și prin nelegiuirile lor, ajunseseră nenorociți.

¹⁸ Sufletul lor se desgustase de orice hrană, și erau lîngă porțile morții.

¹⁹ Atunci, în strîmtorarea lor, au strigat către Domnul, și El i -a izbăvit din necazurile lor;

²⁰ a trimes cuvîntul Său și i -a tămăduit, și i -a scăpat de groapă.

²¹ , de ar lăuda oamenii pe Domnul pentru bunătatea Lui, și pentru minunile Lui față de fiii oamenilor!

²² Să -I aducă jertfe de mulțămiri, și să vestească lucrările Lui cu strigăte de bucurie.

²³ Ceice se pogorîseră pe mare în corăbii, și făceau negoț pe apele cele mari,

²⁴ aceia au văzut lucrările Domnului și minunile Lui în mijlocul adîncului.

²⁵ El a zis, și a pus să sufle furtuna, care a ridicat valurile mării.

²⁶ Se suiau spre ceruri, se pogorau în adînc; sufletul le era pierdut în fața primejdiei.

²⁷ Apucați de amețeală, se clătinau ca un om beat, și zădarnică le era toată iscusința.

²⁸ Atunci, în strîmtorarea lor, au strigat către Domnul, și El i -a izbăvit din necazurile lor.

²⁹ A oprit furtuna, a adus liniștea, și valurile s'au potolit.

³⁰ Ei s'au bucurat că valurile s'au liniștit, și Domnul i -a dus în limanul dorit.

³¹ , de ar lăuda oamenii pe Domnul pentru bunătatea lui, și pentru minunile Lui față de fiii oamenilor!

³² Să -L înalțe în adunarea poporului, și să -L laude în adunarea bătrînilor!

³³ El preface rîurile în pustiu, și izvoare de apă în pămînt uscat,

³⁴ țara roditoare în țară sărată, din pricina răutății locuitorilor ei.

³⁵ Tot El preface pustiul în iaz, și pămîntul uscat în izvoare de ape.

³⁶ Așează acolo pe cei flămînzi, și ei întemeiază o cetate ca să locuiască în ea;

³⁷ însămîntează ogoare, sădesc vii, și -i culeg roadele.

³⁸ El îi binecuvîntează, și se înmulțesc nespus, și nu le împuținează vitele.

³⁹ Dacă sînt împuținați și apăsăți prin asuprire, nenorocire și suferință,

⁴⁰ El varsă disprețul peste cei mari, și -i face să pribegască prin pustiuri fără drum,

⁴¹ dar ridică pe cel lipsit, izbăvește pe cel nevoiaș, și înmulțește familiile ca pe niște turme.

⁴² „Oamenii fără prihană văd lucrul acesta și se bucură, și orice nelegiuire își încheie gura!”

⁴³ Cine este înțelept, să ia seama la aceste lucruri, și să fie cu luare aminte la bunătățile Domnului.

CAPITOL 108

(O CÎNTARE. UN PSALM AL LUI DAVID.)

Gata îmi este inima să cînte, Dumnezeule! Voi cînta, voi suna din instrumentele mele; aceasta este slava mea!

² Deșteptați-vă, alăută și arfă! Mă voi trezi în zori de zi.

³ Te voi lăuda printre popoare, Doamne, Te voi cînta printre neamuri.

⁴ Căci mare este bunătatea Ta și se înalță mai pe sus de ceruri, iar credințioșii Ta pînă la nori.

⁵ Înalță-Te peste ceruri, Dumnezeule, și fie slava Ta peste tot pămîntul!

⁶ Pentru ca prea iubiții Tăi să fie izbăviți, scapă-ne prin dreapta Ta, și ascultă-ne!

⁷ Dumnezeu a vorbit în sfințenia Lui: „Voi birui, voi împărți Sihemul, voi măsura valea Sucot;

⁸ al Meu este Galaadul, al Meu Manase; Efraim este întăritura capului Meu, și Iuda, toiagul Meu de cîrmuire;

⁹ Moab este ligheanul în care Mă spăl; Îmi arunc încălțăminte peste Edomului; strig de bucurie asupra țării Filistenilor!”

¹⁰ Cine mă va duce în cetatea întărită? Cine mă va duce la Edom?

¹¹ Nu Tu, Dumnezeule, care ne-ai lepădat, și care nu vrei să mai ieși, Dumnezeule, cu oștirile noastre?

¹² Dă-ne ajutor în necaz, căci zădarnic este ajutorul omului.

¹³ Cu Dumnezeu vom face mari isprăvi; El va zdrobi pe vrăjmașii noștri.

CAPITOL 109

(CĂTRE MAI MARELE CÎNTĂREȚILOR. UN PSALM AL LUI DAVID.)

Dumnezeul laudei mele, nu tăcea!

² Căci protivnicii au deschis împotriva mea o gură rea și înșelătoare, îmi vorbesc cu o limbă mincinoasă,

³ mă înconjoară cu cuvîntări pline de ură, și se războiesc cu mine fără temei.

⁴ Pe cînd eu îi iubesc, ei îmi sînt protivnici; dar eu alerg la rugăciune.

⁵ Ei îmi întorc rău pentru bine, și ură pentru dragostea mea.

⁶ Pe vrăjmașul meu pune -l supt stăpînirea unui om rău, și un pîrîș să stea la dreapta lui!

⁷ Cînd va fi judecat, să fie găsit vinovat, și rugăciunea lui să treacă drept un păcat!

⁸ Puține să -i fie zilele la număr, și slujba să -i -o ia altul!

⁹ Să -i rămîină copiii orfani, și nevastă-sa văduvă!

¹⁰ Copiii lui să umble fără niciun căpătîi și să cerșească, să-și caute pînea departe de locuința lor dărimată!

¹¹ Cel ce l -a împrumutat, să -i pună mîna pe tot ce are, și străinii să -i jăfuiască rodul muncii lui!

- 12** imeni să nu mai țină la el, și nimeni să n'aibă milă de orfanii lui!
- 13** Urmașii lui să fie nimiciți, și să li se stîngă numele în neamul următor!
- 14** elegiuirea părinților săi să rămîină ca aducere aminte înaintea Domnului, și să nu se șteargă păcatul mamei lui!
- 15** Domnul să -i aibă totdeauna înaintea ochilor, ca să le șteargă pomenirea de pe pămînt,
- 16** pentru că nu și -a adus aminte să facă îndurare, pentru că a prigonit pe cel nenorocit și pe cel lipsit, pînă acolo încît să omoare pe omul cu inima zdrobită!
- 17** Îi plăcea blestemul: să cadă asupra lui! Nu -i plăcea binecuvîntarea: să se depărteze de el!
- 18** Se îmbracă cu blestemul cum se îmbracă cu haina lui, îi pătrunde ca apa înlăuntrul lui, ca untdelemnul în oase!
- 19** Deaceea, să -i slujească de veșmînt ca să se acopere, de încingătoare cu care să fie totdeauna încins!
- 20** Aceasta să fie, din partea Domnului, plata vrăjmașilor mei, și a celor ce vorbesc cu răutate de mine!
- 21** Iar Tu, Doamne, Dumnezeule, lucrează pentru mine din pricina Numelui Tău, căci mare este bunătatea ta; izbăvește-mă!
- 22** Sînt nenorocit și lipsit, și îmi e rănită inima înlăuntrul meu.
- 23** Pier ca umbra gata să treacă, sînt izgonit ca o lăcustă.
- 24** Mi-au slăbit genunchii de post, și mi s'a sleit trupul de slăbiciune.
- 25** Am ajuns de ocară lor; cînd mă privesc ei, dau din cap.
- 26** Ajută-mi, Doamne, Dumnezeul meu! Scapă-mă prin bunătatea Ta!
- 27** Și să știe că mîna Ta, că Tu, Doamne, ai făcut lucrul acesta!
- 28** Măcar că ei blastămă, Tu binecuvintează; măcar că se ridică ei împotriva mea, vor fi înfrunțați, iar robul Tău se va bucura.
- 29** Protivnicii mei să se îmbrace cu ocară, să se acopere cu rușinea lor cum se acopăr cu o manta!
- 30** Voi lăuda foarte mult cu gura mea pe Domnul, Îl voi mări în mijlocul mulțimii;
- 31** căci El stă la dreapta săracului, ca să -l izbăvească de cei ce -l osîndesc.

CAPITOL 110

(UN PSALM AL LUI DAVID.)

Domnul a zis Domnului meu: „Șezi la dreapta Mea, pînă voi pune pe vrăjmașii Tăi supt picioarele Tale.” -

2 Domnul va întinde din Sion toiagul de cîrmuire al puterii Tale, zicînd: „Stăpînește în mijlocul vrăjmașilor Tăi!”

3 Poporul Tău este plin de înflăcărare, cînd Îți aduni oștirea; cu podoabe sfinte, ca din sînul zorilor, vine tineretul Tău la Tine, ca roua.

4 Domnul a jurat, și nu -l va părea rău: „Tu ești preot în veac, în felul lui Melhisedec.” -

5 Domnul, dela dreapta Ta, zdrobește pe împărați în ziua mîniei Lui.

6 El face dreptate printre neamuri: totul este plin de trupuri moarte; El zdrobește capete pe toată întinderea țării.

7 El bea din pîrîu în timpul mersului: de aceea își înalță capul.

CAPITOL 111

Lăudați pe Domnul! Voi lăuda pe Domnul din toată inima mea, în tovărășia oamenilor fără prihană și în adunare.

² Mari sînt lucrările Domnului, cercetate de toți ceice le iubesc.

³ Strălucire și măreție este lucrarea Lui, și dreptatea Lui ține în veci.

⁴ El a lăsat o aducere aminte a minunilor Lui, Domnul este îndurător și milostiv.

⁵ El a dat hrană celor ce se tem de El; El își aduce pururea aminte de legămîntul Lui.

⁶ El a arătat poporului Său puterea lucrărilor Lui, căci le -a dat moștenirea neamurilor.

⁷ Lucrările mîinilor Lui sînt credincioșie și dreptate; toate poruncile Lui sînt adevărate,

⁸ întărite pentru vecinicie, făcute cu credincioșie și neprihănire.

⁹ A trimes poporului Său izbăvirea, a așezat legămîntul Său în veci; Numele Lui este sfînt și înfricoșat.

¹⁰ Frica Domnului este începutul înțelepciunii; toți cei ce o păzesc, au o minte sănătoasă, și slava Lui ține în veci.

CAPITOL 112

Lăudați pe Domnul! Ferice de omul care se teme de Domnul, și care are o mare plăcere pentru poruncile Lui!

² Sămînța lui va fi puternică pe pămînt; neamul oamenilor fără prihană va fi binecuvîntat.

³ El are în casă bogăție și belșug, și neprihănirea lui dăinuiește în veci.

⁴ Celui fără prihană îi răsare o lumină în întunec, El este milostiv, îndurător și drept.

⁵ Ce bine -i merge omului care face milă și împrumută pe altul, și care își rînduiește faptele după dreptate!

⁶ Căci el nu se clatină niciodată; pomenirea celui neprihănit ține în veci.

⁷ El nu se teme de vești rele, ci inima lui este tare, încrezătoare în Domnul.

⁸ Inima îi este mîngîiată, n'are nicio teamă, pînă ce își vede împlinită dorința față de protivnicii lui.

⁹ El este darnic, dă celor lipsiți; milostenia lui ține în veci; capul i se înalță cu slavă.

¹⁰ Cel rău vede lucrul acesta, și se mînie, scrîșnește din dinți și se topește. Poftele celor răi rămîn neîmplinite.

CAPITOL 113

Lăudați pe Domnul! Robii Domnului lăudați, lăudați Numele Domnului!

² Fie Numele Domnului binecuvîntat, deacum și pînă în veac!

³ Dela răsăritul soarelui pînă la apusul lui, fie Numele Domnului lăudat.

⁴ Domnul este înălțat mai pe sus de toate neamurile, slava Lui este mai pesus de ceruri.

⁵ Cine este ca Domnul, Dumnezeuul nostru, care locuiește atît de sus?

⁶ El își pleacă privirile să vadă ce se face în ceruri și pe pămînt.

⁷ El ridică pe sărac din țărîină, înalță pe cel lipsit din gunoi.

⁸ ca să -i facă să şadă împreună cu cei mari: cu mai marii poporului Său.

⁹ El dă o casă celei ce era stearpă, face din ea o mamă veselă în mijlocul copiilor ei.
Lăudaţi pe Domnul!

CAPITOL 114

Cînd a ieşit Israel din Egipt, cînd a plecat casa lui Iacov dela un popor străin,

² Iuda a ajuns locaşul Lui cel sfînt, şi Israel stăpînirea Lui.

³ Marea a văzut lucrul acesta şi a fugit, Iordanul s'a întors înapoi:

⁴ munţii au sărit ca nişte berbeci, şi dealurile ca nişte miei.

⁵ Ce ai tu, mare, de fugi, şi tu, Iordanule, de te întorci înapoi?

⁶ Ce aveţi, munţilor, de săltaţi ca nişte berbeci, şi voi, dealurilor, ca nişte miei?

⁷ Da, cutremură-te, pămîntule, înaintea Domnului, înaintea Dumnezeului lui Iacov,

⁸ care preface stîncă în iaz, şi cremenea în izvor de ape.

CAPITOL 115

Unouă, Doamne, nu nouă, ci Numelui Tău dă slavă pentru bunătatea Ta, pentru credincioşia Ta!

² Pentruce că zică neamurile: „Unde este Dumnezeul lor?”

³ Dumnezeul nostru este în cer, El face tot ce vrea.

⁴ Idolii lor sînt argint şi aur, făcuţi de mîni omeneşti.

⁵ Au gură, dar nu vorbesc, au ochi, dar nu văd,

⁶ au urechi, dar n'aud, au nas, dar nu miroase,

⁷ au mîni, dar nu pipăie, picioare, dar nu merg; nu scot niciun sunet din gîtlejul lor.

⁸ Ca ei sînt cei ce -i fac; toţi cei ce se încred în ei.

⁹ Israele, încrede-te în Domnul! El este ajutorul şi scutul lor.

¹⁰ Casa lui Aaron, încrede-te în Domnul! El este ajutorul şi scutul lor.

¹¹ Cei ce vă temeţi de Domnul, încredeţi-vă în Domnul! El este ajutorul şi scutul lor.

¹² Domnul Şi-aduce aminte de noi: El va binecuvînta, va binecuvînta casa lui Israel, va binecuvînta casa lui Aaron,

¹³ va binecuvînta pe cei ce se tem de Domnul, pe cei mici şi pe cei mari.

¹⁴ Domnul să vă înmulţească tot mai mult, pe voi şi pe copiii voştri!

¹⁵ Fiţi binecuvîntaţi de Domnul, care a făcut cerurile şi pămîntul!

¹⁶ Cerurile sînt ale Domnului, dar pămîntul l -a dat fiilor oamenilor.

¹⁷ Numorţii laudă pe Domnul, şi nici vreunul din cei ce se pogoară în locul tăcerii,

¹⁸ ci noi, noi vom binecuvînta pe Domnul, deacum şi pînă în veac. Lăudaţi pe Domnul!

CAPITOL 116

Iubesc pe Domnul, căci El aude glasul meu, cererile mele.

² Da, El Şi -a plecat urechea spre mine, de aceea -L voi chema toată viaţa mea.

³ Mă înfăşuraseră legăturile morţii, şi m'apucaseră sudorile mormîntului; eram pradă

necazului și durerii.

⁴ Dar am chemat Numele Domnului, și am zis: „Doamne, mîntuiește-mi sufletul.”

⁵ Domnul este milostiv și drept, și Dumnezeuul nostru este plin de îndurare.

⁶ Domnul păzește pe cei fără răutate: eram nenorocit de tot, dar El m'a mîntuit.

⁷ Întoarce-te, suflete, la odihna ta, căci Domnul ți -a făcut bine.

⁸ Da, Tu mi-ai izbăvit sufletul dela moarte, ochii din lacrimi, și picioarele de cădere.

⁹ Voi umbla înaintea Domnului, pe pămîntul celor vii.

¹⁰ Aveam dreptate cînd ziceam: „Sînt foarte nenorocit!”

¹¹ În neliniștea mea, ziceam: „Orice om este înșelător.”

¹² Cum voi răsplăti Domnului toate binefacerile Lui față de mine?

¹³ Voi înălța paharul izbăvirilor, și voi chema Numele Domnului;

¹⁴ îmi voi împlini juruințele făcute Domnului, în fața întregului Său popor.

¹⁵ Scumpă este înaintea Domnului moartea celor iubiți de El.

¹⁶ Ascultă-mă, Doamne, căci sînt robul Tău: robul Tău, fiul roabei Tale, și Tu mi-ai desfăcut legăturile.

¹⁷ Îți voi aduce o jertfă de mulțămire, și voi chema Numele Domnului;

¹⁸ îmi voi împlini juruințele făcute Domnului în fața întregului Său popor,

¹⁹ în curțile Casei Domnului, în mijlocul tău, Ierusalime! Lăudați pe Domnul!

CAPITOL 117

Lăudați pe Domnul, toate neamurile, lăudați -L, toate popoarele!

² Căci mare este bunătatea Lui față de noi, și credincioșia Lui ține în veci. Lăudați pe Domnul!

CAPITOL 118

Lăudați pe Domnul, căci este bun, „căci în veac ține îndurarea Lui!”

² Să zică Israel: „Căci în veac ține îndurarea Lui!”

³ Casa lui Aaron să zică: „Căci în veac ține îndurarea Lui!”

⁴ Cei ce se tem de Domnul să zică: „Căci în veac ține îndurarea Lui!”

⁵ În mijlocul strîmtorării am chemat pe Domnul: Domnul m'a ascultat și m'a scos la larg.

⁶ Domnul este de partea mea, nu mă tem de nimic: ce pot să-mi facă niște oameni?

⁷ Domnul este ajutorul meu, și mă bucur cînd îmi văd împlinită dorința față de vrăjmașii mei.

⁸ Mai bine este să cauți un adăpost în Domnul, decît să te încrezi în om;

⁹ mai bine să cauți un adăpost în Domnul decît să te încrezi în cei mari.

¹⁰ Toate neamurile mă înconjurau: în Numele Domnului, le tai în bucăți.

¹¹ Mă înconjurau, m'au împresurat: dar în Numele Domnului, le tai în bucăți.

¹² M'au înconjurat ca niște albine: se sting ca un foc de spini; în Numele Domnului, le tai în bucăți.

¹³ Tu mă împingeai ca să mă faci să cad, dar Domnul m'a ajutat.

¹⁴ Domnul este tăria mea și pricina laudelor mele; El m'a mîntuit.

¹⁵ Strigăte de biruință și de mîntuire se înalță în corturile celor neprihăniți: dreapta

Domnului câștigă biruința!

16 Dreapta Domnului se înalță; dreapta Domnului câștigă biruința!

17 Nuvoi muri, ci voi trăi, și voi povesti lucrările Domnului.

18 Domnul m'a pedepsit, da, dar nu m'a dat pradă morții.

19 Deschideți-mi porțile neprihănirii, ca să intru și să laud pe Domnul.

20 Iată poarta Domnului: pe ea intră cei neprihăniți.

21 Te laud, pentru că m'ai ascultat, pentru că m'ai mântuit.

22 Piatra, pe care au lepădat -o zidarii, a ajuns să fie pusă în capul unghiului clădirii.

23 Domnul a făcut lucrul acesta: și este o minunăție înaintea ochilor noștri.

24 Aceasta este ziua, pe care a făcut -o Domnul: să ne bucurăm și să ne veselim în ea!

25 Doamne, ajută! Doamne, dă izbîndă!

26 Binecuvîntat să fie cel ce vine în Numele Domnului! Vă binecuvîntăm din Casa Domnului.

27 Domnul este Dumnezeu, și ne luminează. Legați cu funii vita pentru jertfă, și aduceți -o pînă la coarnele altarului!

28 Tu ești Dumnezeul meu, și eu Te voi lăuda; Dumnezeule, Te voi prea mări.

29 Lăudați pe Domnul, căci este bun, căci în veac ține îndurarea Lui!

CAPITOL 119

Ferice de cei fără prihană în calea lor, cari umblă întotdeauna după Legea Domnului!

2 Ferice de ceice păzesc poruncile Lui, cari -L caută din toată inima lor,

3 cari nu săvîrșesc nicio nelegiuire, și umblă în căile Lui!

4 Tu ai dat poruncile Tale ca să fie păzite cu sfințenie.

5 , de ar ținti căile mele la păzirea orînduirilor Tale!

6 Atunci nu voi roși de rușine, la vederea tuturor poruncilor Tale!

7 Te voi lăuda cu inimă neprihănită, cînd voi învăța legile dreptății Tale.

8 Vreau să păzesc orînduirile Tale: nu mă părăsi de tot!

9 Cum își va ținea tînărul curată cărarea? Îndreptîndu-se după Cuvîntul Tău.

10 Te caut din toată inima mea; nu mă lăsa să mă abat dela poruncile Tale.

11 Strîng Cuvîntul Tău în inima mea, ca să nu păcătuiesc împotriva Ta!

12 Binecuvîntat să fii Tu, Doamne! Învăță-mă orînduirile Tale!

13 Cu buzele mele vestesc toate hotărîrile gurii Tale.

14 Cînd urmez învățăturile Tale, mă bucur de parc'aș avea toate comorile.

15 Mă gîndesc adînc la poruncile Tale, și cărările Tale le am supt ochi.

16 Mă desfățez în orînduirile Tale, și nu uit Cuvîntul Tău.

17 Fă bine robului Tău, ca să trăiesc și să păzesc Cuvîntul Tău!

18 Deschide-mi ochii, ca să văd lucrurile minunate ale Legii Tale!

19 Sînt un străin pe pămînt: nu-mi ascunde poruncile Tale!

20 Totdeauna mi se topește sufletul de dor după legile tale.

21 Tu mustri pe cei îngîmfați, pe blestemații aceștia, cari se rătăcesc de la poruncile Tale.

22 Ridică de peste mine ocară și dispreț! Căci păzesc învățăturile Tale.

23 Să tot stea voevozii și să vorbească împotriva mea: robul tău cugetă adînc la orînduirile

Tale.

- 24 Învățăturile Tale sînt desfătarea mea și sfătuitoarii mei.
- 25 Sufletul meu este lipit de țărînă: înviorează-mă, după făgăduința Ta!
- 26 Eu îmi istorisesc căile, și Tu mă ascuți: învață-mă orînduirile Tale!
- 27 Fă-mă să pricep calea poruncilor Tale, și voi cugeta la lucrurile Tale cele minunate.
- 28 Îmi plînge sufletul de durere: ridică-mă după Cuvîntul Tău!
- 29 Depărtează-mă de calea necredincioșiei către Tine, și dă-mi îndurarea ta, ca să urmez Legea Ta!
- 30 Aleg calea adevărului, pun legile Tale supt ochii mei.
- 31 Mă țin de învățăturile Tale, Doamne, nu mă lăsa de rușine!
- 32 Alerg pe calea poruncilor Tale, căci îmi scoți inima la larg.
- 33 Învață-mă, Doamne, calea orînduirilor Tale, ca s'o țin pînă în sfîrșit!
- 34 Dă-mi pricepere, ca să păzesc Legea Ta și s'o țin din toată inima mea!
- 35 Povățuiește-mă pe cărarea poruncilor Tale, căci îmi place de ea.
- 36 Pleacă-mi inima spre învățăturile Tale, și nu spre cîștig!
- 37 Abate-mi ochii dela vederea lucrurilor deșarte, înviorează-mă în calea Ta!
- 38 Împlinește-Ți făgăduința față de robul Tău, făgăduința făcută pentru cei ce se tem de Tine!
- 39 Depărtează dela mine ocara de care mă tem! Căci judecățile Tale sînt pline de bunătate.
- 40 Iată, doresc să împlinesc poruncile Tale: fă-mă să trăiesc în neprihănirea cerută de Tine!
- 41 Să vină, Doamne, îndurarea Ta peste mine, mîntuirea Ta, după făgăduința Ta!
- 42 Și atunci voi putea răspunde celui ce mă batjocorește, căci mă încred în Cuvîntul Tău.
- 43 Nulua de tot din gura mea cuvîntul adevărului! Căci nădăjduiesc în judecățile Tale.
- 44 Voi păzi Legea Ta necurmat, totdeauna și pe vecie.
- 45 Voi umbla în loc larg, căci caut poruncile Tale.
- 46 Voi vorbi despre învățăturile Tale înaintea împăraților, și nu-mi va roși obrazul.
- 47 Mă desfățez în poruncile Tale, căci le iubesc.
- 48 Îmi întind mîinile spre poruncile Tale, pe cari le iubesc, și vreau să mă gîndesc adînc la orînduirile Tale.
- 49 Adu-Ți aminte de făgăduința dată robului Tău, în care m'ai făcut să-mi pun nădejdea!
- 50 Aceasta este mîngîierea mea în necazul meu: că făgăduința Ta îmi dă iarăș viață.
- 51 iște îngîmfați mi-aruncă batjocuri; totuș eu nu mă abat dela Legea Ta.
- 52 Mă gîndesc la judecățile Tale de odinioară, Doamne, și mă mîngîi.
- 53 M'apucă o mînie aprinsă la vederea celor răi, cari părăsesc Legea Ta.
- 54 rînduirile Tale sînt prilejul cîntărilor mele, în casa pribegiei mele.
- 55 oaptea îmi aduc aminte de Numele Tău, Doamne, și păzesc Legea Ta.
- 56 Așa mi se cuvine, căci păzesc poruncile Tale.
- 57 Partea mea, Doamne, o spun, este să păzesc cuvintele Tale.
- 58 Te rog din toată inima mea: ai milă de mine, după făgăduința Ta!
- 59 Mă gîndesc la căile mele, și îmi îndrept picioarele spre învățăturile Tale.
- 60 Mă grăbesc, și nu preget să păzesc poruncile Tale.
- 61 Cursele celor răi mă înconjoară, dar nu uit Legea Ta.

- 62 Mă scol la miezul nopții să Te laud pentru judecățile Tale cele drepte.
- 63 Sînt prieten cu toți cei ce se tem de Tine, și cu cei ce păzesc poruncile Tale.
- 64 Pămîntul, Doamne, este plin de bunătatea Ta; învață-mă orînduirile Tale!
- 65 Tu faci bine robului Tău, Doamne, după făgăduința Ta.
- 66 Învață-mă să am înțelegere și pricepere, căci cred în poruncile Tale.
- 67 Pînă ce am fost smerit, rățăceam; dar acum păzesc Cuvîntul Tău.
- 68 Tu ești bun și binefăcător: învață-mă orînduirile tale!
- 69 iște îngîmfați urzesc neadevăruri împotriva mea; dar eu păzesc din toată inima mea poruncile Tale.
- 70 Inima lor este nesimțitoare ca grăsimea: dar eu mă desfățez în Legea Ta.
- 71 Este spre binele meu că m'ai smerit, ca să învăț orînduirile Tale.
- 72 Mai mult prețuiește pentru mine legea gurii Tale, decît o mie de lucruri de aur și de argint.
- 73 Mîinile Tale m'au făcut, și m'au întocmit; dă-mi pricepere, ca să învăț poruncile Tale!
- 74 Cei ce se tem de Tine mă văd și se bucură, căci nădăduiesc în făgăduințele Tale.
- 75 Știu, Doamne, că judecățile Tale sînt drepte: din credincioșie m'ai smerit.
- 76 Fă ca bunătatea Ta să-mi fie mîngîierea, cum ai făgăduit robului Tău!
- 77 Să vină peste mine îndurările Tale, ca să trăiesc, căci Legea Ta este desfătarea mea.
- 78 Să fie înfrunțați îngîmfații cari mă asupresc fără temei! Căci eu mă gîndesc adînc la poruncile Tale.
- 79 Să se întoarcă la mine, cei ce se tem de Tine, și cei ce cunosc învățăturile Tale!
- 80 Inima să-mi fie neîmpărțită în orînduirile Tale, ca să nu fiu dat de rușine!
- 81 Îmi tînjește sufletul după mîntuirea Ta: nădăduiesc în făgăduința Ta.
- 82 Mi se topesc ochii după făgăduința Ta, și zic: „Cînd mă vei mîngîia?”
- 83 Căci am ajuns ca un burduf pus în fum; totuș nu uit orînduirile Tale.
- 84 Care este numărul zilelor robului Tău? Cînd vei pedepsi pe cei ce mă prigonesc?
- 85 iște îngîmfați sapă gropi înaintea mea; nu lucrează după Legea ta.
- 86 Toate poruncile tale nu sînt decît credincioșie; ei mă prigonesc fără temei: ajută-mă!
- 87 Gata, gata să mă doboare și să mă prăpădească, dar eu nu părăsesc poruncile Tale.
- 88 Înviorează-mă după bunătatea Ta, ca să păzesc învățăturile gurii Tale!
- 89 Cuvîntul Tău, Doamne, dăinuiește în veci în ceruri.
- 90 Credincioșia ta ține din neam în neam; Tu ai întemeiat pămîntul, și el rămîne tare.
- 91 După legile Tale stă în picioare totul astăzi, căci toate lucrurile îți sînt supuse.
- 92 Dacă n'ar fi fost Legea Ta desfătarea mea, aș fi pierit în ticăloșia mea.
- 93 iciodată nu voi uita poruncile Tale, căci prin ele mă învioresc.
- 94 Al Tău sînt: mîntuiește-mă! Căci caut poruncile Tale.
- 95 iște răi mă așteaptă ca să mă piardă; dar eu iau aminte la învățăturile Tale.
- 96 Văd că tot ce este desăvîrșit are margini: poruncile Tale însă sînt fără margini.
- 97 Cît de mult iubesc Legea Ta! Toată ziua mă gîndesc la ea.
- 98 Poruncile Tale mă fac mai înțelept decît vrăjmașii mei, căci totdeauna le am cu mine.
- 99 Sînt mai învățat decît toți învățătorii mei, căci mă gîndesc la învățăturile Tale.
- 100 Am mai multă pricepere decît bătrînii, căci păzesc poruncile Tale.
- 101 Îmi țin piciorul departe de orice drum rău, ca să păzesc Cuvîntul Tău.

- 102 Numă depărtez de legile Tale, căci Tu mă înveți.
- 103 Ce dulci sînt cuvintele Tale pentru cerul gurii mele! Mai dulci decît mierea în gura mea!
- 104 Prin poruncile Tale mă fac mai priceput, deaceea urăsc orice cale a minciunii.
- 105 Cuvîntul Tău este o candelă pentru picioarele mele, și o lumină pe cărarea mea.
- 106 Jur, -și mă voi ținea de jurămînt, -că voi păzi legile Tale cele drepte.
- 107 Sînt foarte amărît: înviorează-mă, Doamne, după Cuvîntul Tău!
- 108 Primește, Doamne, simțimintele pe cari le spune gura mea, și învață-mă legile Tale!
- 109 Viața îmi este necurmat în primejdie, și totuș nu uit Legea Ta.
- 110 iște răi îmi întind curse, dar eu nu mă rătăcesc dela poruncile Tale.
- 111 Învățăturile Tale sînt moștenirea mea de veci, căci ele sînt bucuria inimii mele.
- 112 Îmi plec inima să împlinesc orînduirile Tale, totdeauna și pînă la sfîrșit.
- 113 Urăsc pe oamenii nehotărîți, dar iubesc Legea Ta.
- 114 Tu ești adăpostul și scutul meu; eu nădăjduiesc în făgăduința Ta.
- 115 Depărtați-vă de mine, răilor, ca să păzesc poruncile Dumnezeului meu!
- 116 Sprijinește-mă, după făgăduința Ta, ca să trăiesc, și nu mă lăsa de rușine în nădejdea mea!
- 117 Fii sprijinul meu, ca să fiu scăpat, și să mă veselesc neîncetat de orînduirile Tale!
- 118 Tu disprețuiești pe toți ceice se depărtează de orînduirile Tale, căci înșelătoria lor este zădarnică.
- 119 Ca spuma iei pe toți cei răi de pe pămînt: de aceea eu iubesc învățăturile Tale.
- 120 Mi se înfioară carnea de frica Ta, și mă tem de judecățile Tale.
- 121 Păzesc legea și dreptatea: nu mă lăsa în voia asupritorilor mei!
- 122 Ia supt ocrotirea Ta binele robului Tău, și nu mă lăsa apăsător de niște îngîmfați!
- 123 Mi se tolesc ochii după mîntuirea Ta, și după făgăduința Ta cea dreaptă.
- 124 Poartă-Te cu robul Tău după bunătatea Ta, și învață-mă orînduirile Tale!
- 125 Eu sînt robul tău; dă-mi pricepere, ca să cunosc învățăturile Tale.
- 126 Este vremea ca Domnul să lucreze: căci ei calcă Legea Ta.
- 127 De aceea, eu iubesc poruncile Tale, mai mult de cît aurul, da, mai mult decît aurul curat:
- 128 De aceea găsesc drepte toate poruncile Tale, și urăsc orice cale a minciunii.
- 129 Învățăturile Tale sînt minunate: de aceea le păzește sufletul meu.
- 130 Descoperirea cuvintelor Tale dă lumină, dă pricepere celor fără răutate.
- 131 Deschid gura și oftez, căci sînt lacom după poruncile Tale.
- 132 Întoarce-Ți Fața spre mine, și ai milă de mine, după obiceiul Tău față de ceice iubesc Numele Tău!
- 133 Întărește-mi pașii în Cuvîntul Tău, și nu lăsa nici o nelegiuire să stăpînească peste mine!
- 134 Izbăvește-mă de asuprirea oamenilor, ca să păzesc poruncile Tale!
- 135 Fă să strălucească Fața Ta peste robul Tău, și învață-mă orînduirile Tale!
- 136 chii îmi varsă șiroaie de ape, pentru că Legea Ta nu este păzită.
- 137 Tu ești drept, Doamne, și judecățile Tale sînt fără prihană.
- 138 Tu îți întemeiezi învățăturile pe dreptate, și pe cea mai mare credincioșie.
- 139 Rîvna mea mă mănîncă, pentru că protivnicii mei uită cuvintele Tale.
- 140 Cuvîntul Tău este cu totul încercat, și robul Tău îl iubește.

- 141 Sînt mic și disprețuit, dar nu uit poruncile Tale.
- 142 Dreptatea Ta este o dreptate vecinică, și Legea Ta este adevărul.
- 143 ecazul și strîmtorarea mă ajung, dar poruncile Tale sînt desfătarea mea.
- 144 Învățăturile Tale sînt drepte pe vecie: dă-mi pricepere, ca să trăiesc!
- 145 Te chem din toată inima mea: ascultă-mă, Doamne, ca să păzesc orînduirile Tale.
- 146 Te chem: mîntuiește-mă, ca să păzesc învățăturile Tale!
- 147 iau înaintea zorilor și strig; nădăjduiesc în făgăduințele Tale.
- 148 iau înaintea străjilor de noapte, și deschid ochii, ca să mă gîndesc adînc la Cuvîntul Tău.
- 149 Ascultă-mi glasul, după bunătatea Ta: înviorează-mă, Doamne, după judecata ta!
- 150 Se apropie ceice urmăresc mișelia, și se depărtează de Legea Ta.
- 151 Dar Tu ești aproape, Doamne, și toate poruncile Tale sînt adevărul.
- 152 De multă vreme știu din învățăturile Tale, că le-ai așezat pentru totdeauna.
- 153 Vezi-mi ticăloșia, și izbăvește-mă, căci nu uit Legea Ta.
- 154 Apără-mi pricina, și răscumpără-mă, înviorează-mă după făgăduința Ta.
- 155 Mîntuirea este departe de cei răi, căci ei nu caută orînduirile Tale.
- 156 Mari sînt îndurările Tale, Doamne! Înviorează-mă după judecățile Tale!
- 157 Mulți sînt prigonitorii și protivnicii mei, dar nu mă depărtez de învățăturile Tale.
- 158 Văd cu scîrbă pe cei necredincioși Ție, cari nu păzesc Cuvîntul Tău.
- 159 Vezi cît de mult iubesc eu poruncile Tale: înviorează-mă, Doamne, după bunătatea Ta!
- 160 Temelia Cuvîntului Tău este adevărul, și toate legile Tale cele drepte sînt vecinice.
- 161 iște voievozi mă prigonesc fără temei, dar inima mea nu tremură decît de cuvintele Tale.
- 162 Mă bucur de Cuvîntul Tău, ca cel ce găsește o mare pradă.
- 163 Urăsc și nu pot suferi minciuna, dar iubesc Legea Ta.
- 164 De șapte ori pe zi Te laud, din pricina legilor Tale celor drepte.
- 165 Multă pace au ceice iubesc Legea Ta, și nu li se întîmplă nicio nenorocire.
- 166 Eu nădăjduiesc în mîntuirea Ta, Doamne, și împlinesc poruncile Tale.
- 167 Sufletul meu ține învățăturile Tale, și le iubesc mult de tot!
- 168 Păzesc poruncile și învățăturile Tale, căci toate căile mele sînt înaintea Ta.
- 169 Să ajungă strigătul meu pînă la Tine, Doamne! Dă-mi pricepere, după făgăduința Ta.
- 170 Să ajungă cererea mea pînă la Tine! Izbăvește-mă, după făgăduința Ta!
- 171 Buzele mele să vestească lauda Ta, căci Tu mă înveți orînduirile Tale!
- 172 Să cînte limba mea Cuvîntul Tău, căci toate poruncile Tale sînt drepte!
- 173 Mîna Ta să-mi fie într'ajutor, căci am ales poruncile Tale.
- 174 Suspin după mîntuirea Ta, Doamne, și Legea Ta este desfătarea mea.
- 175 Să-mi trăiască sufletul și să Te laude, și judecățile Tale să mă sprijinească!
- 176 Rătăcesc ca o oaie pierdută: caută pe robul Tău, căci nu uit poruncile Tale.

CAPITOL 120

(O CÎNTARE A TREPTELOR.)

Către Domnul strig în strîmtoarea mea, și El m'ascultă.

² Doamne, scapă-mi sufletul de buza mincinoasă, de limba înșelătoare!

³ Ce-ți dă El ție, ce-ți aduce El ție, limbă înșelătoare!

⁴ Săgeți ascuțite de războinic, cu cărbuni aprinși de ieniper.

⁵ Vai de mine că locuiesc la Meșec, că locuiesc în corturile Chedarului!

⁶ Destul mi -a locuit sufletul lîngă cei ce urăsc pacea.

⁷ Eu sînt pentru pace; dar deîndată ce vorbesc eu, ei sînt pentru război.

CAPITOL 121

(O CÎNTARE A TREPTELOR.)

Îmi ridic ochii spre munți... De unde-mi va veni ajutorul?

² Ajutorul îmi vine dela Domnul, care a făcut cerurile și pămîntul.

³ Da, El nu va îngădui să ți se clatine piciorul; Cel ce te păzește, nu va dormita.

⁴ Iată că nu dormitează, nici nu doarme Cel ce păzește pe Israel.

⁵ Domnul este Păzitorul tău, Domnul este umbra ta pe mîna ta cea dreaptă.

⁶ De aceea nu te va bate soarele ziua, nici luna noaptea.

⁷ Domnul te va păzi de orice rău, îți va păzi sufletul.

⁸ Domnul te va păzi la plecare și la venire, de acum și pînă în veac.

CAPITOL 122

(O CÎNTARE A TREPTELOR. UN PSALM AL LUI DAVID.)

Mă bucur cînd mi se zice; „Haidem la Casa Domnului!”

² Picioarele mi se opresc în porțile tale, Ierusalime!

³ Ierusalime, tu ești zidit ca o cetate făcută dintr'o bucată!

⁴ Acolo se suie semînțele, semînțele Domnului, după legea lui Israel, ca să laude Numele Domnului.

⁵ Căci acolo sînt scaunele de domnie pentru judecată, scaunele de domnie ale casei lui David.

⁶ Rugați-vă pentru pacea Ierusalimului! Cei ce te iubesc, să se bucure de odihnă.

⁷ Pacea să fie între zidurile tale, și liniștea în casele tale domnești!

⁸ Din pricina fraților și prietenilor mei, doresc pacea în sînul tău.

⁹ Din pricina Casei Domnului, Dumnezeului nostru. fac urări pentru fericirea ta.

CAPITOL 123

(O CÎNTARE A TREPTELOR.)

La Tine îmi ridic ochii, la Tine, care locuiești în ceruri.

² Cum se uită ochii robilor la mîna stăpînilor lor, și ochii roabei la mîna stăpînei ei, așa se uită ochii noștri la Domnul, Dumnezeul nostru, pînă va avea milă de noi.

³ Ai milă de noi, Doamne, ai milă de noi, căci sîntem sătui de dispreț;

⁴ ne este sătul sufletul de batjocurile celor îngîmfați, de disprețul celor trufași.

CAPITOL 124

(O CÎNTARE A TREPTELOR. UN PSALM AL LUI DAVID.)

- D**e n'ar fi fost Domnul de partea noastră, -să spună Israel acum! -
- ² de n'ar fi fost Domnul de partea noastră, cînd s'au ridicat oamenii împotriva noastră,
- ³ ne-ar fi înghițit de vii, cînd li s'a aprins mînia împotriva noastră;
- ⁴ ne-ar fi înecat apele, ar fi trecut rîurile peste sufletul nostru;
- ⁵ ar fi trecut peste sufletul nostru valurile năpraznice.
- ⁶ Binecuvîntat să fie Domnul, care nu ne -a dat pradă dinților lor!
- ⁷ Sufletul ne -a scăpat ca pasărea din lațul păsărarului; lațul s'a rupt, și noi am scăpat.
- ⁸ Ajutorul nostru este în Numele Domnului, care a făcut cerurile și pămîntul.

CAPITOL 125

(O CÎNTARE A TREPTELOR.)

- C**ei ce se încred în Domnul sînt ca muntele Sionului, care nu se clatină, ci stă întărit pe vecie.
- ² Cum este înconjurat Ierusalimului de munți, așa înconjoară Domnul pe poporul Său, deacum și pînă în veac.
- ³ Căci toiagul de cîrmuire al răutății nu va rămînea pe moștenirea celor neprihăniți, pentru ca cei neprihăniți să nu întindă mîinile spre nelegiuire.
- ⁴ Doamne, varsă-Ți binefacerile peste cei buni, și peste cei cu inima fără prihană!
- ⁵ Dar pe ceice apucă pe căi lăturalnice, să -i nimicească Domnul împreună cu cei ce fac rău! Pacea să fie peste Israel!

CAPITOL 126

(O CÎNTARE A TREPTELOR.)

- C**înd a adus Domnul înapoi pe prinșii de război ai Sionului, parcă visam.
- ² Atunci gura ne era plină de strigăte de bucurie, și limba de cîntări de veselie. Atunci se spunea printre neamuri: „Domnul a făcut mari lucruri pentru ei!”
- ³ Da, Domnul a făcut mari lucruri pentru noi, și deaceea sîntem plini de bucurie.
- ⁴ Doamne, adu înapoi pe prinșii noștri de război, ca pe niște rîuri în partea de miază zi!
- ⁵ Cei ce samănă cu lăcrămi, vor secera cu cîntări de veselie.
- ⁶ Cel ce umblă plîngînd, cînd aruncă sămînța, se întoarce cu veselie, cînd își strînge snopii.

CAPITOL 127

(O CÎNTARE A TREPTELOR. UN PSALM AL LUI SOLOMON.)

- D**acă nu zidește Domnul o casă, degeaba lucrează cei ce o zidesc; dacă nu păzește Domnul o cetate, degeaba veghează cel ce o păzește.
- ² Degeaba vă sculați de dimineată și vă culcați tîrziu, ca să mîncăți o pîne cîștigată cu durere; căci prea iubiților Lui El le dă pîne ca în somn.
- ³ Iată, fiii sînt o moștenire dela Domnul, rodul pîntecelui este o răsplată dată de El.

⁴ Ca săgețile în mîna unui războinic, așa sînt fiii făcuți la tinereță.

⁵ Ferice de omul care își umple tolba de săgeți cu ei! Căci ei nu vor rămînea de rușine, cînd vor vorbi cu vrăjmașii lor la poartă.

CAPITOL 128

(O CÎNTARE A TREPELOR.)

Ferice de oricine se teme de Domnul, și umblă pe căile Lui!

² Căci atunci te bucuri de lucrul mînilor tale, ești fericit, și-ți merge bine.

³ evastă-ta este ca o viță roditoare înlăuntrul casei tale; copiii tăi stau ca niște lăstari de măslin înprejurul mesei tale.

⁴ Așa este binecuvîntat omul care se teme de Domnul.

⁵ Să te binecuvînteze Domnul din Sion, să vezi fericirea Ierusalimului, în toate zilele vieții tale,

⁶ și să vezi pe copiii copiilor tăi! Pacea să fie peste Israel!

CAPITOL 129

(O CÎNTARE A TREPELOR.)

Destul m'au asuprit din tinereță-s'o spună Israel! -

² destul m'au asuprit din tinereță, dar nu m'au biruit.

³ plugarii au arat pe spinarea mea, au tras brazde lungi pe ea.

⁴ Domnul este drept: El a tăiat funiile celor răi.

⁵ Să se umple de rușine și să dea înapoi, toți ceice urăsc Sionul!

⁶ Să fie ca iarba de pe acoperișuri, care se usucă înainte de a fi smulsă!

⁷ Secerătorul nu-și umple mîna cu ea, cel ce leagă snopii nu-și încarcă brațul cu ea,

⁸ și trecătorii nu zic: „Binecuvîntarea Domnului să fie peste voi!” „Vă binecuvîntăm în Numele Domnului!”

CAPITOL 130

(O CÎNTARE A TREPELOR.)

Din fundul adîncului, Te chem, Doamne!

² Doamne, ascultă-mi glasul! Să ia aminte urechile Tale la glasul cererilor mele!

³ Dacă ai păstra, Doamne, aducerea aminte a nelegiuirilor, cine ar putea sta în picioare, Doamne?

⁴ Dar la Tine este iertare, ca să fii temut.

⁵ Eu nădăduiesc în Domnul, sufletul meu nădăduiește, și aștept făgăduința Lui.

⁶ Sufletul meu așteaptă pe Domnul, mai mult decît așteaptă străjerii dimineața, da, mai mult decît așteaptă străjerii dimineața.

⁷ Israele, pune-ți nădejdea în Domnul, căci la Domnul este îndurarea, și la El este belșug de răscumpărare!

⁸ El va răscumpăra pe Israel din toate nelegiuirile lui.

CAPITOL 131

(O CÎNTARE A TREPTELOR. UN PSALM AL LUI DAVID.)

Doamne, eu n'am o inimă îngîmfată, nici priviri trufașe, nu mă îndeletnicesc cu lucruri prea mari și prea înalte pentru mine.

² Dimpotrivă, sufletul îmi este liniștit și potolit, ca un copil înțercat, care stă lîngă mamă-sa; da, sufletul meu este ca un copil înțercat.

³ Pune-ți nădejdea în Domnul, Israele, de acum și pînă în veac!

CAPITOL 132

(O CÎNTARE A TREPTELOR.)

Doamne, adu-Ți aminte de David, și de toate necazurile lui!

² Adu-Ți aminte cum a jurat el Domnului, și a făcut următoarea juruință Puternicului lui Iacov:

³ „Nu voi intra în cortul în care locuiesc, nu mă voi sui în patul în care mă odihnesc,

⁴ nu voi da domn ochilor mei, nici ațipire pleoapelor mele,

⁵ pînă nu voi găsi un loc pentru Domnul, o locuință pentru Puternicul lui Iacov.” -

⁶ Iată, am auzit vorbindu-se despre el la Efrata, l-am găsit în ogorul Iaar...

⁷ „Haidem la locuința Lui, să ne închinăm înaintea așternutului picioarelor Lui!...

⁸ Scoală-Te, Doamne, vino la locul tău de odihnă, Tu și Chivotul măreției Tale!

⁹ Preoții Tăi să se îmbrace în neprihănire, și credincioșii Tăi să scoată strigăte de bucurie!

¹⁰ Pentru robul Tău David, nu lepăda pe unsul Tău!” -

¹¹ Domnul a jurat lui David adevărul, și nu Se va întoarce dela ce a jurat: „Voi pune pe scaunul tău de domnie un fiu din trupul tău.

¹² Dacă fiii tăi vor păzi legămîntul Meu, și învățăturile Mele, pe cari li le voi da, vor ședea și fiii lor în veci pe scaunul tău de domnie.” -

¹³ Da, Domnul a ales Sionul, l-a dorit ca locuință a Lui, și a zis:

¹⁴ „Acesta este locul Meu de odihnă pe vecie; voi locui în el, căci l-am dorit.

¹⁵ Îi voi binecuvînta din belșug hrana, voi sătura cu pîne pe săracii lui.

¹⁶ Voi îmbrăca în mîntuire pe preoții lui, și credincioșii lui vor scoate strigăte de bucurie.

¹⁷ Acolo voi înălța puterea lui David, voi pregăti o candelă unsului Meu,

¹⁸ voi îmbrăca cu rușine pe vrăjmașii lui, și peste el va străluci cununa lui.”

CAPITOL 133

(O CÎNTARE A TREPTELOR. UN PSALM AL LUI DAVID.)

Iată, ce plăcut și ce dulce este să locuiască frații împreună!

² Este ca untdelemnul de preț, care, turnat pe capul lui, se pogoară pe barbă, pe barba lui Aaron, se pogoară pe marginea veșmintelor lui.

³ Este ca roua Hermonului, care se pogoară pe munții Sionului, căci acolo dă Domnul binecuvîntarea, viața, pentru vecinicie.

CAPITOL 134

(O CÎNTARE A TREPTELOR.)

Lată, binecuvîntați pe Domnul, toți robii Domnului, cari stați noaptea în Casa Domnului!

² Ridicați-vă mîinile spre sfîntul locaș, și binecuvîntați pe Domnul!

³ Domnul să te binecuvinteze din Sion, El, care a făcut cerurile și pămîntul!

CAPITOL 135

Lăudați pe Domnul! Lăudați Numele Domnului, lăudați -L, robii ai Domnului,

² cari stați în Casa Domnului, în curțile Casei Dumnezeului nostru!

³ Lăudați pe Domnul, căci Domnul este bun; cîntați Numele Lui, căci este binevoitor.

⁴ Căci Domnul Și -a ales pe Iacov, pe Israel, ca să fie al Lui.

⁵ Știu că Domnul este mare, și că Domnul nostru este mai pe sus de toți dumnezeii.

⁶ Domnul face tot ce vrea în ceruri și pe pămînt, în mări și în toate adîncurile.

⁷ El ridică norii dela marginile pămîntului, dă naștere la fulgere și ploaie, și scoate vîntul din cămările lui.

⁸ El a lovit pe întîii născuți ai Egiptului, dela oameni pînă la dobitoace.

⁹ A trimis semne și minuni, în mijlocul tău, Egiptule: împotrivalui Faraon și împotriva tuturor slujitorilor lui.

¹⁰ A lovit multe neamuri, și a ucis împărați puternici:

¹¹ pe Sihon, împăratul Amoriților, pe Og, împăratul Basanului, și pe toți împărații Canaanului;

¹² și le -a dat țara de moștenire, de moștenire poporului Său Israel.

¹³ Doamne, Numele Tău rămîne pe vecie; Doamne, pomenirea Ta ține din neam în neam,

¹⁴ căci Domnul va judeca pe poporul Său, și va avea milă de robii Săi.

¹⁵ Idolii neamurilor sînt argint și aur, lucrare făcută de mîinile oamenilor.

¹⁶ Au gură, și nu vorbesc, au ochi, și nu văd,

¹⁷ au urechi, și totuș n'aud, da, n'au suflare în gură.

¹⁸ Ca ei sînt cei ce -i fac, toți cei ce se încred în ei.

¹⁹ Casa lui Israel, binecuvîntați pe Domnul! Casa lui Aaron, binecuvîntați pe Domnul!

²⁰ Casa lui Levi, binecuvîntați pe Domnul! Cei ce vă temeți de Domnul, binecuvîntați pe Domnul!

²¹ Domnul să fie binecuvîntat din Sion, El, care locuiește în Ierusalim! Lăudați pe Domnul!

CAPITOL 136

Lăudați pe Domnul, căci este bun, căci în veac ține îndurarea Lui!

² Lăudați pe Dumnezeul dumnezeilor, căci în veac ține îndurarea Lui!

³ Lăudați pe Domnul domnilor, căci în veac ține îndurarea Lui!

⁴ Pe Cel ce singur face minuni mari, căci în veac ține îndurarea Lui!

⁵ Pe Cel ce a făcut cerurile cu pricepere, căci în veac ține îndurarea Lui!

⁶ Pe cel ce a întins pămîntul pe ape, căci în veac ține îndurarea Lui!

⁷ Pe Cel ce a făcut luminători mari, căci în veac ține îndurarea Lui!

⁸ Soarele, ca să stăpînească ziua, căci în veac ține îndurarea Lui!

⁹ Luna și stelele, ca să stăpînească noaptea, căci în veac ține îndurarea Lui!

- 10** Pe Cel ce a lovit pe Egipteni în întâii lor născuți, căci în veac ține îndurarea Lui!
- 11** Și a scos pe Israel din mijlocul lor, căci în veac ține îndurarea Lui!
- 12** Cu mîină tare și cu braț întins, căci în veac ține îndurarea Lui!
- 13** Pe Cel ce a tăiat în două marea Roșie, căci în veac ține îndurarea Lui!
- 14** Care a trecut pe Israel prin mijlocul ei, căci în veac ține îndurarea Lui!
- 15** Și a aruncat pe Faraon și oștirea lui în marea Roșie, căci în veac ține îndurarea Lui!
- 16** Pe Cel ce a călăuzit pe poporul Său în pustie, căci în veac ține îndurarea Lui!
- 17** Pe Cel ce a lovit împărați mari, căci în veac ține îndurarea Lui!
- 18** Pe Cel ce a ucis împărați puternici, căci în veac ține îndurarea Lui!
- 19** Pe Sihon, împăratul Amoriților, căci în veac ține îndurarea Lui!
- 20** Și pe Og, împăratul Basanului, căci în veac ține îndurarea Lui!
- 21** Și le -a dat țara de moștenire, căci în veac ține îndurarea Lui!
- 22** De moștenire robului Său Israel, căci în veac ține îndurarea Lui!
- 23** Pe Cel ce Și -a adus aminte de noi, cînd eram smeriți, căci în veac ține îndurarea Lui!
- 24** Și ne -a izbăvit de asupritorii noștri, căci în veac ține îndurarea Lui!
- 25** Pe Cel ce dă hrană oricărei făpturi, căci în veac ține îndurarea Lui!
- 26** Lăudați pe Dumnezeuul cerurilor, căci în veac ține îndurarea Lui!

CAPITOL 137

Pe malurile râurilor Babilonului, ședeam jos și plîngeam, cînd ne aduceam aminte de Sion.

2 În sălciile din ținutul acela ne atîrnaserăm arfele.

3 Căci acolo, biruatorii noștri ne cereau cîntări, și asupritorii noștri ne cereau bucurie, zicînd: „Cîntați-ne cîteva din cîntările Sionului!” -

4 Cum să cîntăm noi cîntările Domnului pe un pămînt străin?

5 Dacă te voi uita, Ierusalime, să-și uite dreapta mea destoinicia ei!

6 Să mi se lipească limba de cerul gurii, dacă nu-mi voi aduce aminte de tine, dacă nu voi face din Ierusalim culmea bucuriei mele!

7 Adu-Ți aminte, Doamne, de copiii Edomului, cari, în ziua nenorocirii Ierusalimului, ziceau: „Radeți -l, radeți -l din temelii!”

8 Ah! fiica Babilonului, sortită pustiirii, ferice de cine-ți va întoarce la fel răul pe care ni l-ai făcut!

9 Ferice de cine va apuca pe pruncii tăi, și -i va zdrobi de stîncă!

CAPITOL 138

(UN PSALM AL LUI DAVID.)

Te laud din toată inima, cînt laudele Tale înaintea dumnezeilor.

2 Mă închin în Templul Tău cel sfînt, și laud Numele Tău, pentru bunătatea și credincioșia Ta, căci Ți s'a mărit faima prin împlinirea făgăduințelor Tale.

3 În ziua cînd Te-am chemat, m'ai ascultat, m'ai îmbărbătat și mi-ai întărit sufletul.

4 Toți împărații pămîntului Te vor lăuda, Doamne, cînd vor auzi cuvintele gurii Tale;

5 ei vor lăuda căile Domnului, căci mare este slava Domnului!

- ⁶ Domnul este înălțat: totuș vede pe cei smeriți, și cunoaște de departe pe cei îngîmfați.
- ⁷ Cînd umblu în mijlocul strîmtorării, Tu mă înviezi, Îți întinzi mîna spre mînia vrăjmașilor mei, și dreapta Ta mă mîntuiește.
- ⁸ Domnul va sfîrși ce a început pentru mine. Doamne, bunătatea Ta ține în veci: nu părăsi lucrările mînilor Tale.

CAPITOL 139

(CĂTRE MAI MARELE CÎNTĂREȚILOR. UN PSALM AL LUI DAVID.)

- D**oamne, Tu mă cercetezi de aproape și mă cunoști,
- ² știi cînd stau jos și cînd mă scol, și de departe îmi pătrunzi gîndul.
- ³ Știi cînd umblu și cînd mă culc, și cunoști toate căile mele.
- ⁴ Căci nu-mi ajunge cuvîntul pe limbă, și Tu, Doamne, îl și cunoști în totul.
- ⁵ Tu mă înconjori pe dinapoi și pe dinainte, și-Ți pui mîna peste mine.
- ⁶ Știință atît de minunată este mai pe sus de puterile mele: este prea înaltă ca s'o pot prinde.
- ⁷ Unde mă voi duce departe de Duhul Tău, și unde voi fugi departe de Fața Ta?
- ⁸ Dacă mă voi sui în cer, Tu ești acolo; dacă mă voi culca în locuința morților, iată-Te și acolo;
- ⁹ Dacă voi lua aripile zorilor, și mă voi duce să locuiesc la marginea mării,
- ¹⁰ și acolo mîna Ta mă va călăuzi, și dreapta Ta mă va apuca.
- ¹¹ Dacă voi zice: „Cel puțin întunerecul mă va acoperi, -și se va face noapte lumina dimprejurul meu!”
- ¹² Iată că nici chiar întunerecul nu este întunecos pentru Tine; ci noaptea strălucește ca ziua, și întunerecul ca lumina.
- ¹³ Tu mi-ai întocmit rărunchii, Tu m'ai țesut în pîntecele mamei mele:
- ¹⁴ Te laud că sînt o făptură așa de minunată. Minunate sînt lucrările Tale, și ce bine vede sufletul meu lucrul acesta!
- ¹⁵ Trupul meu nu era ascuns de Tine, cînd am fost făcut într'un loc tainic, țesut în chip ciudat, ca în adîncimile pămîntului.
- ¹⁶ Cînd nu eram decît un plod fără chip, ochii Tăi mă vedeau; și în cartea Ta erau scrise toate zilele cari-mi erau rînduite, mai înainte de a fi fost vreuna din ele.
- ¹⁷ Cît de nepătrunse mi se par gîndurile Tale, Dumnezeuule, și cît de mare este numărul lor!
- ¹⁸ Dacă le număr, sînt mai multe decît boabele de nisip. Cînd mă trezesc, sînt tot cu Tine.
- ¹⁹ , Dumnezeuule, de ai ucide pe cel rău! Depărtați-vă dela mine, oameni setoși de sînge!
- ²⁰ Ei vorbesc despre Tine în chip nelegiuit, Îți iau Numele ca să mintă, ei, vrăjmașii Tăi!
- ²¹ Să nu urăsc eu, Doamne, pe cei ce Te urăsc, și să nu-mi fie scîrbă de cei ce se ridică împotriva Ta?
- ²² Da, îi urăsc cu o ură desăvîrșită; îi privesc ca pe vrăjmași ai mei.
- ²³ Cercetează-mă, Dumnezeuule, și cunoaște-mi inima! Încearcă-mă, și cunoaște-mi gîndurile!
- ²⁴ Vezi dacă sînt pe o cale rea, și du-mă pe calea vecinicii!

CAPITOL 140

(CĂTRE MAI MARELE CÎNTĂREȚILOR. UN PSALM AL LUI DAVID.)

- S**capă-mă, Doamne, de oamenii cei răi! Păzește-mă de oamenii asupritori,
² cari cugetă lucruri rele în inima lor, și sînt totdeauna gata să ațîțe războiul!
³ Ei își ascut limba ca un șarpe, au pe buze o otravă de năpîrcă. -
⁴ Păzește-mă, Doamne, de mîinile celui rău! Ferește-mă de oamenii asupritori, cari se gîndesc să mă doboare!
⁵ iște îngîmfați îmi întind curse și lațuri, pun rețele dealungul drumului, și îmi întind capcane. -(Oprire).
⁶ Eu zic Domnului: „Tu ești Dumnezeuul meu! Ia aminte, Doamne, la glasul rugăciunilor mele!
⁷ Doamne, Dumnezeule, tăria mîntuirii mele, Tu-mi acoperi capul în ziua luptei.”
⁸ Nuîmplini, Doamne, dorințele celui rău, nu lăsa să -i izbutească planurile, ca să nu se fălească! -(Oprire).
⁹ Asupra capului celor ce mă înconjoară să cadă nelegiuirea buzelor lor!
¹⁰ Cărbuni aprinși să cadă peste ei! În foc să fie aruncați, în adîncuri, de unde să nu se mai scoale!
¹¹ Omul cu limba mincinoasă nu se întărește pe pămînt, și pe omul asupritor, nenorocirea îl paște și -l duce la pierzanie.
¹² Știu că Domnul face dreptate celui obijduit, dreptate celor lipsiți.
¹³ Da, cei neprihăniți vor lăuda Numele Tău, oamenii fără prihană vor locui înaintea Ta.

CAPITOL 141

(UN PSALM AL LUI DAVID.)

- D**oamne, eu Te chem; vino degrabă la mine! Ia aminte la glasul meu, cînd Te chem!
² Ca tămîia să fie rugăciunea mea înaintea Ta, și ca jertfa de seară să fie ridicarea mînilor mele!
³ Pune, Doamne, o strajă înaintea gurii mele, și păzește ușa buzelor mele!
⁴ u-mi abate inima la lucruri rele, la fapte vinovate împreună cu oamenii cari fac răul, și să nu mănînc din ospețele lor!
⁵ Lovească-mă cel neprihănit, căci lovirea lui îmi este binevenită; pedepsească-mă, căci pedeapsa lui este ca untdelemnul turnat pe capul meu. Să nu-mi întorc capul dela ea: dar rugăciunea mea se va înalța într'una împotriva răutății lor.
⁶ Cînd li se vor prăvăli judecătorii dealungul stîncilor, atunci vor asculta cuvintele mele, și vor vedea că sînt plăcute.
⁷ Cum se brăzdează și se spintecă pămîntul, așa ni se risipesc oasele la gura mormîntului.
⁸ De aceea, către Tine, Doamne, Dumnezeule, îmi îndrept ochii, la Tine caut adăpost; nu-mi părăsi sufletul!
⁹ Păzește-mă de cursa pe care mi -o întind ei, și de piedicile celor ce fac răul!
¹⁰ Să cadă cei răi în lațurile lor, în timp ce eu să scap!

CAPITOL 142

(O CÎNTARE A LUI DAVID. O RUGĂCIUNE FĂCUTĂ CÎND ERA ÎN PEȘTERĂ.)

Cu glasul meu strig către Domnul, cu glasul meu mă rog către Domnul.

² Îmi vărs necazul înaintea Lui, și-mi povestesc strîmtorarea înaintea Lui.

³ Cînd îmi este mîhnit duhul în mine, Tu îmi cunoști cărarea. Pe drumul pe care umblu, mi-au întins o cursă.

⁴ Aruncă-Ți ochii la dreapta, și privește! Nimeni nu mă mai cunoaște, orice scăpare este pierdută pentru mine, nimănui nu -i pasă de sufletul meu.

⁵ Doamne, către Tine strig, și zic: „Tu ești scăparea mea, partea mea de moștenire pe pămîntul celor vii.”

⁶ Ia aminte la strigătele mele, căci sînt nenorocit de tot. Izbăvește-mă de cei ce mă prigonesc, căci sînt mai tari decît mine.

⁷ Scoate-mi sufletul din temniță, ca să laud Numele Tău! Cei neprihăniți vor veni să mă înconjoare, cînd îmi vei face bine.

CAPITOL 143

(UN PSALM AL LUI DAVID.)

Doamne, ascultă-mi rugăciunea, pleacă-Ți urechea la cererile mele! Ascultă-mă în credincioșia și dreptatea Ta!

² Nu intra la judecată cu robul Tău! Căci nici un om viu nu este fără prihană înaintea Ta.

³ Vrajmașul îmi urmărește sufletul, îmi calcă viața în picioare la pămînt: mă face să locuiesc în întunec, ca cei ce au murit de multă vreme.

⁴ Îmi este mîhnit duhul în mine, îmi este turburată inima în lăuntrul meu.

⁵ Mi-aduc aminte de zilele de odinioară, mă gîndesc la toate lucrările Tale, cuget la lucrarea mînilor Tale.

⁶ Îmi întînd mîinile spre Tine; îmi suspină sufletul după Tine, ca un pămînt uscat. -

⁷ Grăbește de m'ascultă, Doamne! Mi se topește duhul: nu-mi ascunde Fața Ta! Căci aș ajunge atunci ca cei ce se pogoară în groapă!

⁸ Fă-mă să aud disdediminează bunătatea Ta, căci mă încred în Tine. Arată-mi calea pe care trebuie să umblu, căci la Tine îmi înalț sufletul.

⁹ Scapă-mă de vrăjmașii mei, Doamne, căci la Tine caut adăpost.

¹⁰ Învăță-mă să fac voia Ta, căci Tu ești Dumnezeuul meu. Duhul Tău cel bun să mă călăuzească pe calea cea dreaptă!

¹¹ Pentru Numele Tău, Doamne, înviorează-mă; în dreptatea Ta, scoate-mi sufletul din necaz!

¹² În bunătatea Ta, nimicește pe vrăjmașii mei, și perde pe toți protivnicii sufletului meu, căci eu sînt robul Tău.

CAPITOL 144

(UN PSALM AL LUI DAVID.)

Binecuvîntat să fie Domnul, Stîncă mea, care-mi deprinde mîinile la luptă, degetele la bătălie,

² Binefăcătorul meu și Cetățuia mea, Turnul meu de scăpare și Izbăvitorul meu, Scutul meu de adăpost, care-mi supune pe poporul meu!

³ Doamne, ce este omul, ca să iei cunoștință de el, fiul omului ca să iei seama la el?

- ⁴ Omul este ca o suflare, zilele lui sînt ca umbra care trece.
- ⁵ Pleacă cerurile, Doamne, și pogoară-Te! Atinge munții, ca să fumege!
- ⁶ Fulgeră, și risipește pe vrăjmașii mei! Aruncă-Ți săgețile, și pune -i pe fugă!
- ⁷ Întinde-Ți mîinile de sus, izbăvește-mă și scapă-mă din apele cele mari, din mîna fiilor celui străin,
- ⁸ a căror gură spune neadevăruri, și a căror dreaptă este o dreaptă mincinoasă.
- ⁹ Dumnezeule, Îți voi cînta o cîntare nouă, Te voi lăuda cu alăuta cu zece coarde.
- ¹⁰ Tu, care dai împăraților biruința, care ai scăpat de sabie ucigașă pe robul Tău David,
- ¹¹ izbăvește-mă și scapă-mă din mîna fiilor celui străin, a căror gură spune neadevăruri, și a căror dreaptă este o dreaptă mincinoasă!...
- ¹² Fiii noștri sînt ca niște odrasle, cari cresc în tinereța lor; fetele noastre ca niște stîlpi săpați frumos, cari fac podoaba caselor împăratești.
- ¹³ Grîinarele noastre sînt pline, și gem de tot felul de merinde; turmele ni se înmulțesc cu miile, cu zecile de mii, în cîmpiile noastre:
- ¹⁴ vițelele noastre sînt prăsitoare; nu -i nicio pagubă, nicio robie, nici un ȕipăt în ulițele noastre!
- ¹⁵ Ferice de poporul care stă astfel! Ferice de poporul, al cărui Dumnezeu este Domnul!

CAPITOL 145

(O CÎNTARE DE LAUDĂ A LUI DAVID.)

- T**e voi înălța, Dumnezeule, Împăratul meu, și voi binecuvînta Numele tău în veci de veci.
- ² În fie care zi Te voi binecuvînta, și voi lăuda Numele Tău în veci de veci.
- ³ Mare este Domnul și foarte vrednic de laudă, și mărimea Lui este nepătrunsă.
- ⁴ Fiecare neam de om să laude lucrările Tale, și să vestească isprăvile Tale cele mari!
- ⁵ Voi spune strălucirea slăvită a măreției Tale, și voi cînta minunile Tale.
- ⁶ amenii vor vorbi de puterea Ta cea înfricoșată, și eu voi povesti mărimea Ta.
- ⁷ Să se trîmbițeze aducerea aminte de nemărginita Ta bunătate, și să se laude dreptatea Ta!
- ⁸ Domnul este milostiv și plin de îndurare, îndelung răbdător și plin de bunătate.
- ⁹ Domnul este bun față de toți, și îndurările Lui se întind peste toate lucrările Lui.
- ¹⁰ Toate lucrările Tale Te vor lăuda, Doamne! Și credincioșii Tăi Te vor binecuvînta.
- ¹¹ Vor spune slava împărăției Tale, și vor vesti puterea Ta,
- ¹² ca să facă cunoscut fiilor oamenilor puterea Ta, și strălucirea plină de slavă a împărăției Tale.
- ¹³ Împărăția Ta este o împărăție vecinică, și stăpînirea Ta rămîne în picioare în toate veacurile.
- ¹⁴ Domnul sprijinește pe toți ceice cad, și îndreaptă pe cei încovoiați.
- ¹⁵ chii tuturor nădăjduiesc în Tine, și Tu le dai hrana la vreme.
- ¹⁶ Îți deschizi mîna, și satori după dorință tot ce are viață.
- ¹⁷ Domnul este drept în toate căile Lui, și milostiv în toate faptele Lui.
- ¹⁸ Domnul este lîngă toți cei ce -L cheamă, lîngă cei ce -L cheamă cu toată inima.
- ¹⁹ El împlinește dorințele celor ce se tem de El, le aude strigătul și -i scapă.

²⁰ Domnul păzește pe toți cei ce -L iubesc, și nimicește pe toți cei răi.

²¹ Gura mea să vestească lauda Domnului, și orice făptură să binecuvânteze Numele Lui cel sfânt în veci de veci!

CAPITOL 146

Lăudați pe Domnul! Laudă, suflete, pe Domnul!

² Voi lăuda pe Domnul cât voi trăi, voi lăuda pe Dumnezeuul meu cât voi fi.

³ Nuvă încredeți în cei mari, în fiii oamenilor, în cari nu este ajutor.

⁴ Suflarea lor trece, se întorc în pământ, și în aceeași zi le pier și planurile lor.

⁵ Ferice de cine are ca ajutor pe Dumnezeuul lui Iacov, ferice de cine-și pune nădejdea în Domnul, Dumnezeuul său!

⁶ El a făcut cerurile și pământul, marea și tot ce este în ea. El ține credincioșia în veci.

⁷ El face dreptate celor asupriți; dă pîne celor flămânzi: Domnul izbăvește pe prinșii de război;

⁸ Domnul deschide ochii orbilor; Domnul îndreaptă pe cei încovoiați; Domnul iubește pe cei neprihăniți.

⁹ Domnul ocrotește pe cei străini, sprijinește pe orfan și pe văduvă, dar răstoarnă calea celor răi.

¹⁰ Domnul împărățește în veci; Dumnezeuul tău, Sioane, rămîne din veac în veac! Lăudați pe Domnul!

CAPITOL 147

Lăudați pe Domnul! Căci este frumos să laudăm pe Dumnezeuul nostru, căci este plăcut, și se cuvine să -L laudăm.

² Domnul zidește iarăș Ierusalimul, strînge pe surghiuniții lui Israel;

³ tămăduiește pe cei cu inima zdrobită, și le leagă rănile.

⁴ El socotește numărul stelelor, și le dă nume la toate.

⁵ Mare este Domnul nostru și puternic prin tăria Lui, priceperea Lui este fără margini.

⁶ Domnul sprijinește pe cei nenorociți, și doboară pe cei răi la pământ.

⁷ Cîntați Domnului cu mulțămiri, lăudați pe Dumnezeuul nostru cu arfa!

⁸ El acopere cerul cu nori, pregătește ploaia pentru pământ, și face să răsară iarba pe munți.

⁹ El dă hrană vitelor, și puilor corbului cînd strigă.

¹⁰ Nude puterea calului Se bucură El, nu-Și găsește plăcerea în picioarele omului.

¹¹ Domnul iubește pe cei ce se tem de El, pe cei ce nădăjduiesc în bunătatea Lui.

¹² Laudă pe Domnul, Ierusalime, laudă pe Dumnezeuul tău, Sioane!

¹³ Căci El întărește zăvoarele porților, El binecuvintează pe fiii tăi în mijlocul tău;

¹⁴ El dă pace ținutului tău, și te satură cu cel mai bun grîu

¹⁵ El își trimete poruncile pe pământ, Cuvîntul Lui aleargă cu iuțeală mare.

¹⁶ El dă zăpada ca lîna, El presară bruma albă ca cenușa;

¹⁷ El își asvîrle ghița în bucăți; cine poate sta înaintea frigului Său?

¹⁸ El își trimete Cuvîntul Său, și le topește; pune să sufle vîntul Lui, și apele curg.

¹⁹ El descopere lui Iacov Cuvîntul Său, lui Israel legile și poruncile Sale.

²⁰ El n -a lucrat așa cu toate neamurile, și ele nu cunosc poruncile Lui. Lăudați pe Domnul!

CAPITOL 148

Lăudați pe Domnul! Lăudați pe Domnul din înălțimea cerurilor, lăudați -L în locurile cele înalte!

² Lăudați -L toți îngerii Lui! Lăudați -L, toate oștirile Lui!

³ Lăudați -L, soare și lună, lăudați -L, toate stelele luminoase!

⁴ Lăudați -L, cerurile cerurilor, și voi, ape, cari sînteți mai pe sus de ceruri!

⁵ Să laude Numele Domnului, căci El a poruncit și au fost făcute,

⁶ le -a întărit pe veci de veci; le -a dat legi, și nu le va călca.

⁷ Lăudați pe Domnul de jos de pe pămînt, balauri de mare, și adîncuri toate;

⁸ foc și grindină, zăpadă și ceață, vînturi năpraznice, cari împliniți poruncile Lui,

⁹ munți și dealuri toate, pomi roditori, și cedri toți,

¹⁰ fiare și vite toate, tîrîtoare și păsări înaripate,

¹¹ împărați ai pămîntului și popoare toate, voievozi și toți judecătorii pămîntului,

¹² tineri și tinere, bătrîni și copii!

¹³ Să laude Numele Domnului! Căci numai Numele Lui este înălțat: măreția Lui este mai pe sus de pămînt și ceruri.

¹⁴ El a înălțat tăria poporului Său: iată o pricină de laudă pentru toți credincioșii Lui, pentru copiii lui Israel, popor de lîngă El. Lăudați pe Domnul!

CAPITOL 149

Lăudați pe Domnul! Cîntați Domnului o cîntare nouă, cîntați laudele Lui în adunarea credincioșilor Lui!

² Să se bucure Israel de Cel ce l -a făcut, să se veselească fiii Sionului de Împăratul lor!

³ Să laude Numele Lui cu jocuri, să -L laude cu toba și cu arfa!

⁴ Căci Domnul are plăcere de poporul Său, și slăvește pe cei nenorociți, mîntuindu -i.

⁵ Să salte de bucurie credincioșii Lui îmbrăcați în slavă, să scoată strigăte de bucurie în așternutul lor!

⁶ Laudele lui Dumnezeu să fie în gura lor, și sabia cu două tășuri în mîna lor,

⁷ ca să facă răzbunare asupra neamurilor, și să pedepsească popoarele;

⁸ să lege pe împărații lor cu lanțuri, și pe mai marii lor cu obezi de fer,

⁹ ca să aducă la îndeplinire împotriva lor judecata scrisă! Aceasta este o cinste pentru toți credincioșii Lui. Lăudați pe Domnul!

CAPITOL 150

Lăudați pe Domnul! Lăudați pe Dumnezeu în Locașul Lui cel sfînt, lăudați -L în întinderea cerului, unde se arată puterea Lui!

² Lăudați -L pentru isprăvile Lui cele mari, lăudați -L, după mărimea Lui nemărginită!

³ Lăudați -L cu sunet de trâmbiță, lăudați -L cu alăuta și arfa!

⁴ Lăudați -L cu timpane și cu jocuri, lăudați -L, cîntînd cu instrumente cu coarde și cu cavatul.

⁵ Lăudați -L cu chimvale sunătoare, lăudați -L cu chimvale zîngănitore!

⁶ Tot ce are suflare, să laude pe Domnul! Lăudați pe Domnul

For other languages please go to **www.wordproject.org**